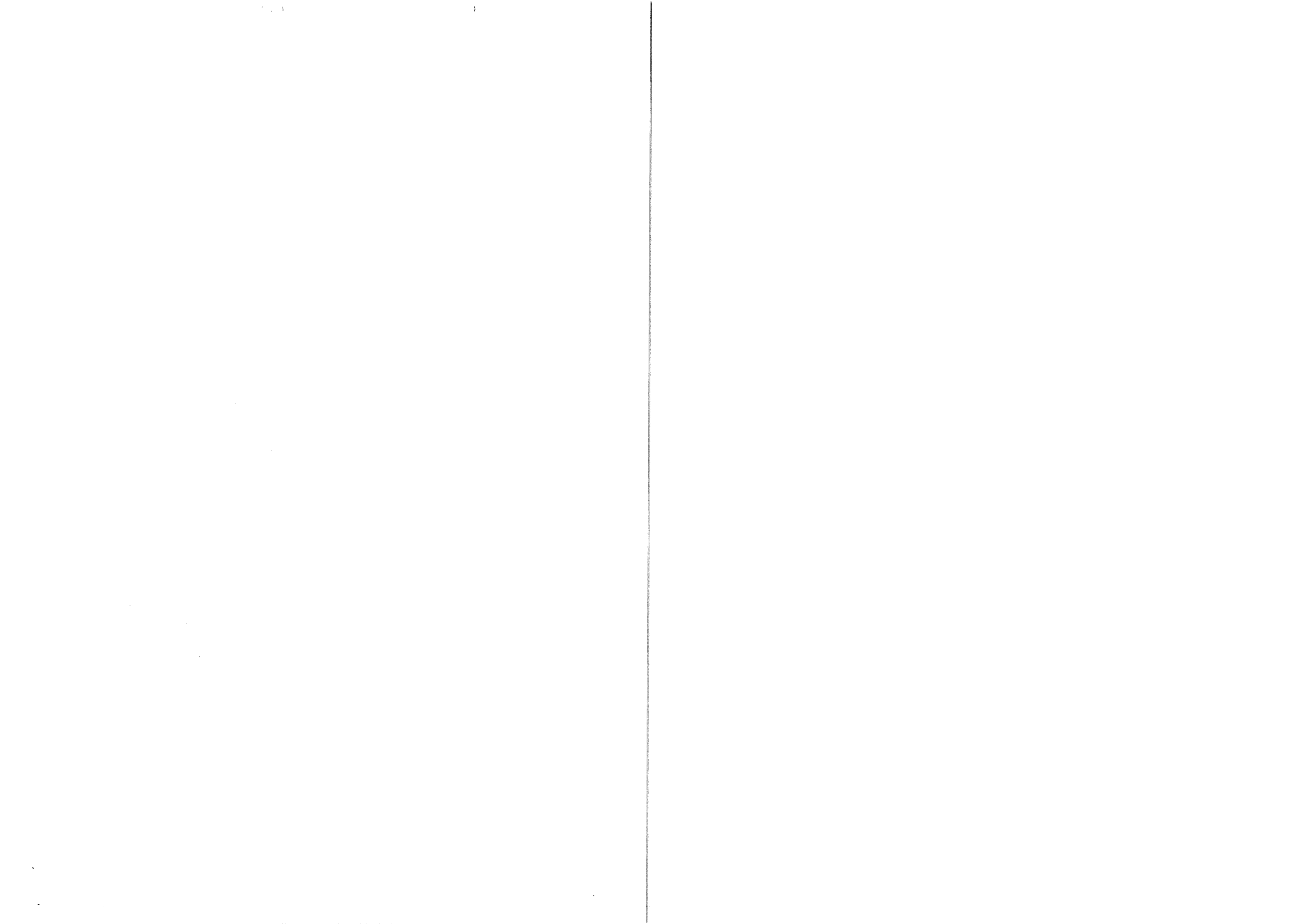

Yoke

de
Weg
naar
het *Weten*

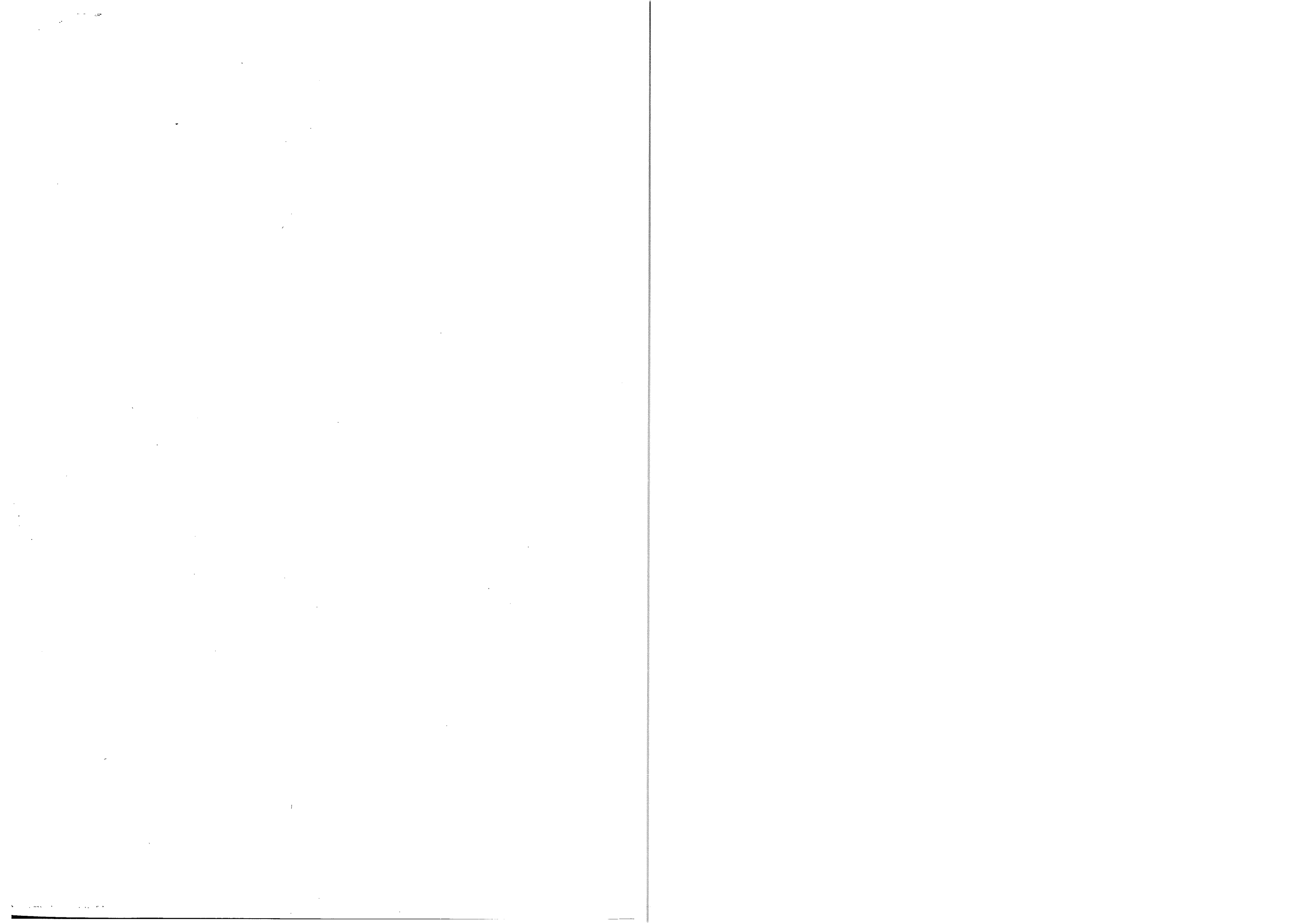

DE WEG

naar

HET WETEN

Yoke

Inleiding

De mens is mentaal lui. Sinds hij begonnen is met het verwerven van kennis in plaats van inzicht is hij opgehouden met zich te verdiepen in het wezenlijke van de Schepping - en ook van zichzelf. Er zijn uitzonderingen. Over de hele wereld verspreid leven er een paar duizend die bereid zijn inzicht te verwerven. Zij stellen zich vragen en merken de antwoorden op die in hen opkomen. Over het algemeen ziet men hen als merkwaardige mensen, die niet echt 'meedoen' met het leven. Een enkele keer wordt iets van hun innerlijk opgemerkt door volgelingen, die zich dan verder wijden aan het opvolgen van hun instructies. Ze gaan ervan uit dat ze net zo zullen worden als zij, wanneer ze maar lang genoeg en strikt genoeg hun voorbeeld volgen.

Een vergissing.

Wie innerlijk wil groeien en met dat doel een leraar zoekt, zoekt tevergeefs.

Hij zal meer te weten komen over de structuur van de Schepping, zeker. Hij zal meer te weten komen over het verband tussen oorzaak en gevolg, zeker.

Hij zal zorgvuldiger omgaan met mensen en dieren, zeker.

Hij zal op den duur zelf volgelingen krijgen, die de woorden van zijn lippen trekken, zeker.

Maar inzicht? Nee, dat niet. Door zijn zoeken, door zijn leergierigheid, door zijn verlangen naar 'verlichting' zal hij ontzettend veel leren, zonder ook maar één stap te zetten op de weg die naar inzicht leidt. Hoe nauwgezet hij ook de instructies opvolgt, zolang hij zijn levensdoel niet wijzigt, verwerft hij geen inzicht.

Het verschil zit in de richting van het streven.

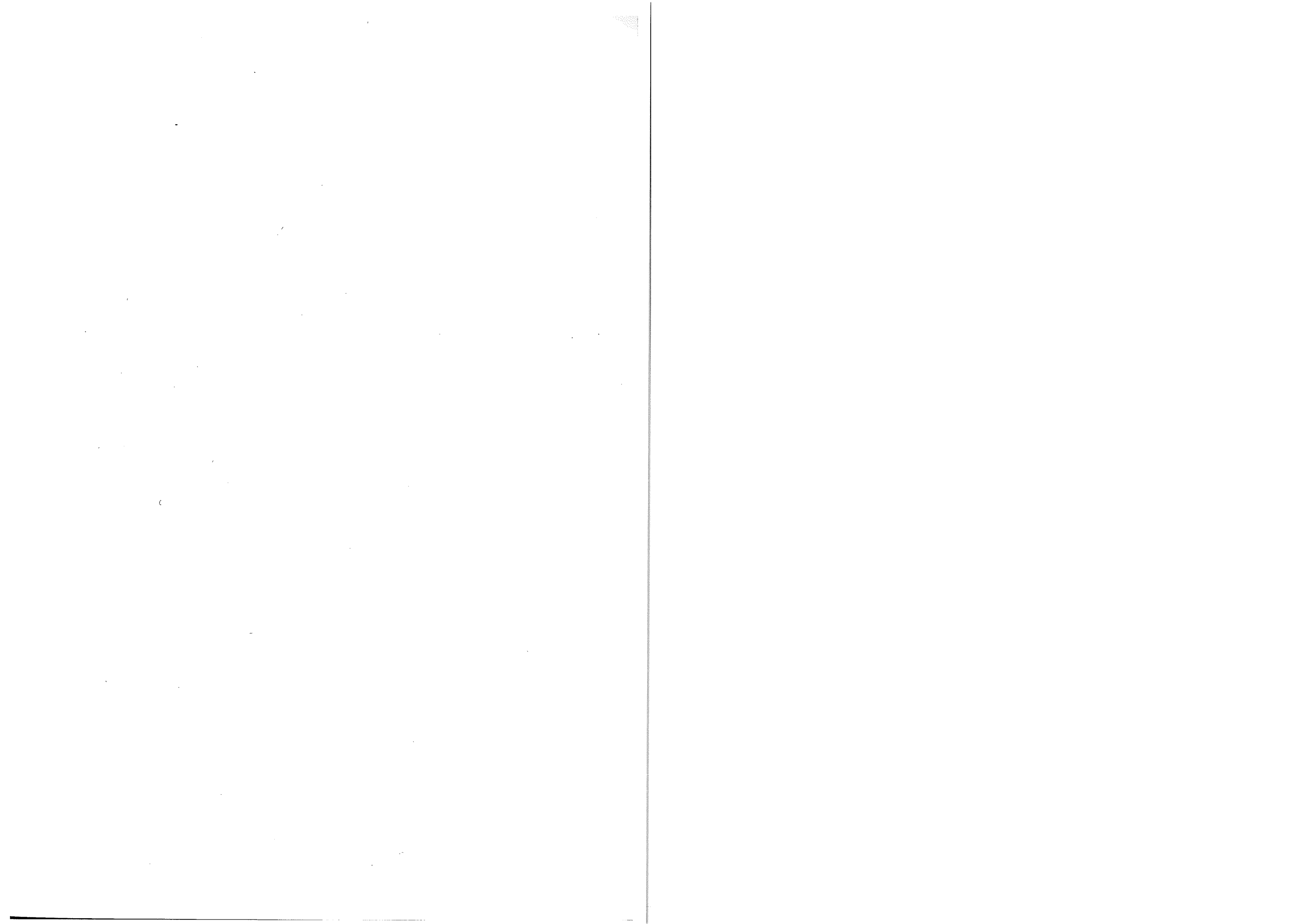
Wie iets wil bereiken, streeft naar zichzelf, hoe veel hij daarbij ook doet voor een ander.

Wie zichzelf een doel stelt, streeft naar zichzelf, ook al bestaat zijn doel uit het verbeteren van de erbarmelijke omstandigheden waarin sommigen van zijn medemensen verkeren.

Wie zijn leven in dienst stelt van een ideaal, streeft naar zichzelf, al is hij nog zo dienstbaar en opofferend.

Alles wat een mens doet met een vooropgesteld doel, doet hij voor zichzelf.

Nu is het niet verboden iets voor jezelf te doen, integendeel. Wie de Schepping hoedt, mag zichzelf niet vergeten. Het is ook niet verboden om iets te willen bereiken, je een doel te stellen of je leven aan een ideaal te wijden, integendeel. Wanneer meer mensen een ideaal hadden om zich aan te wijden, zou het met deze aarde een heel stuk beter gaan. Vooral wanneer men beseft dat alles wat men daarbij doet voornamelijk op zichzelf gericht is....

Voorwoord

Er zijn geen geheime leringen. Alles wat met de Schepping te maken heeft, van Begin tot Eind en alles daartussenin, is openbaar en al talloze malen verteld en herhaald, in alle landen, volken en culturen:

I

Eerst was er niets concreet en alles was nog mogelijk. Het niets is een levend wezen, dat zijn eigen mogelijkheden realiseert door ze te visualiseren. Alles wat bestaat is zo'n visualisatie van het niets. Visualiseren is hetzelfde als dromen. Wij leven 'dus' in een droom; wij maken deel uit van een droom; wij zijn een droom.

Wanneer het niets ophoudt met dromen, houdt alles op te bestaan.

II

Wie droomt, vormt zelf alle beelden van zijn droom; hij is zelf alle beelden van zijn droom en alle gedroomde beelden maken deel uit van hemzelf. Als zijn droombeelden gelukkig zijn, is hijzelf gelukkig en dan is hij in staat het geluksgevoel mee te nemen naar een andere werkelijkheid - die van 'overdag'.

Wij, de gedroomde beelden van het niets, kunnen met ons geluk de dromer gelukkig maken - die dan dat gevoel mee kan nemen naar een andere werkelijkheid.

III

Zoals onze dromen lagen kunnen hebben - ik droom dat ik droom dat ik droom - zo droomt het niets verschillende lagen in zijn droom en elke laag is een andere werkelijkheid.

Dat is alles.

Dit is slechts een van de manieren om de gegevens van het heel-al in woorden weer te geven en degenen die zich met het inzicht verbonden hebben zullen denken: 'ja, zo kan het ook' en verder gaan met waar zij mee bezig waren.

Het verwerven van inzicht kan niet geforceerd worden. Niets wat de mens doet met het doel inzicht te verwerven, brengt iets anders met zich mee dan een blokkade - zelfs de grootste denkers hebben hun grootste gedachten niet gekregen door middel van hun wil, maar door 'toeval'.

Toch is het niet toevallig dat sommige mensen wel en de meeste mensen niet hun inzicht ontwikkelen. Wie zoekt, zal vinden... Alleen: het vinden wordt niet veroorzaakt door het zoeken, maar door de bereidheid om te vinden. Talloze zoekers vinden minder dan zij zouden kunnen ontdekken, juist doordat zij zoeken.

Bereid zijn tot het gaan van de weg is genoeg. Wie bereid is, wordt telkens weer 'vanzelf' geconfronteerd met de gegevens die aanvankelijk wijsheid veroorzaken en later, wanneer de wijsheid niet meer voldoende is, het inzicht doen ontwaken.

Wat voor degenen die het gevoel hebben dat er meer moet zijn dan de zorg om het dagelijks bestaan, het begin is van hun ontwikkeling, is dus niet hun zoektocht, maar de bereidheid tot verandering.

Die bereidheid kan op verschillende manieren ontstaan. Eén daarvan, de duidelijkste, is het kennis nemen van de weg tot inzicht van anderen. Hoewel dat een zeer duidelijke weg is, is het er ook een met valkuilen. Om de weg tot inzicht van een ander te kunnen leren kennen, is het namelijk noodzakelijk om inzicht te kunnen herkennen - en niet iedereen van wie gezegd wordt dat hij een drager van inzicht is, is dat ook werkelijk.

De andere weg tot bereidheid om inzicht te verwerven is de moeilijkste. Hij heeft geen valkuilen, maar is wel de eenzaamste. Hij heeft als fundament het vertrouwen in zichzelf.

Wie zal zomaar zichzelf vertrouwen? Iedereen die weleens naar anderen kijkt, ziet talloze voorbeelden van zelfvertrouwen dat gebaseerd is op oogkleppen en wie zal zeker weten dat hijzelf geen drager is van oogkleppen of blinddoeken of balken in zijn ogen?

Dit boek is geschreven met het doel de mens in staat te stellen zichzelf te leren kennen.

Wie zichzelf kent, weet in welke omstandigheden hij gehinderd wordt door zijn oogkleppen en wat hij daaraan kan doen, opdat zijn uitzicht weer helder wordt. Wie zichzelf leert kennen, ontwikkelt mededogen met zijn medemens, doordat hij inziet hoezeer ze vast zitten aan hun belemmeringen. Dit mededogen alleen al is een vorm van inzicht, die direct voortkomt uit zelfkennis.

Het spreekt vanzelf dat niet iedereen alle gegevens in dit boek op zichzelf van toepassing zal achten. Niet iedereen heeft dezelfde mogelijkheden en dezelfde problemen, dus sommige lezers komen voornamelijk opmerkingen tegen die niet op hen van toepassing zijn. Het kan natuurlijk ook zijn, dat enkele van die gegevens (nog) niet herkend kunnen worden, doordat er nog een oogklepje in de weg zit...

De weg via zelfkennis naar zelfvertrouwen is eenzaam. Er zijn niet zoveel mensen bereid om zich in een medemens te verdiepen zonder zich intens met hem te gaan bemoeien. Iedereen is reuze graag zijn buurmans therapeut, maar slechts zeer weinigen zijn in staat om zich te beperken tot het enige wat nodig is: een vriend te zijn. (Een vriend is iemand bij wie je jezelf kunt zijn zonder dat hij daar commentaar op heeft.) Wat je duservaart wanneer je met iemand wilt spreken over jouw gedachten is onbegrip en kritiek, zodat je steeds minder steun gaat zoeken.

Wie zich serieus op weg begeeft, moet vooral zijn eigen vriend zijn. Soms moet hij dan ook om zichzelf lachen, een andere keer staat het huilen hem nader. En voortdurend moet hij zichzelf accepteren, want alleen dan kan hij zichzelf veranderen.

Wie belangstelling heeft, is op weg. Wie nieuwsgierig is, blokkeert de weg. Deze twee gegevens zijn de wachters op het onzekere pad dat leidt naar de totale geestelijke vrijheid van de mens - dat wil zeggen: de mogelijkheid om helder te kiezen en om helder te ervaren.

Belangstelling vergt betrokkenheid. Ieder nieuw gegeven dat de belangstellende aangereikt wordt, moet hij vergelijken met wat hij al wist en hij moet nagaan of het daarmee al dan niet in tegenspraak is. Niets kan klakkeloos geaccepteerd worden zonder verwarring tot gevolg te krijgen; en verwarring is het tegenovergestelde van inzicht.

Belangstelling vergt innerlijke rust. Wie haastig is en zo snel mogelijk inzicht wil verwerven, wordt in de verleiding gebracht alles wat mooi klinkt te aanvaarden. Hij is dan niet meer in staat positief van negatief te onderscheiden, zodat hij alle nieuwe vaardigheden toejuicht en ermee "aan de slag" gaat.

Slechts hij die beseft dat alles tijd nodig heeft om te groeien, kan de rust opbrengen die nodig is voor zijn eigen groei.

Wie in zijn leven niet alleen zichzelf tracht te doorgronden, maar ook

zijn medemensen en de verbanden tussen oorzaken en gevolgen, ontwikkelt inzicht. Wanneer hij zich vergist, verstoort hij die vergissing niet, maar laat hem los. Wie zijn vergissingen verbergt, begaat ze steeds weer, want hij wil er niet aan denken - zodat ze steeds weer nieuw voor hem zijn. Wie zijn vergissingen loslaat, weet waar zijn zwakke plekken zitten, zodat hij wakker kan zijn en ze niet weer begaat.

Het maken van vergissingen is niet hetzelfde als het maken van fouten.

Een fout is een daad die gericht is tegen de oorsprong van het bestaan: de Liefde. Het gevolg ervan is, dat het inzicht geblokkeerd wordt en dat er steeds meer fouten volgen. Het rationeel oplossen van problemen leidt tot fouten: doordat niet het welzijn van alle betrokkenen beoogd wordt, vallen er slachtoffers. Iedere oplossing waarbij slachtoffers vallen is fout. *Een slachtoffer is iemand die door de maatregelen van een ander in zijn mentale ontwikkeling geremd wordt.*

Dit wil niet zeggen dat, hoezeer politieke beslissingen ook voorbij plegen te gaan aan het welzijn van individuen, alle maatregelen fout zijn. Zolang iemand een dak boven zijn hoofd heeft, voldoende te eten krijgt, zich kan kleden en in zijn denken met rust gelaten wordt, is hij geen slachtoffer. Wanneer wetten en/of maatregelen het onmogelijk maken dat iedereen de beschikking heeft over deze basisvoorwaarden, zijn ze fout. Ook mensen die anderen hun eigen overtuiging opdringen - ook wanneer die anderen hun eigen kinderen zijn - maken daarmee fouten.

Een vergissing is een handeling die ontstaat uit het verkeerd interpreteren van de gegevens.

De meest voorkomende vergissing is wel, dat op het gezicht altijd de stemming of de bedoeling van iemand te 'lezen' zou zijn... Wie zijn reacties afstemt op de veronderstelde stemming van zijn opponent, vergist zich.

Ook daden die voortkomen uit de wil alles goed te doen, brengen nogal eens vergissingen voort. Wie bijvoorbeeld zich tot doel heeft gesteld zijn kinderen goed op te voeden en daar alles voor over heeft, wordt tot zijn verbijstering geconfronteerd met het feit dat zijn kinderen niet opgemerkt hebben dat ze geliefd waren - want sommige blijken van liefde gaan tegen alle 'opvoedingsregels' in...

Vergissingen zijn leerzaam. Ze verlengen weliswaar de weg naar het inzicht, maar ze blokkeren die niet. Daarin verschillen vergissingen van fouten.

Ook inzicht bestaat in positieve en in negatieve zin. Daarom is het belangrijk voor wie inzicht wil verwerven om, voor hij daarmee bewust begint, te kiezen: wil hij uitsluitend positief leven of accepteert hij ook het eventueel negatieve in zijn eigen handelen en denken? Wie voor het positieve kiest, zal veel niet te weten komen. Hij verbindt zich immers met de positieve geestelijke wereld - en die houdt zich niet met negativiteit bezig. Wie ook de negatieve mogelijkheden wil leren kennen, ontkomt er niet aan om zich daar ook mee te verbinden. Zijn kennis wordt daardoor weliswaar veel groter dan wanneer hij zich tot positiviteit zou 'beperken', maar het gevaar is bepaald niet uitgesloten dat hij uiteindelijk positief en negatief niet meer van elkaar kan onderscheiden. Doordat de negatieve geestelijke wereld zich niet met positiviteit bezighoudt, beperkt zijn inzicht zich op den duur tot het verschil tussen goed en slecht - en doordat in feite goed en slecht slechts oordelen zijn die vanuit de ene situatie heel anders bepaald worden dan uit de andere, komt hij vanzelf tot de conclusie dat goed en slecht niet alleen niet bestaan, maar dat het voor hem ook niet uitmaakt wat hij doet. Hij staat boven dat onderscheid, denkt hij.

Te Deum

De innerlijke rust, die hemels is
Komt tot degenen die vertrouwen
Zij vallen niet aan
Zij verdedigen niet
In tijden van nood voelen zij de moeite niet
Want iedere bedreiging van hun leven
Brengt hen dichterbij Huis.

De weg is lang en zeer eenzaam
Gevuld met vreugde en heimwee
Toch scheidt slechts één stap
Hen van hun bestemming;
Maar wanneer die stap wordt gezet
Is niet aan hen om te beslissen.

Soms is het heimwee groter dan de vreugde
Dan voelen zij de hand op hun hoofd
En de kus op hun voorhoofd
Die hun moed geeft.

Soms is de vreugde groter dan het heimwee
Dan horen zij de liederen
En zien zij het Licht -

En altijd, bij vreugde en bij heimwee,
In het Licht en onder tranen,
Weten zij in zich de rust van het vertrouwen
Die hemels is.

De lichamen van de mens

Wanneer je een mens ontmoet, zie je zijn uiterlijk, hoor je zijn stem en neem je zijn innerlijk waar. Dat innerlijk van de mens kun je eigenlijk niet met je gewone zintuigen waarnemen: het is niet te horen, niet te voelen, niet te zien en niet te ruiken - en toch, zodra je je aandacht op iemand vestigt, weet je meteen al vrij veel over hoe hij is. Dat komt doordat de mens meer lichamen heeft dan het gewoon zichtbare en dat die 'onzichtbare' lichamen zintuigen hebben, die informatie over het innerlijk doorgeven aan het brein van de mens. Zo kun je soms iets heel zeker weten over degene met wie je in gesprek bent, zonder dat je weet waar je die informatie vandaan hebt.

De mens bestaat uit een fysiek lichaam, een ziel, een geest en een aura. Het *fysieke lichaam* is het meest bekende deel van de mens, ook al draagt het nog veel onopgeloste raadsels in zich. Met behulp van dit lichaam kan de mens zich verplaatsen, kan hij nadenken en kan hij handelingen verrichten.

De *ziel* van de mens, ook wel etherlichaam en astraal lichaam genoemd, is de bron van energie van het fysieke lichaam, de drager van de geest en de verbinding van de geest met het fysieke lichaam. De ziel is de drager van de emoties die de gebeurtenissen in dit leven oproepen en van de herinneringen van dit leven.

De *geest* is de mens zelf. Hij is geschapen met het doel de Schepping te hoeden en zo de vreugde van de Almachtige inzien Schepping te vergroten. De geest maakt deel uit van dat wat goddelijk genoemd wordt. Zolang de geest nog niet geheel zuiver is, is de mens geneigd hem te zien als een soort hoger zelf, of als de goddelijke vonk die gevonden moet worden. In het dagelijks leven ervaar je de werking van de geest als je geweten.

De *aura* is het afgesloten energieveld dat de totale mens in stand houdt. Het is het terrein waarop de energieën van zowel fysiek lichaam als ziel en geest georganiseerd en verdeeld worden en waarbinnen de organen zijn die het fysiek lichaam, ziel en geest met elkaar verbinden.

De geest

Toen de Almachtige zich gezelschap wenste, nam hij iets van zich zelf en gaf het een identiteit. Die identiteit ervoer zichzelf als los van de Eerste, die hij Vader noemde, maar wel zeer verbonden met Hem.

Er waren geen woorden nodig om te communiceren; alle mededelingen werden uitgedrukt in gevoelens, die tegelijkertijd door alle Schepselen gevoeld werden. Die Schepselen worden nu engelen genoemd.

Toen de Schepping zo ver ontwikkeld was dat er op de werelden dieren ontstonden, werd het nodig dat er vanuit die werelden zelf energie gericht werd op de zich ontwikkelende materie. Daartoe kregen talloze engelen opdracht om zich daar te vestigen en met hun energie de Schepping te helpen vervolmaken. Om meer contact met die wereld te kunnen ervaren (de geestelijke stof verschilt totaal van de materiële stof) kregen zij een lichaam dat uit materie bestond - zij het zeer ijle materie. Wanneer wij zo'n lichaam zouden kunnen zien, zouden wij een lichtende gestalte waarnemen, in de vorm van een mens.

Langzamerhand verdichtte de aardse materie zich tot de hardheid zoals wij die nu ervaren. Daardoor was het ijle materie-lichaam niet meer voldoende om effectief werkzaam te kunnen zijn. Intussen was er een diersoort zo ver ontwikkeld dat hij zou kunnen leren denken en vanaf die tijd gebruikten de engelen die grof-materiële lichamen om zich op de aarde (en op de overige werelden) te kunnen vestigen. Nu hadden die grove lichamen slechts een beperkte levensduur, zodat er telkens een nieuw lichaam nodig werd wanneer het oude gestorven was.

In het begin, toen een lichtlichaam nog voldoende was, waren de engelen niet met de aarde verbonden. Na verloop van tijd werden zij teruggeroepen

en namen anderen hun plaats in. Dit duurde tot ieder Schepsel verscheidene keren op een wereld gewerkt had. Toen kwam er een moment waarop men moest kiezen om zich al dan niet met een wereld te verbinden en daar tot het einde van de Schepping in werkzaam te zijn. Het was niet zo dat men door voor een wereld te kiezen het contact met de Almachtige als moeilijker zou ervaren. Tijd en ruimte bestaan alleen in de verbeelding en aangezien alles uit de Almachtige is voortgekomen, is Hij aanwezig in alle details van het bestaan en is de communicatie totaal. *Het was dus niet een keuze tussen goed en beter, maar tussen goed en goed.*

Zoals gezegd moesten de Schepselen kiezen welke taak zij op zich zouden nemen en die keuze duurt totdat de taak vervuld is - in de meeste gevallen is dat de voltooiing van het Plan, wanneer de Schepping opgeheven kan worden.

Zo waren er die zich met het lot van de aarde verbonden, er waren er die zich met het lot van de sterren verbonden en er waren er die zich met het Geheel verbonden en zich ter beschikking stelden van iedere daad die van hen gevraagd zou worden.

Degenen die op een planeet zouden werken, werden vanaf dat moment mensen genoemd; de overigen bleven engelen heten. In feite is de mens dus een engel die op een planeet werkzaam is en is niet hoger, lager, meer of minder waardevol dan welk Schepsel ook.

Aanvankelijk was het voor de mens alleen nodig een 'vormkrachtenlichaam' te hebben om zich aan de aarde te kunnen binden. Dit lichaam was voor hem de band met de materie, die hij daardoor beter kon begrijpen en hanteren en waarmee hij de materie ook kon bewerken. Wat wij nu 'geest' noemen, is in feite de mens als engel, zonder materiële lichamen. Wanneer ik over de menselijke geest spreek, bedoel ik dus zijn geestelijke zelf: dat deel waarin hij in oorsprong (en uiteindelijk) gelijk is aan de engelen.

Door de vergissingen van de geest ten opzichte van zijn Schepper en zijn levensdoel raakte hij steeds verder van de oorsprong verwijderd en verstarde zijn lichaam. Daardoor veroorzaakte hij steeds nieuwe verhardingen in de Schepping, zodat hij tenslotte het contact met zijn taak - het verzorgen van de ontwikkeling van de aarde - verloor.

Wanneer de mens zich vergist en daardoor fouten maakt, kan hij op de gevolgen van zijn fouten op twee manieren reageren: hij kan zich opnieuw spiritueel (geestelijk) met het Geheel verbinden, zodat hij de impulsen weer opvangt, of hij kan trachten door logisch redeneren verder te komen. Kiest hij die mogelijkheid, dan verstart eerst zijn denken en daardoor vervolgens zijn geest.

In de materiële wereld is het denken de scheppende kracht van de mens; doordat zijn denken verstart, verstart ook de materie om hem heen: alles wordt als het ware hoe hij denkt.

Zo werd het voor hem noodzakelijk ook een dierlijk lichaam te gebruiken om invloed te kunnen uitoefenen op de materiële wereld. Om de verbindende energieën per individu te binden ontstond de aura.

Doordat de structuur van de dierlijke materie zo eindeloos veel van die van het vormkrachtenlichaam verschilt, kon de geest zich niet zonder meer 'in' een materieel lichaam vestigen. De aura is een intermediair krachtveld, dat organen bevat die zowel het dierlijke lichaam als het vormkrachtenlichaam van energie voorzien. Zolang de geest van zijn vormkrachtenlichaam gebruik maakt, is hij door de aura 'gehecht' aan het dierlijk lichaam.

Nu had de mens drie niveaus tot zijn beschikking om zijn doel te bereiken: het geestelijke niveau waarmee hij in contact stond met de Almachtige en met het geestelijke aspect van de Schepping, het etherische niveau waarmee hij de impulsen vanuit de geest en vanuit de fysieke wereld met elkaar in harmonie bracht en het materiële lichaam waarmee hij zich in de fysieke wereld kon voortbewegen, de materie kon hanteren en de

---

¹De ziel

geestelijke impulsen in daden kon omzetten.

De taak van de geest is nog steeds dezelfde. De mens is geschapen met het doel de Schepping te hoeden en zo doende de Vreugde van de Schepper te vergroten. Iedere mens weet dat en iedere mens streeft daarnaar. Toch ziet het er in onze tijd (en in alle tijden waarover wij informatie hebben) niet naar uit dat het doel grote prioriteit heeft, integendeel. Het lijkt er meer op dat het overgrote deel van de mensheid de vernietiging van de Schepping, met zichzelf erbij, najaagt. Er is echter niemand die van zichzelf zegt dat hij een vernietiger is. In principe is ieder individu tegen oorlog, tegen het gebruik van vergif, tegen diefstal, tegen uitputting van de aardse bronnen - kortom tegen alles wat tegen het hoeden van de Schepping ingaat. Dat houdt in dat een zeer groot deel van de mensheid dag in, dag uit bezig is met het uitvoeren van werkzaamheden waar hij in principe tegen is, wat een enorme frustratie tot gevolg heeft.

Hoe kan het bestaan dat de mens individueel en massaal tegen zichzelf ingaat?

Om het maken van fouten te voorkomen heeft de geest de behoefte meegekregen om overleg te plegen over belangrijke beslissingen. Hij kon dan kennis nemen van de gedachten van anderen en die in overweging nemen bij zijn eigen besluiten. Natuurlijk ontving hij ook de impulsen van de Almachtige waarop hij kon vertrouwen, maar hij hield van zijn Vrijheid en gaf er de voorkeur aan aardse beslissingen te nemen met de aardse mogelijkheden. Een van de eerste vergissingen die de mens maakte, was de gedachte dat twee mensen meer weten dan één. Hieruit volgde de overtuiging dat de meerderheid altijd gelijk heeft en daaruit kwam de houding voort van het zich aanpassen aan de mening van de massa.

Een van de gevolgen daarvan is weer dat degene die het geluid voortbrengt van meer dan één mens, eerder geloofd wordt dan iemand die zich bescheiden doet horen.

Uiteindelijk leidde de eerste vergissing tot de situatie waarin wij ons nu bevinden:

naar wie groot van gestalte is, wordt eerder geluisterd dan naar wie klein van gestalte is;

naar wie recht van lijf en leden is, wordt eerder geluisterd dan naar wie een misvorming heeft;

naar wie sterk is, wordt eerder geluisterd dan naar wie minder spierkracht (of wapens) heeft;

naar wie hard spreekt, wordt eerder geluisterd dan naar wie een zachte stem gebruikt;

naar wie veel geld heeft, wordt eerder geluisterd dan naar wie dat niet heeft.

'Een brutaal mens heeft de halve wereld.'

Aldus kregen de schreeuwers en krachtpatsers macht over de zachtmoedigen.

Zolang de geest in een lichaam verblijft, is het zijn taak zich te zuiveren, zodat hij de intensiteit van de hogere sferen kan verdragen en geen fysiek leven meer nodig heeft om de Schepping te kunnen hoeden. Om dit te bereiken is het noodzakelijk dat hij de informatie die vanuit het lichaam via de ziel (etherlichaam) tot hem komt, op de juiste wijze interpreteert en zelf weer de juiste impulsen naar de ziel zendt. Hij moet dus alert zijn, want in het aardse leven kunnen de gebeurtenissen op verschillende manieren begrepen worden, terwijl er slechts één de juiste is.

Wie verdwaald is, heeft een wegwijzer nodig. De moeilijkheid is nu om te weten wie van al diegenen die zich als zodanig opwerpen, ook inderdaad de weg kent...

Wakker zijn

Wanneer de geest alert is, ziet de mens wat waar is en wat niet. Dan is

hij ook in staat om de Waarheid, of het gebrek daaraan, in de diverse godsdiensten te onderscheiden. Dan is hij ook in staat om te weten welke taak Jesus in de wereld uitgeoefend heeft - en dan is hij daardoor in staat zich daaraan over te geven en zich te laten zuiveren. Alle andere aspecten van de geest zijn dan daardoor ook geheeld, zodat hij weer kan functioneren zoals het oorspronkelijk de bedoeling was.

Vertrouwen

De mens kan alleen dan vertrouwen ontwikkelen, wanneer hij alert is. Wie vertrouwt zonder ook wakker te zijn, ontwikkelt een 'blind' vertrouwen en kan de vreselijkste fouten maken. Hij is dan geneigd zich te laten leiden door iedereen die mentaal sterker is dan hij, op wiens bevel hij zelfs misdaden kan plegen.

Wie blind vertrouwt, is geestelijk niet zelfstandig. Zelfs als hij zich laat leiden door iemand die zuiver is, zorgt zijn blinde vertrouwen ervoor dat hij slechts kan naäpen, in plaats van zelf na te denken over wat hem gezegd is. Wat hij ook leert, zolang hij niet wakker is, wordt het nooit zijn geestelijk eigendom.

Er voor de ander zijn

Slechts indien de geest wakker is en vertrouwt, kan hij werkelijk iets voor een ander betekenen. Is dat niet het geval en wil hij er toch voor de ander zijn, dan heeft hij daarbij steeds nodig dat het opgemerkt wordt wat hij doet. Hij wil ervoor geprezen worden en eventueel (uit bescheidenheid) de loftuitingen afwimpelen. Zo iemand is ook graag beroemd en hij stelt er prijs op dat men met hem rekening houdt. Wie echter wakker is, vertrouwen heeft ontwikkeld en bereid is er voor wie-dan-ook te zijn, kan een zegen zijn voor zijn omgeving. Ook kan hij rustig iemand volgen die groter inzicht draagt dan hijzelf, zonder dat hij zijn geestelijke zelfstandigheid verliest.

Al deze vaardigheden bezat de geest toen hij ervoor koos de Schepping te dienen vanaf de wereld. Hij is ze ook nooit echt kwijtgeraakt: niets van wat geschapen is, kan zomaar verdwijnen, hoe het ook mishandeld wordt. Ze zijn verward doordat ze niet meer gebruikt werden en de geest herkent ze niet meer als de zijne. Zonder deze vaardigheden kan de geest echter niet functioneren en dwingt hij de ziel zijn taken over te nemen. De ziel is echter materie en kan op het gebied van de geest alleen maar fouten maken...

In het dagelijks leven kan de geest speciale mogelijkheden benutten. Wanneer je die mogelijkheden kent, kun je er bewust gebruik van maken en zo je geest wekken. Wanneer je met je bewustzijn de mogelijkheden van de geest activeert, kan je geest niet anders doen dan reageren. Het *bewustzijn* van de mens is namelijk niet alleen het terrein dat de geest kan hanteren om het verstand (brein) te activeren, maar het is ook het terrein waarmee het verstand de geest kan activeren. Wiens geest 'slaapt', kan zichzelf wekken door zijn verstand te gebruiken en welbewust zijn geestelijke mogelijkheden te activeren.

Oordelen

Om de aard van de Schepping te leren doorgronden moet de geest kunnen beoordelen wat hij waarneemt. Daartoe moet hij Schepselen en gebeurtenissen beschouwen en in hun elementen herkennen, zodat zijn kennis en inzicht vergroot worden. De eerste oefeningen heeft hij al verknoeid toen hij nog in de geestelijke wereld was, doordat hij oordeelde zonder zijn oordeel te toetsen aan wat hij al wist.

Ieder geestelijk wezen is geschapen met het totale Weten in zich aanwezig. 'Leren' is slechts dit Weten overbrengen naar het bewustzijn. Dit geldt ook voor de mens in de fysieke wereld; daardoor gaat het vernemen van de waarheid steeds gepaard met een vorm van herkenning.

Doordat de mens de neiging heeft een oordeel uit te spreken over alles wat hij waarneemt, zonder dit oordeel te toetsen aan wat hij werkelijk weet, is oordelen verworden tot veroordelen. Veroordelen is negatief, want het sluit verdere ontwikkeling van het denken uit. Het is mogelijk om werkelijk te leren oordelen. Daartoe is het noodzakelijk bewust ieder oordeel dat in je opkomt niet uit te spreken! Het is niet voor niets dat alle geestelijke (wat niet hetzelfde is als kerkelijke) leiders beginnen met het advies: 'oordeel niet!' Vaak merk je niet eens dat je (ver)oordeelt - wees alert! Het enige oordeel dat je niet hoeft weg te duwen is 'de mens is goed'. De mens is namelijk goed. Ook al zijn zijn daden negatief en veroorzaakt hij uitsluitend problemen... doordat hij een Schepsel is, kan hij ieder moment van iedere dag de Weg Terug betreden en vanaf dat moment functioneren zoals het de bedoeling is.

Denken en spreken

Wanneer de mens geestelijk actief is, gebruikt hij woorden om denkend of sprekend zijn bevindingen in zijn bewustzijn vast te leggen en te verwerken. Zo ontwikkelt hij inzicht en groeit zijn weten omtrent de Schepping.

Het is ook mogelijk om te denken of te spreken zonder inzicht te verwerven. Wanneer de geest niet wakker is, kan hij drogredeneringen niet van waarheid onderscheiden en zo de wonderlijkste gedachten ontwikkelen. Vooral wanneer hij een probleem wil oplossen, kiest hij dan 'van twee kwaden de minste' - de ogenschijnlijk gemakkelijkste weg. Overbevolking tegengaan door kinderen te doden, bijvoorbeeld. Of een relatie verbeteren door zichzelf minder te voelen dan de ander. Of een leger sturen om vrede te stichten. Of problemen oplossen door drugs te gebruiken. Enzovoorts. Wanneer de geest alert is, weet hij wat waar is en wat niet, wat op feiten berust en wat fantasie is, wat een leugen is en wat een vergissing. Woorden zijn voor de geest van zeer groot belang. Is de geest niet wakker, dan oordeelt hij zodra hij de woorden hoort (of leest), zonder erover na te denken. Er zijn mensen die bij voorbaat alles geloven wat gedrukt staat; er zijn er ook die bij voorbaat niets geloven. Slechts zelden komen zij op eigen kracht op de juiste gedachten... Wie gebruik maakt van woorden draagt een grote verantwoording. Zolang nog niet vaststaat dat de gehele mensheid wakker is, moet hij duidelijk zijn in zijn bedoelingen. Het is heel eenvoudig om iemand te misleiden wiens onderscheidingsvermogen niet ontwikkeld is; het is negatief om daar misbruik van te maken.

Humor is een vorm van woordgebruik die de geest los trekt van alle ernst die hem gespannen houdt; het is onmisbaar om geestelijk gezond te blijven. Wie humor gebruikt, leert de mens op een andere manier naar zichzelf te kijken. Hij kan op die manier zelfs los komen van opvattingen die het ontwaken van de geest in de weg staan, zodat 'een avondje lachen' een omwenteling kan teweegbrengen.

Vooruitzien

In het dagelijks leven is de geest actief wanneer hij nadenkt over de eventuele gevolgen van zijn geplande handelingen. Zo voorkomt de mens dat hij domme dingen gaat doen (met de ogen dicht een snelweg oversteken, oorlogvoeren en zo meer) of dat hij oordeelt.

Door na te denken over de gevolgen van daden krijgt de geest ook inzicht in zichzelf en in zijn naasten - ook dat leidt tot het ophouden met oordelen.

Het overzien van wat je geplande daden tot gevolg zouden kunnen hebben is iets anders dan fantaseren over de toekomst of het voorspellen daarvan. Fantaseren is een vorm van ontspanning die niets met de werkelijkheid te maken heeft en het doen van voorspellingen is een negatieve vorm van zekerheid zoeken.

Het komt voor dat de geest een ziekelijke neiging ontwikkelt tot het kijken naar de gevolgen van zijn daden. dan kan de mens niets meer spon-

taan doen en wordt een gevangene van zijn gedachten. Zelf heeft hij daar meestal geen erg in, hij is ervan overtuigd dat zijn zorgvuldigheid een voorbeeld is voor anderen. Uit deze toestand kunnen waanideeën voortkomen, die psychiatrische behandeling nodig hebben om tot rust te komen. Ook wanneer er geen psychiatrisch ziektebeeld is, kan er sprake zijn van dwanggedachten. Wanneer je je door een idee gegrepen voelt en je hele bestaan daaraan wijdt, is de kans groot dat je zulke dwanggedachten ontwikkelt. Blijf wakker! Het kan heel goed zijn om je leven aan iets of iemand te wijden, mits je alert blijft en niet blindelings (slaafs) gaat handelen.

Wie de mogelijkheid om het verband te zien tussen oorzaak en gevolg goed gebruikt, ontwikkelt het vermogen om de grote lijnen in het leven te schouwen. Schouwen is een hogere vorm van zien, zoals inzicht een hogere vorm van begrijpen is. Dan is het mogelijk om uit de gegevens van het verleden die van de toekomst te distilleren. Vanzelfsprekend heeft dat alleen met geestelijke mogelijkheden te maken en nooit met materiële feiten. Voorspellingen worden niet gedaan, maar mogelijkheden worden duidelijk.

Begrijpen

De geest is actief wanneer de mens iets tracht te begrijpen. Ook wanneer het om materiële zaken gaat zoals de leerstof op school, is het de geest die het werk doet. Het onthouden van het geleerde is echter het terrein van het lichaam, namelijk van het brein. Hierdoor komt het voor dat iemand iets wel kan begrijpen, maar het niet onthoudt en omgekeerd dat iemand van alles uit zijn hoofd kan leren, maar er niets van begrijpt. Om iets goed te kunnen begrijpen is het noodzakelijk dat de geest in al zijn mogelijkheden actief en wakker is. Wie maar half bewust is denkt wel dat hij iets begrepen heeft, maar vergist zich. Blijft hij in die geestelijke halfslaap, dan komt hij er niet achter dat hij iets verkeerd begrepen heeft, maar past alle feiten die op zijn vergissingen wijzen aan zijn gedachten aan, zodat 'het leven-zelf' zijn ideeën lijkt te bevestigen. Hij leeft selectief: wat niet in zijn opvattingen past, negeert hij en zo wordt hij een slaaf van zijn eigen conclusies. Wie wakker is, begrijpt veel. Wanneer hij accepteert wat hij begrijpt, ontwikkelt hij inzicht. Hoewel inzicht niet noodzakelijk is om goed te functioneren, geeft het bereiken ervan grote innerlijke vreugde. Inzicht doet de mens relativeren, dat wil zeggen: de relatie (het verband) zien tussen oorzaak en gevolg. Het blijkt dan dat lang niet alles zo belangrijk is als iedereen gedacht had: slechts de daden van een mens komen er op aan. Met andere woorden: het maakt niet uit wat je weet of gelooft, maar het maakt uit wat je doet.

Inzicht

Zoals het begrijpen een activiteit is van de geest die hij toepast wanneer hij wakker is en vertrouwt, zo is inzicht daar de hoogste vorm van. Met andere woorden: wie wakker is en vertrouwt, krijgt 'vanzelf' inzicht. Het klinkt zo simpel. Je hoeft alleen maar wakker te zijn en te vertrouwen en de rest gaat vanzelf... Het is ook eenvoudig - alleen: eenvoudig is niet een ander woord voor gemakkelijk! De weg naar inzicht is zwaar en van tijd tot tijd erg eenzaam. Het is veel gemakkelijker om net te doen als de meeste anderen, je aan de etiquette te houden, van tijd tot tijd een goede daad doen, je hoofd te schudden over de narigheid in de wereld en je af te vragen hoe dat nou zo allemaal gekomen is, zonder het Antwoord tot je te laten doordringen. Het Antwoord is er wel en het is gelegen in het inzicht. *Wijsheid*, de eerste kiem van inzicht, komt voort uit het leren van de lessen die karma genoemd worden, omdat ze een duidelijk (voor wie kan zien) verband hebben met het leven in een vorig bestaan. Iedereen die niet vrijwillig hier op aarde is, maar gekomen is om de Weg naar inzicht af te leggen, krijgt die lessen te leren.

Karmische lessen hebben nooit met ziekte of geld te maken; dat soort problemen heeft de mens door materiële fouten veroorzaakt en hij kan die ook zelf weer goedmaken. Karmische lessen hebben alleen met de geest te maken en liggen op het terrein van de geestelijke taken en mogelijkheden. Het doel ervan is via wijsheid tot inzicht te komen, zodat de mens zich zuivert van zijn vergissingen en door zijn zuivering, de spiraal van het bestaan weer omhoog richt. Wie zuiver is, kan na zijn leven de intense vreugde van het Begin weer verdragen en heeft geen leven meer nodig in deze wereld.

Wanneer de hele mensheid zover is en er niemand meer is voor wie deze wereld nog nodig is, zal deze sfeer opgeheven worden. Dan zal de mens ervaren wat bedoeld wordt met 'de nieuwe hemel en de nieuwe aarde', namelijk de aarde zoals die was in het Begin en de mens zoals die was in het Begin, maar dan vol met de ervaringen die in zijn verleden liggen. Het is mogelijk om zonder hulp je geest te zuiveren, al is het nog niet voorgekomen dat het iemand op eigen kracht gelukt is. Steeds weer ervaar ik dat mensen, wanneer ze te weten komen dat ze op Weg zijn, zichzelf een treetje hoger achten dan degenen die nog niet zover zijn.

Er is nog nooit een mens geweest zonder een grote reden tot bescheidenheid...

Er wordt op verschillende niveaus hulp geboden. De Almachtige zendt voortdurend zijn impulsen door het Geheel, die door ieder schepsel opgevangen kunnen worden. Wie zich daarvoor open stelt, krijgt de Kracht die hij nodig heeft om zich in het leven te handhaven en zijn problemen te boven te komen. Wie beseft welke fouten hij gemaakt heeft en daar vergeving voor vraagt, krijgt die vergeving nog voor hij uitgesproken is. Door die vraag om vergeving - in vol bewustzijn van de schuld die veroorzaakt is - wordt zijn geest voor hem gezuiverd, wordt zijn karma van hem afgenomen en worden zijn lessen voor hem verzacht. Hij krijgt nog wel lessen, want ook een zuivere geest kan in een aarde-leven nog veel vaardigheden ontwikkelen.

De hulp die vanaf de eerste negativiteit van de mens bij hem is en die bij hem blijft tot hij weer Thuis is, is de Begeleider. Iedere mens wordt begeleid door een engel uit de hogere sferen, die de taak gekozen heeft om de dwalende mens bij te staan. Hij heeft zijn lot verbonden met dat van de mens die hij begeleidt, zodat hij, zolang de mens negatief is, bij hem blijft. Letterlijk. Voortdurend tracht de Begeleider 'zijn' mens te bereiken en te wekken. Wie zal zich nog op de borst durven slaan wanneer hij eindelijk, na duizenden jaren van misdaden en dwalingen de Weg naar Huis weer betreden kan?

Beloven

Het eerste contact dat de mens met zijn Schepper ervoer, was de Belofte. De Belofte houdt in dat alles wat ooit uit de Allerhoogste voortgekomen is, uiteindelijk ook weer tot Hem zal terugkeren en in Hem opgenomen zal worden.

Deze Belofte heeft de mens de moed gegeven zijn taak te verrichten. Ook de mens kan iets beloven. Hij kan een eed zweren, een gelofte afleggen of iets onbenulligs beloven... dat maakt geen verschil. Iedere belofte is heilig, dat wil zeggen dat de mens gehouden is zijn beloften na te komen - wat het ook mag zijn dat hij beloofd heeft. Een belofte wordt namelijk altijd gedaan uit naam van de Allerhoogste en is de meest intense mededeling die de geest kan doen. Tenzij de mens geestelijk gehandicapt is, is iedere belofte, hoe kinderachtig ook, een plechtig moment voor de geest.

Iedere belofte wordt door de geest ooit nagekomen, eventueel in een later bestaan. Een belofte wordt niet vergeten, tot hij vervuld is. Dat geldt voor iedereen - van de Eerste tot de laatste.

Signalen voor de ziel

Zolang de mens gezond is, staan lichaam, ziel en geest voortdurend met elkaar in contact. De ziel is daarin de middelste: hij ontvangt impulsen van de geest die hij 'vertaalt' voor het lichaam en hij ontvangt impulsen van het lichaam die hij doorgeeft aan de geest. Op deze wijze ervaart de geest zijn leven in de fysieke wereld als het zijne en kan zich daardoor ontwikkelen tot hij geheel zuiver is en voor zijn ontwikkeling geen fysiek leven meer nodig heeft.

De geest is degene om wie dit alles gaat. De rest is materie (hoe ijl ook) en is eindig. Het fysieke lichaam gaat het kortst mee, dat sterft al tijdens het aardse leven. De ziel ontwikkelt zich, tot in de hoogste sferen de geest geen manifestatie meer verlangt en sterft dan ook. De geest blijft bestaan totdat de hele Schepping aan zijn doel beantwoord heeft en in de Allerhoogste teruggenomen wordt.

De geest zendt zijn impulsen naar de ziel vanaf het ogenblik dat het fysieke lichaam in staat is na te denken. *Dat de mens tot nadenken in staat is, wil niet altijd zeggen dat hij dat ook doet.* Vanaf het ontstaan van de mogelijkheid begint de geest echter zijn impulsen te zenden zodat de ziel die kan bewerken voor het fysieke lichaam. De impulsen van het lichaam worden al vanaf de conceptie aan de geest doorgegeven, zodat die kan functioneren zodra dat nodig is.

De band met de Allerhoogste

Hoezeer de mens ook van zijn Schepper weggelopen is, tijdens zijn leven op aarde staat hij met Hem in contact. Zolang zijn geest nog niet zuiver is, kan hij de Allerhoogste niet direct benaderen, want in de sferen kan het negatieve niet waargenomen worden. Daarom heeft iedereen een Begeleider die hem de Weg toont en die zijn belevenissen in het dagelijkse leven voor hem beïnvloedt, zodat hij ervan kan leren. De Begeleider is voor de nog niet zuivere mens de vertegenwoordiger van de Almachtige, en wanneer hij hem in het nachtbewustzijn ontmoet (dat gebeurt wanneer het levensdoel positief geworden is), dan ervaart hij hem ook als de Schepper Zelf.

Bidden

Je kunt niet zoeken naar de Vader... je kunt je slechts laten vinden door Hem. Wie denkt dat hij losgelaten is door zijn Schepper, vergist zich; het is de mens die het contact verbroken heeft - althans: hij heeft de stem van de Vader geblokkeerd.

Wie wel eens een godsdienstoefening heeft bijgewoond, is in staat (geweest) te ervaren op welke manieren men meent de aandacht van de Almachtige te moeten trekken. Iedere godsdienst heeft daarbij zijn eigen rituelen waarbij vaste formules horen, al dan niet gevolgd door het opnoemen van enige wensen ('geef vrede, help de zieken, genees meneer Dinges, doe wat aan de honger in de wereld...') waarbij men er kennelijk van uitgaat dat *Hij* de ellende in de wereld zo niet veroorzaakt, dan toch toegelaten heeft - en dus de Enige is die daar verandering in kan aanbrengen.

Een ernstige vergissing! Het enige wat de Vader doet, is voortdurend *Hij* scheppende Liefde door het Heel Al zenden, zodat zelfs dat wat beschadigd werd, weer herstellen kan.

Er zijn twee manieren waarop men zich kan verbinden met zijn Vader. De ene is: in afzondering (ook temidden van medemensen kan men zich afzonderen) rust in zich toelaten.

De andere is: al dan niet in afzondering met zijn hele wezen om hulp rōepen - en woorden zijn daarbij niet noodzakelijk.

Handen vouwen, ogen sluiten, een kruis slaan, knielen, een bepaalde windrichting uitkiezen, offers brengen en wat er nog meer-aan rituelen moge bestaan - dit alles is zonder waarde.

Medemenselijkheid

Wie wakker is, verwerft inzicht. Wie inzicht verwerft, ontwikkelt mededogen. Wanneer dat nodig is, stelt hij zijn kracht ter beschikking van zijn medemens en helpt hem door een moeilijke periode heen. Wie daarvoor iets terug verlangt, vergist zich.

'Voor wat hoort wat' is een van de basisfouten van het bestaan. Alles wat geschapen is, is zonder enig eigenbelang ter beschikking gesteld van de mens. Er zijn nooit eisen gesteld en er zullen nooit eisen gesteld worden. Er is nooit beloofd en er is nooit gestraft - en dat zal ook nooit gebeuren. Er is alleen Liefde, van Begin tot Eind.

Waar de mens wel mee geconfronteerd wordt, is de werking van oorzaak en gevolg. Doordat hij zijn bewustzijn in slaap liet vallen, ging hij de gevolgen van zijn daden zien als straf.

Alles wat de mens beleeft, heeft een oorzaak die in het verleden ligt. De wet van oorzaak en gevolg werkt, in tijd uitgedrukt, van begin naar eind en niet andersom. Een gebeurtenis is altijd het gevolg van eerdere gebeurtenissen en de oorzaak van latere gebeurtenissen. Er zijn mensen die geloven dat er dingen zijn die gebeuren doordat er in de toekomst een oorzaak ligt, maar die verwarren oorzaak met doel. Er is maar één doel: de terugkeer naar het Begin. Het Begin ligt dus zowel in het verleden als in de toekomst, zodat je het bestaan kunt zien als een spiraal waarvan begin en eind samenvallen, gescheiden door de windingen van de ervaring. Alle gebeurtenissen leiden naar hun gevolgen en hebben hun wortels in het verleden. Onstuitbaar en onafwendbaar: de logica is onverbiddelijk. Je kunt geen fouten maken en de gevolgen daarvan ontlopen zonder weer nieuwe gevolgen te veroorzaken; uiteindelijk leidt iedere daad tot het beoogde Doel. Het Doel is: Inzicht verwerven in de mens en daarnaar handelend de innerlijke rust veroorzaken, die hemels is.

Wie van zijn ervaringen leert, kan bewust oorzaak en gevolg gaan hantieren. Hij kan bijvoorbeeld ophouden zijn lichaam te vergiftigen met wat hij eet, drinkt en inademt, zodat de volgende generaties lichamelijk sterker zullen zijn. Hij kan alleen dan kinderen (proberen te) krijgen wanneer dat het grootste verlangen is van hem en van zijn levenspartner, zodat de volgende generaties zich geliefd en gewenst weten, wat de kans op oorlogen aanzienlijk vermindert. Hij kan daarvan afzien wanneer hij weet dat hij drager is van een erfelijke ziekte, zodat die ziekten uitsterven.

Ook wanneer alle anderen in zijn omgeving hem uitlachen en aan hun 'verworven rechten' vasthouden, veroorzaakt hij een aanzienlijke verbetering in het geheel. Ooit wordt hij geconfronteerd met wat hij veroorzaakt heeft - en net zoals het kleinste zaadje nog een plant in zijn toekomst draagt, zo draagt ook de kleinste verbetering verbazingwekkende gevolgen in zich.

Medemenselijkheid heeft niets te maken met materie, maar is volkomen mentaal. Wie denkt een aanzet tot verbetering te geven door geld of goederen te schenken, vergist zich. Daardoor verbetert hoogstens iemands materiële toestand, maar het verandert niets aan zijn ervaring met medemens. Het verplaatsen van materie veroorzaakt slechts een verandering in de richting van de materie-stroom, meer niet.

Medemenselijkheid is alleen echt wanneer er geen enkele vorm van eigenbelang mee gemoeid is.

Wie betaling, dank of erkentelijkheid verwacht, veroorzaakt bij zichzelf egoïsme en bij anderen afhankelijkheid...

Iedereen heeft talent voor het medemens-zijn. Wie zijn hart volgt, kiest meestal de juiste weg. Dat er toch zoveel vergissingen gemaakt worden, komt doordat men zo graag redeneert - zonder daarbij ook wakker te zijn. De geest is er dan niet bij betrokken en daardoor laat men zich overweldigen door iedereen die met een beetje psychologisch inzicht manipuleert... Dat manipuleren is lang niet altijd negatief bedoeld. Wie vanuit een gedrevenheid zijn medemens benadert, heeft over het algemeen

diens heil als oogmerk. Het probleem is echter dat zijn gedrevenheid een eigen leven leidt: het is ontstaan door andermans gedrevenheid en veroorzaakt gedrevenheid bij anderen. Meer niet.

Wie de Waarheid beseft, kent geen gedrevenheid. Hij is bereid te vertellen wat hij weet aan wie erom vraagt, maar hij is er niet op uit om ermee te 'leuren'.

Ziekten van de geest

Wanneer de geest ziek geworden is, kan hij in dit bestaan niet meer door menselijk handelen genezen worden. Het is echter vaak wel mogelijk om met behulp van therapieën en medicijnen een tamelijk normaal leven te leiden, maar echt genezen is niet mogelijk.

Ziekten van de geest ontstaan altijd tijdens een aarde-leven. Na dat leven geneest hij weer.

Het gebeurt nooit dat een geest ziek of gehandicapt geboren wordt. Ook een aangeboren 'geestelijke' handicap heeft een lichamelijke oorzaak. 'Verstandelijk gehandicapt' is er een beter woord voor.

Er zijn twee oorzaken die de geest ziek kunnen maken: de eigen waandenkbeelden en de angst die door verschrikkelijke gebeurtenissen in dit leven ontstaan is.

De verschijnselen zijn steeds hetzelfde: gewone gebeurtenissen krijgen een overtrokken betekenis en veroorzaken dwanghandelingen.

Het komt wel voor dat een geesteszieke een of meer kanten van zijn persoonlijkheid (het gebied van de ziel) isoleert en nu eens volgens de ene en dan weer eens volgens de andere persoonlijkheid handelt. Meestal echter is schizofrenie een ziekte van de ziel en kan dan wel door de mens genezen worden.

De minst spectaculaire en meest voorkomende ziekte van de geest is de overspanning. Veel mensen noemen oververmoeidheid zo, maar dat is een ziekte van het lichaam en kan door rust geheel genezen. Oververmoeidheid lijkt op overspanning doordat men niet meer goed denken kan; iedere ziekte heeft zijn effect op alle lichamen van de mens, doordat het evenwicht verstoord is geraakt. Overspanning gaat niet echt over, maar door zorgvuldig te leven met veel geestelijke rustpauzes kan men zo goed als normaal functioneren. Het blijft echter levenslang een kwetsbaar punt waarmee - ook door de omgeving - ernstig rekening gehouden moet worden.

De ziel

De ziel is een zelfstandig evoluerend schepsel. Onafhankelijk van de belevenissen van de materie die hij vorm geeft, ontwikkelt hij zich van louter vormelement met slechts een zeer dof voelen van welbehagen en onbehagen tot drager van de geest met een zeer ingewikkeld samengesteld vermogen tot ervaren en schenken.

In het Begin werd de vormkracht geschapen. Deze kracht werd door de Eloïm (de naam van de Allerhoogste en zijn scheppende Krachten) gebruikt om de diverse vormen van materie, die later geschapen werden, van elkaar te onderscheiden en vorm te geven.

De Eloïm die buiten de hoogste sferen werkzaam zijn, hebben gedurende hun arbeid een naam die de aard van hun werkzaamheden aangeeft. Iets van die namen is in het bewustzijn van de mens blijven hangen, zoals Krachten, Machten, Tronen, Wielen, Serafijnen en Cherubijnen. In feite zijn dit allen Eloïm, voortgekomen uit de Almachtige, die de naam dragen van hun doel. Zo zijn de namen Krachten en Machten verzamelnamen voor alle Eloïm, onafhankelijk van de taak die zij hebben. De naam Tronen is eigenlijk

Dhronoïm en betekent Omwentelaars. Wielen is dezelfde naam en noemt ook de omwenteling die zij teweegbrengen. Serafijnen is een vernederlandsing van Therafiïm, wat Zegenende Krachten betekent. De Cheruboïm hebben tot taak te bestendigen wat gevormd is, zodat niets verloren gaat. Zij beheren ook de Akashakronieken (Akasha betekent ervaring) waarin alle ervaringen van de Schepping zichtbaar gemaakt kunnen worden. In zijn eerste stadium geeft de ziel vorm aan de mineralen. Er is dan nog geen sprake van enig zelfstandig functioneren; de Eloïm die tot taak hebben de minerale wereld te verzorgen, wenden de vormkracht aan waar die nodig is.

Alles wat geschapen is, heeft een ziel. Alles wat een ziel heeft, leeft. Alles wat leeft, heeft gevoel. Alles wat gevoel heeft, groeit.

Wij kunnen niet alle groei constateren, omdat wij alles afmeten naar onze eigen groei en die is, vergeleken bij die van steen, razendsnel. Je kunt het enigszins begrijpen wanneer je voorstelt dat je van steen bent: terwijl je in je eigen normale tempo uitdijt, af en toe in dat zelfde tempo van plaats verandert en ook wel eens in dat tempo stijgt of daalt, schieten de seizoenen je voorbij, wisselen tropische tijden en ijsstijden elkaar in hoog tempo af en krioelen grote hoeveelheden mensen op je en langs je en door je heen - dat laatste geeft je even een gevoel van onbehagen, net als het vuil dat soms even aan je kleeft. Tijd is een relatief begrip: een steen leeft langzaam, waardoor de tijd sneller lijkt te gaan voor wie sneller groeit dan hij. In feite is dat een gegeven dat je als mens ook voor jezelf kunt toepassen: leef je langzamer (door je bij voorbeeld niet meer te haasten), dan gaat jouw tijd ook minder snel. Wie zich haast, versnelt zijn tijd en komt veel vaker te laat dan wie zich rustig door het leven begeeft. Doordat de ziel een kracht (dus - nog - geen materie) is die groeit, krijgen de mineralen steeds meer energie ter beschikking, zodat ze uiteindelijk energie gaan uitstralen. Sommige stenen stralen zoveel uit dat de kracht door andere schepselen gebruikt kan worden. Wat wij edelstenen noemen, zijn in feite zeer oude gesteenten die inmiddels zoveel vormkracht 'over' hebben dat wij die kracht kunnen gebruiken als wij zelf tekort komen. Wanneer je een steen op die manier gebruikt, weet dan dat hij daardoor een gevoel van welbehagen ervaart. Als de extra energie opraakt, kun je de steen weer 'opladen' door hem een paar weken in de buitenlucht te laten, of door hem iemand in handen te geven die zelf een schenker is van energie. Een steen die energie kan afstaan, kan die ook net zo gemakkelijk weer opnemen. Wanneer mineralen eenmaal zoveel etherkracht hebben dat ze kunnen stralen, heeft de ziel ervan zich zover ontwikkeld dat hij een sprong kan maken in zijn evolutie. Wanneer dat noodzakelijk is voor het Geheel (dat wil zeggen: wanneer er, kosmisch gezien, behoefte aan is), nemen de Eloïm de ziel van het mineraal af en voegen het toe aan het water van een oceaan. In diezelfde handeling worden aan het mineraal weer nieuwe etherkrachten toegevoegd, zodat het kan blijven functioneren. Terwijl de ziel, gewiegd door de golven, geniet van een droomloze slaap, schenken de Eloïm hem hun energieën, waardoor een omwenteling in zijn bestaan voorbereid wordt: de mogelijkheid ontstaat om ervaring om te zetten in zelfstandigheid, zodat er een ik-bewustzijn (ego) kan ontstaan. Van louter kracht wordt de ziel nu materie, zij het zeer ijl.

Water is materie die zich met alle andere materie kan verbinden en er een helende en reinigende uitwerking op heeft.

Na deze fase, die vergelijkbaar is met het popstadium tussen rups en vlinder, wordt de ziel wakker en ervaart zich als verschillend van de hem omringende materie. Er is een wens in hem ontstaan: nuttig zijn. Met hulp van de geestelijke wezens die de plantenwereld hoeden, verbindt hij zich

met dit deel van de Schepping. Beginnend bij schimmels en varens en eindigend bij de hoogste plantensoorten ondergaat hij een ontwikkeling waarbij hij steeds helderder onderscheid leert maken tussen welbehagen en onbehagen, tot het een wakker besef is geworden van aangenaam en onaangenaam. Ook leert de ziel actief te zijn met zijn vormende krachten, zodat de planten zich wat hun vorm betreft aanpassen aan de omstandigheden. In zijn ontwikkeling wordt de ziel steeds van de ene plantensoort geleid naar de andere, totdat zijn bewustzijn geheel helder is.

Planten hebben een helder gevoel voor aangename en onaangename ervaringen; het is goed daar rekening mee te houden. Ze hebben echter geen herinnering - het (on)aangename gevoel duurt niet langer dan de ervaring.

Wie groenten of bloemen wil hebben, doet er dus goed aan ze niet te plukken maar met een scherp mes af te snijden, zodat het gewas niet langer lijdt dan noodzakelijk is. Denk nu niet dat je geen bloemen meer op tafel mag zetten: alles wat geschapen is, ervaart een groot gevoel van welbehagen wanneer het geliefd is; wat dat betreft genieten snijbloemen meer van hun bestaan dan planten die niet opgemerkt worden. Wanneer een plant sterft, gaat zijn etherlichaam op zoek naar een geestelijk wezen dat de plantenwereld verzorgt en met diens hulp verbindt hij zich met een zaadje van een bestaande plant. Het maakt niet uit dat het zaad veel kleiner van omvang is dan de door de ziel zojuist verlaten plant. Een etherlichaam kan zich zonder moeite naar behoefte groter of kleiner maken door zich te intensiveren of te verijlen. Dat maakt voor de ervaringen of de werking geen enkel verschil. Is de evolutie in de plantenwereld voltooid, dan heeft de ziel geleerd zelfstandig zijn vormende krachten te gebruiken en hij heeft een helder besef van aangename en onaangename ervaringen ontwikkeld. De materie van planten verschilt van die van mineralen. Planten zijn niet in staat om zelf etherkrachten op te nemen uit de kosmos. Alles wat sterfelijk is, krijgt bij zijn ontstaan een vormkrachtenlichaam toegevoegd dat zich zelfstandig voedt met de etherkrachten uit lucht en water. Het etherlichaam is dan ook niet een omhulling maar een gestalte, die het fysieke lichaam doordringt en voedt. Zonder de ziel zou geen sterfelijk wezen een fysiek lichaam kunnen hebben; zonder fysiek lichaam zou de ziel geen doel hebben of zich kunnen ontwikkelen. Zo dienen beide elkaar en zijn afhankelijk van elkaar. Na de voltooiing van deze ontwikkeling wordt de ziel geleid naar een oceaan, waar de Eloïm zijn ervaringen omwerken tot mogelijkheden voor de volgende fase. Hierdoor ontstaat de mogelijkheid om pijn te voelen en om vreugde, verdriet, nijd en trouw te ontwikkelen. De ziel ervaart deze periode als niet-zijn, zoals wij bewusteloosheid als niet-zijn ervaren. De ziel wordt nu verbonden met de dierenwereld. In de eerste fase van deze ontwikkeling is hij de ziel van een eencellige, in de laatste fase is hij het etherlichaam van een zoogdier. Al direct bij het begin van deze evolutie kan de ziel, naast de gevoelens die hij al ontwikkeld had, pijn ervaren. In feite ervaart hij iedere aanraking van het fysieke lichaam waar hij bij hoort als pijn, totdat hij ontdekt dat er een verschil is in soorten aanraking. Hij leert zo de vaardigheid van het aangenaam-onaangenaam-besef toe te passen op de aanrakingen en door die ontwikkeling ontstaat er een begin van geheugen. Doordat het geheugen aanvankelijk alleen geactiveerd wordt door regelmatig terugkerende handelingen en gebeurtenissen, komt ook de ontwikkeling van het instinct en de behoefte aan gewoonten op gang. Zo zien we zelfs bij eencelligen al duidelijk instinctmatige gedragingen. Langzamerhand ontwikkelt het etherlichaam op zijn reis langs de diverse stadia van het dierenbestaan al de vaardigheden die nodig zijn om de basis te vormen voor het functioneren als drager van de geest van de mens. Vooral bij de dieren die wij huisdieren noemen (er bestaan geen huisdieren), vallen die eigenschappen op. Behoeftte aan waardering, aan

vaste gewoonten en aan zekerheid treden op de voorgrond, terwijl ook het hechten aan bezit en het verdedigen ervan duidelijk waarneembaar is. Nu wordt de ziel opnieuw geleid naar een oceaan waar hij rusten kan, terwijl de Eloïm zijn ervaringen omwerken tot mogelijkheden voor verdere ontwikkeling. Na deze fase is de ziel in staat om zijn laatste taak op deze aarde te voltooien: drager zijn van de geest van de mens, zodat de mens zich via de ziel aan een fysiek lichaam kan binden. Vanaf dit ogenblik is de ziel voor zijn ontwikkeling afhankelijk van de geest van de mens. Hij heeft geen bevoegdheden, hij mag geen besluiten nemen en hij heeft geen verantwoordelijkheden ten opzichte van de geest of het fysieke lichaam. Hoewel zijn evolutie zelfstandig is, is zijn bestaan dat niet. Hij doordringt het lichaam en de geest met zijn ervaringen, zijn emoties en zijn reacties. Hij is echter slechts in staat de gevolgen te tonen van wat door de geest veroorzaakt is - zelf kan hij niets veroorzaken. Hij is een instrument dat bespeeld wil worden.

De ziel is, anders dan de geest, materie. Hij verschilt echter van alle andere materie doordat hij evolueert. Zijn eigenschappen liggen niet vast, zij veranderen door ervaringen. Zijn ervaringen zorgen ervoor dat zijn eigenschappen zich aanpassen aan de veranderde omstandigheden, zodat hij voortdurend optimaal kan functioneren. Geen enkele functie is een constant gegeven; alles is steeds in beweging. Al deze veranderingen worden gestimuleerd door het enige constante gegeven van de ziel: de intense wil om te dienen en zo aan zijn scheppingsdoel te beantwoorden. Voor de mens is het belangrijk te beseffen dat de ziele-eigenschappen zoals ze bij zoogdieren waarneembaar zijn, de basis vormen van de eigenschappen waarmee zijn eigen ziel is uitgerust aan het begin van zijn bestaan op aarde: al deze eigenschappen moet de geest leren hanteren, zonder er afhankelijk van te worden. De ziel is het terrein van de dingen die 'vanzelf' gaan, zoals ademen en boos worden wanneer je onheus behandeld wordt. Wanneer de geest niet wakker is, blijft zijn ziel steeds op dezelfde manier reageren en kan zich niet verder ontwikkelen. De mens functioneert dan als een dier dat praten kan...

De mens echter die wakker is en dus beseft wat hij doet en waarom hij dat doet, sublimeert de aanvankelijk dierlijke eigenschappen tot zuiver geestelijke en bereikt zijn aardse doel: Vrij zijn. Hij kan dan zijn leven leiden zoals het zich voordoet, zonder zich afhankelijk te voelen van zijn medemens of zijn materiële omstandigheden. Dan is zijn Vreugde voortdurend en kan alleen maar geïntensiveerd worden - zelfs al zouden de omstandigheden aanleiding geven tot verdriet.

Verdriet kan ervoor zorgen dat de Vreugde een tijdlang niet ervaren wordt, maar verdrijft die niet.

Wanneer de geest Vrij is, zijn niet alleen de eigenschappen van de ziel, maar is ook de zielematerie geestelijk geworden. Dan kan de geest na zijn aardeleven met zijn ziel de lichtsferen betreden.

Religie

Religie betekent: het verband herstellen. Het is de taak van de ziel om het verband zichtbaar te maken tussen de ervaringen op alle terreinen van het leven op aarde. Daardoor kan de mens oorzaak en gevolg leren zien en daar rekening mee houden. De geest ontvangt de impulsen uit de geestelijke wereld en wanneer hij die verwerkt en in verband brengt met wat hij op aarde via de ziel ervaart, dan is de religie zoals die bedoeld is.

Religie is niet alleen het verband tussen de geestelijke en de fysieke werelden, maar ook het verband tussen de mens en de natuur, zijn omgeving en zijn belevingen in deze wereld.

Gewoontevorming

Door het vormen van gewoonten zorgt de ziel ervoor dat de mens bepaalde

handelingen telkens weer verricht, zonder dat hij daarbij hoeft na te denken. Zou de ziel dat niet doen dan zouden we voortdurend onze aandacht bij het kloppen van ons hart, onze ademhaling en onze spijsvertering moeten hebben, wat het leven behoorlijk ingewikkeld zou maken. We zouden ons niet eens de slaap kunnen veroorloven... Alle gewoonten die de mens heeft, worden gevormd door de ziel. Hij heeft daarin echter geen eigen initiatief, maar werkt alleen op commando van de geest. De geest bepaalt wat noodzakelijk is aan gewoontevorming en de ziel zorgt dat de impulsen vanuit de geest worden omgezet in daden. Zo bepaalt de geest ook of gewoonten al dan niet doorbroken moeten kunnen worden: het maakt veel verschil of je even ophoudt met ademen, of dat je eens een maaltijd overslaat...

Vergelijken

De geest moet kunnen leren van de ervaringen in het leven. Datgene wat de mens tijdens zijn leven meemaakt, vindt echter plaats in de materiële wereld, een wereld die van nature geen contact maakt met de geestelijke wereld. De geest van de mens bevindt zich echter uitsluitend in de geestelijke wereld, ook wanneer hij op aarde een negatief levensdoel zou hebben. Het vergt van de geest een enorme inspanning om zich te verbinden met de wereld van de materie en vooral zolang de geest niet zuiver is, heeft hij zeer sterk de neiging zich van het materiële en het leerzame in die wereld af te wenden.

Het fysieke lichaam staat in materie zo ver van de geest af, dat de impulsen uit het dagelijks leven niet zonder meer tot hem kunnen doordringen. Het behoort tot de taken van de ziel om alles wat de mens meemaakt - echt alles, tot in de kleinste details - door te geven aan de geest.

Zolang de ziel gezond is, ervaart de geest alles wat hij in zijn menselijk bestaan doet en meemaakt via de impulsen van de ziel, die uit de meest geestelijke vorm van materie bestaat die geschapen is. Vergelijken bij de aardse materie is de ziel geestelijk, vergeleken bij de geest is de ziel aards.

De geest leeft bij het ogenblik en vergelijkt van nature niet. Daarom is het de taak van de ziel om bij iedere daad van de mens de mogelijke gevolgen van die daad vast te stellen door te vergelijken met wat vroeger gebeurd is. Hij zendt dan impulsen naar de geest, die daardoor zijn besluitvorming kan laten beïnvloeden. Overigens voert de ziel iedere opdracht van de geest uit, ook al blijkt uit de gebeurtenissen uit het verleden overduidelijk dat de gevolgen desastreus zullen zijn.

Er zijn verschillende manieren waarop de ziel ziek kan worden. De ernstigste wordt veroorzaakt door de geest, wanneer die weigert zich te zuiveren. Dan verstart de ziel en kan zich niet meer ontwikkelen.

De ziekte van de ziel die veroorzaakt wordt doordat de geest het af laat weten, wordt over het algemeen niet opgemerkt. De 'dingen van alledag' vullen gewoon elke dag. Het enige wat er op wijst dat er iets niet in orde is, is de afhankelijkheid van gewoonten en materiële welvaart...

Aanpassen

Wanneer de omstandigheden in het leven veranderen, is het de taak van de ziel zich zo aan te passen dat de mens met zo weinig mogelijk schade en ongemak zijn leven kan voortzetten. Deze taak ligt op het terrein van de vormkrachten van de ziel. Hierdoor kunnen wonden en ziekten genezen en kan de mens soms merkwaardig lang buiten noodzakelijk geachte levensmiddelen. Het is wel zo dat de energie die daarvoor noodzakelijk is, voorhanden moet zijn. Wordt er geen extra energie aan het lichaam toegevoegd in de vorm van water en voedsel (in die volgorde!), dan onttrekt de ziel de energie die noodzakelijk is om voort te bestaan aan de rest van het lichaam. Dat is al te zien bij een 'eenvoudige'

verkoudheid: de mens gaat er slecht uitzien, doordat de vormkracht die voor de huid nodig is, omgezet wordt in energie terwille van de genezing.

Het opvolgen van bevelen

De ziel is een dienend wezen dat geen verantwoordelijkheid draagt en dat ook geen initiatief kan nemen. Alle actie die de ziel vertoont, is een reactie op een gegeven bevel van een als hoger ervaren instantie. De ziel is daarin volmaakt; alles wat op het gebied van de ziel fout gaat, is het gevolg van een verkeerd bevel.

Zolang de mens nog niet verantwoordelijk is voor zijn daden - dus zolang hij geestelijk afhankelijk is - volgt zijn ziel de bevelen op die van zijn opvoeders afkomstig zijn.

Opvoeders zijn niet alleen de ouders, maar iedereen die zich met de vorming van de mens bemoeit. Dus ook de toevallige voorbijganger die het kind uitscheldt omdat het hem niet bevalt, ook de schrijver van een kinderboek en ook de maker van speelgoed...

Het is begrijpelijk dat kinderen steeds onrustiger worden naarmate er meer invloeden op hen uitgeoefend worden. De ziel krijgt immers steeds meer bevelen, waaronder tegenstrijdige, die hij allemaal op moet volgen en waarin hij niet selectief kan zijn.

Vanaf het twaalfde jaar wordt er vanuit de geestelijke wereld gewerkt aan de ontwikkeling van het astrale omhulsel, dat wil zeggen aan dat deel van de ziel dat hem afschermt van de opvoeders en hem openstelt voor de bevelen vanuit zijn eigen geest. De aura van het kind is dan al voor zijn energie niet meer afhankelijk van de moeder, zodat op die leeftijd het loskomen van de ouders kan beginnen. (Ik heb het nu over de situatie waarin beide ouders liefhebbend aanwezig zijn; andere situaties worden bij 'ziekten van de ziel' beschreven) De vorming van het astrale omhulsel (de huid van de ziel) en daarmee de mogelijkheid tot zelfstandig denken duurt tot omstreeks het achttiende levensjaar. Dan volgt de ziel alleen nog de bevelen van de eigen geest op en zijn de gevolgen van eventueel verkeerd gegeven bevelen evenzovele lessen op de levensweg.

Het zoeken van contact

De mens heeft medemensen nodig. Hij is niet in staat te leren en zich te ontwikkelen zonder het effect te kunnen zien dat hij op zijn medemensen heeft. Wie zich uit de maatschappij terugtrekt, ontwikkelt voornamelijk afwijkingen, doordat hij zich tracht te onttrekken aan de gevolgen van zijn daden. Het is niet noodzakelijk om met mensen samen in een huis te wonen, maar het is wel noodzakelijk om mensen te ontmoeten. Daartoe is de ziel uitgerust met aantrekkingskracht. Dit is een eigenschap die ook functioneert wanneer de geest ziek is: zoals een magneet ook ijzer aantrekt zonder bevel, zo trekt de ziel de medemens aan zonder bevel. De ziel is daarbij niet selectief. De aantrekkingskracht zorgt ervoor dat de medemensen opgemerkt worden - wat er verder gebeurt, hangt af van de bevelen van de geest. Zoals alle mogelijkheden van de totale mens kan ook de aantrekkingskracht versterkt worden.

Wie belangstelling heeft voor mensen, versterkt zijn eigen aantrekkingskracht en zal niet alleen steeds meer mensen ontmoeten, maar ook door steeds meer mensen opgemerkt worden.

De verbinding tussen binnen- en buitenwereld

Wij ervaren de fysieke wereld als buiten onszelf, ook ons eigen fysieke lichaam. We zeggen niet 'ik doe pijn' maar 'ik heb pijn' of 'mijn rug doet pijn'. In ons beleven maken we duidelijk onderscheid tussen onze binnenwereld (het beleven van de geest) en onze buitenwereld (het beleven van het fysieke lichaam). Wanneer we bijvoorbeeld leed ervaren, heeft dat zelden te maken met fysieke pijn en wanneer we lichamelijk pijn ervaren,

vinden we zelden dat we lijden. Een van de functies van de ziel is om de ervaringen van de geest en het lichaam met elkaar te verbinden. Het is de bedoeling dat de ervaringen van de geest ook door het lichaam beleefd kunnen worden en dat de ervaringen van het lichaam ook door de geest beleefd kunnen worden. Ook deze verbindende eigenschap van de ziel is onafhankelijk van de impulsen van de geest. Hij werkt altijd, ook al zijn lichaam en geest niet in staat om de ervaringen op te merken. Wanneer iemand lichamelijk gehandicapt is, kunnen niet alle ervaringen van de geest gevoeld worden en wanneer iemand geestelijk gehandicapt is, kan de geest niet of nauwelijks de ervaringen van het lichaam beleven. Toch blijft de ziel deze functie uitoefenen. Het is net zoiets als dat de kleur van je ogen blijft bestaan, ook al zou je niet meer kunnen zien. Wanneer de geest behoefte heeft aan een levenspartner geeft hij de ziel de opdracht daarnaar te zoeken. De aantrekkingskracht van de ziel wordt daardoor overgebracht naar het fysieke lichaam, zodat de aandacht van de medemens ook daarop gevestigd wordt. De ziel van de 'zoekende' en de ziel van de 'gevondene' onderzoeken elkaar op overeenkomsten in karma, karakter en levensdoel en wanneer de overeenkomsten groot genoeg zijn, zendt de ziel zijn signalen van vreugde door alle chakra's: men is verliefd.

Of er ook Liefde ontstaat, hangt af van de bereidheid van de geest om het offer te brengen dat noodzakelijk is voor het verenigen van lichaam, ziel en geest: zijn eigen belangen ondergeschikt te maken aan de belangen van de ander. Is de geest daartoe niet bereid, dan vermindert de verliefdheid en zoekt de ziel weer verder.

Het komt ook voor dat de geest zelfstandig een levenspartner ontmoet. In dat geval is hij van nature bereid het offer te brengen en ontstaat Liefde zonder dat er eerst sprake was van verliefdheid.

Wanneer de geest niet wakker is, gaat de ziel zelfstandig op zoek naar een (nieuwe) partner, wanneer de dagelijkse belevenissen daartoe aanleiding lijken te geven. Dan kan het voorkomen dat men verliefd wordt, terwijl er al een levenspartner is...

De ziel kan alleen maar 'fouten' maken wanneer de geest niet wakker is. Door het gebrek aan juiste impulsen kan hij niet anders dan terugschakelen naar het dierlijke niveau van functioneren: hij vervalt in automatismen en gewoontes.

Voorstellingsvermogen

Wie een verhaal hoort of leest, 'ziet' het voor zich. Niet met zijn ogen, niet met zijn verstand, maar met zijn ziel. Men noemt dit zien wel een het 'geestesoog'. Maar wat de mens met de geest ziet, is echt, terwijl dit een gefantaseerd beeld is. Op deze manier kan de mens in beelden denken en zich een voorstelling maken van alles wat er is en zou kunnen zijn.

De meeste dromen tijdens de slaap zijn ook zulke fantasieën, geïnspireerd door belevenissen uit het dagelijks leven.

Dromen die door de geestelijke wereld geïnspireerd zijn, komen zelden voor; verreweg de meeste dromen spelen zich af op het terrein van de ziel.

Wanneer de geest niet wakker is, kan het gebeuren dat de mens zich in een fantasiewereld begeeft. Alles wat hij ervaart, kleurt de ziel automatisch naar zijn wensen of, wat meer voorkomt, naar zijn angsten. Dit kan zo ver gaan dat de mens niet meer in staat is zelfstandig te functioneren en verzorgd moet worden.

Gevoelens en emoties

Alles wat de mens ervaart als gevoel of als emotie speelt zich af in het gebied van de ziel. Ook de gevoelens van pijn of aanrakingen die als lichamelijk ervaren worden, worden opgewekt in het gebied van de ziel.

Het zenuwstelsel van het lichaam zorgt weliswaar voor het transport van de signalen ervan door het lichaam, maar de verwezenlijking van die signalen is het werk van de ziel. Ook de emoties en de pijn van de geest worden door de ziel voelbaar gemaakt. Wanneer de geest wakker is, heeft hij niet alleen oog voor zijn eigen ontwikkeling; hij is ook in staat om (het gebrek aan) ontwikkeling bij anderen op te merken. De vreugde of het verdriet waarmee die ervaringen gepaard gaan, worden door de ziel omgezet in lichamelijke reacties, die sterk lijken op de gevoelens die de ziel door lichamen (on)welzijn veroorzaakt. Aangezien de ziel ook het 'vormkrachtenlichaam' is en daardoor de vorm van het menselijk lichaam heeft, kan het voorkomen dat hij pijnsignalen geeft in een lichaamsdeel dat er niet meer is. De oorzaak daarvan kan lichamen zijn én dan kunnen medicijnen en massage goed helpen, maar het kan ook zijn dat de materie van de ziel op die plaats zelf beschadigd is. Dan helpt alleen magnetiseren. De ziel reageert op alle signalen van zowel het lichaam als de geest met een gevoel of een emotie. Mensen die hun ziel heel ver ontwikkeld hebben (wat niet altijd wil zeggen dat hun geest ook wakker is), kunnen zelfs met een gevoel/emotie reageren op de signalen van het lichaam en de geest van anderen. De ziel reageert ook op zijn eigen veranderingen met een gevoel, wat wel eens verwarrend kan zijn. Het is namelijk een kunst apart om al die gevoelens op te merken en de oorzaak ervan te traceren. Zolang de geest wakker is, kan de ziel niet ziek worden. De actieve geest zendt de juiste bevelen naar de ziel, zodat de mens zich alert blijft voelen en actief, met beide benen op de grond, aan het leven deelneemt. Dat wil lang niet altijd zeggen dat er uitsluitend positieve daden verricht worden, maar wel dat de juiste beslissingen altijd mogelijk blijven.

Slechts wie wakker is en luistert naar de innerlijke stem van zijn Begeleider, neemt uitsluitend juiste beslissingen.

Heeft de geest er om welke reden dan ook geen zin meer in, dan ontvangt de ziel geen bevelen meer en is genoodzaakt zich te blijven gedragen volgens het patroon dat hij ontwikkeld had door de laatst ontvangen bevelen. Dan houdt de mens op zijn verstand te gebruiken en logisch na te denken en draait rond in gedachtenkringen die nergens toe leiden. Wanneer dit gebeurt, is de ziel nog niet ziek. Hij functioneert nog zoals het hoort: hij geeft de ervaringen vanuit de fysieke wereld door aan de geest en werkt de impulsen van de geest om tot impulsen voor het lichaam - alleen: die impulsen zijn steeds hetzelfde, zodat voortdurend dezelfde fouten gemaakt worden (en dezelfde dingen goed gedaan worden), zodat er geen ontwikkeling plaatsvindt. Deze toestand kan lang duren en zolang de mens niet bij ernstige problemen betrokken raakt, blijft de ziel gezond. De ziel kan door slechts één oorzaak ziek worden: verkeerde impulsen vanuit de geest. Hij kan ook op slechts één manier weer genezen: doordat de geest de werkelijkheid weer als gegeven aanvaardt en wakker wordt. Soms is de hulp van een therapeut hierbij noodzakelijk. Ook de ziel van een kind kan ziek worden. Dan is het niet de eigen geest die verkeerde impulsen geeft, maar die van zijn opvoeders. Pas na het twaalfde levensjaar begint de eigen geest het leven te beïnvloeden en het duurt tot in het achttiende levensjaar voor de geest van een mens geheel zelfstandig kan functioneren. Het is niet zo dat iedere fout van de opvoeders de ziel van het kind ziek maakt. Wie van zijn kind houdt, kan veel fouten maken zonder dat de ziel van het kind ook maar de minste beschadiging oploopt. Het is ook niet zo dat ziekten van de ziel niet kunnen genezen. Over het algemeen kunnen zielsziekten die in de jeugd ontstaan zijn, goed genezen wanneer ze zorgvuldig behandeld worden door een deskundige therapeut. Alleen de trauma's die opzettelijk toegebracht zijn (door mishandeling, incest en verwaarlozing), kunnen niet genezen. Soms kan de mens er mee leren leven, maar helemaal over gaat het niet. Wie de ziel van een kind

beschadigt, veroordeelt het tot levenslange angst.

(De 'gewone' frustraties die iedereen in zijn jeugd oploopt wanneer zijn ouders gepoogd hebben hem goed op te voeden, verdwijnen vanzelf wanneer het kind zelfstandig is gaan wonen.)

Wanneer de geest niet wakker is, is men geneigd een kind vooral gewoonten bij te brengen. Het gevolg daarvan is dat het kind in zijn jeugd niet leert logisch na te denken - hij ziet het immers niet bij zijn ouders?

*Een kind leert alles over het mens-zijn van zijn opvoeders.
Niet van wat ze zeggen, maar van wat ze **doen**. Wie zijn kind
vertelt dat hij de waarheid moet spreken en zelf gebruik
maakt van 'leugentjes om bestwil', leert zijn kind liegen.
Wie zijn kind zegt vredelievend te zijn en zelf in onmin
leeft met zijn burens, leert zijn kind ruziën.*

Op alle terreinen van de ziel kunnen misvormingen ontstaan. Sommige zijn oppervlakkig, andere grijpen diep in. Hoe ernstig een beschadiging is, hangt af van de ernst van de oorzaak.

Het vervelende van zielsziekten is dat ze steeds een vast patroon opleveren dat de lijder wil overbrengen op zijn omgeving. Iemand wiens ziel ziek is, lijdt zelden alleen...

Angsten en fobieën.

Het is heel gezond om bang te zijn in een gevaarlijke situatie. Angst houdt het lichaam alert en zorgt ervoor dat het op de juiste manier reageert, zonder dat er eerst hoeft te worden nagedacht.

Wanneer een jong kind in een voor hem zeer angstige situatie is geweest en de opvoeders hem niet Liefdevol opvangen, dan kan de ziel op dit gebied ziek worden. Soms duurt het tot in de volwassenheid voordat de ziekte zich manifesteert, maar ook wanneer angsten, fobieën en dwang-handelingen (nagelbijten, rangschikken, ordenen van attributen en dergelijke) pas op latere leeftijd zichtbaar worden, is de oorzaak terug te vinden in gebeurtenissen in de vroege jeugd die voor het kind uitermate beangstigend zijn geweest. Overigens is ook het tegenovergestelde een uiting van dezelfde ziekte: het ontbreken van angst in gevaarlijke situaties. De meest helden lijden hieraan, ook al hebben zij er geen last van.

Slaafse gehoorzaamheid

Wie in zijn jeugd de gehoorzaamheid er 'ingeslagen' heeft gekregen, kan ziek worden. Zijn ziel blijft dan iedereen met een grote bek zien als autoriteit, die gelijk heeft en gehoorzaamd moet worden. Wie echter zwakker toont dan hijzelf, moet hem dan weer gehoorzamen. Daardoor ook komt het dat zij op hun beurt hun kinderen slaan...

Argumenten zijn niet welkom; het recht van de sterkste is wet. Vaak denkt men dat vooral mensen met een geringe intelligentie aan deze ziekte lijden. Dat is niet zo: talloze mensen laten zich op alle niveaus gebruiken, uit angst niet in de smaak te vallen bij de 'baas'.

Contactstoringen

Veel van wat men aanziet voor storingen in het contact (zoeken) met medemensen is helemaal geen ziekteverschijnsel en heeft ook absoluut geen behandeling nodig. Er komen steeds meer mensen die voor hun geluk niet afhankelijk zijn van een groep om in op te gaan en die ruimschoots voldoende hebben aan hun eigen gezelschap. Wie zo iemand als vriend heeft, zal ervaren dat de vriendschap zeer diep is, maar dat de deur bepaald niet platgelopen wordt.

Anders is het gesteld met degene die mensenschuw is, of juist niet tegen alleen zijn is opgewassen. Van hem is de ziel wel degelijk ziek en ook deze toestand is veroorzaakt door gebrek aan Liefde in de vroege jeugd. Er ligt niet een speciaal soort gebeurtenissen ten grondslag aan deze ziekte; het zich niet welkom voelen bij de opvoeders kan dit al tot ge-

volg hebben.

Schuldgevoelens

Wie zich schuldig weet aan het leed van een medemens doet er goed aan zo snel mogelijk dat leed weer van hem af te nemen. Wanneer dat niet meer kan, doet hij er goed aan toch zo veel mogelijk van dat leed van hem af te nemen. Als dat gebeurt, of gebeurd is, dan is er geen schuld meer ten opzichte van zijn medemens. Er is nogwel schuld ten opzichte van de Allerhoogste. Die schuld wordt je vergeven, zodra je dat vraagt. Wanneer je absoluut niet in staat bent om het leed van je slachtoffer te verminderen, dan kun je slechts de Allerhoogste om vergeving vragen. Ook dan is er geen schuld meer.

Wie liefdeloos is opgevoed, kan met schuldgevoelens rondlopen, ook al zou hij nog nooit iemand leed berokkend hebben. Schuldgevoelens zonder aanwijsbare oorzaak zijn altijd een symptoom van een ziekte van de ziel. Ook wie schuld had, vergeving gevraagd heeft en nochtans met schuldgevoelens blijft zitten, vertoont ziekteverschijnselen van de ziel. Het lijden aan schuldgevoel kan zulke grote vormen aannemen dat men zich als oorzaak gaat zien van alles wat op de wereld niet in orde is. Soms gaat men dan zichzelf straffen door zich pijn te doen of zich te onthouden van alles wat vreugde verschaft; in het uiterste geval pleegt men zelfmoord.

Hallucinaties

Wanneer de ziel ziek is op het gebied van het voorstellingsvermogen, heeft de mens niet altijd de kracht om zijn voorstellingen in de hand te houden; zijn fantasie gaat af en toe met hem op de loop. Voor hemzelf is dat wat hij beleeft de werkelijkheid. Hij kan op dat moment geen onderscheid maken tussen de fysieke werkelijkheid en de droomwereld. Het gebeurt slechts zelden dat bij iemand die hallucineert alleen de ziel ziek is. Bijna altijd is ook de geest ziek en vaak ook zijn er afwijkingen in de hersenen aantoonbaar. Hallucinaties maken ook vaak deel uit van psychosen en zijn daar dan niet van te onderscheiden. Wie lijdt aan hallucinaties heeft allereerst professionele psychiatrische hulp nodig. Niemand die hallucineert kan zichzelf genezen: hij kan immers nooit zeker zijn van de werkelijkheid? Zelfs wanneer de hallucinaties 'alleen maar' door zielsziekte veroorzaakt worden - en genezing dus goed mogelijk is - is deskundige hulp onontbeerlijk.

Op welk terrein de ziel ook ziek is, altijd is daarbij het gevoel betrokken. Iedere zielsziekte zorgt voor verwarrende gevoelens, die de mens ertoe verleiden de ziekte niet te bestrijden, maar juist te bevorderen. 'Ik voel dat nu eenmaal zo,' wordt dan gezegd. Vaak is de zieke mens geneigd alles te wantrouwen, behalve ~~in~~ gevoel, terwijl juist het gevoel het eerste is wat in de war raakt wanneer iemand ziek wordt. De ziel kan alleen ziek worden wanneer de geest geen juiste impulsen zendt. Hij is dan op zichzelf aangewezen en kan slechts herhalen wat hij al eerder gedaan heeft: wiens geest niet wakker is, is dol op vaste gewoonten. Andersom is het ook waar: wie dol is op vaste gewoonten, is niet wakker.

Godsdienst, religie en mystiek

Godsdienst is ontstaan uit de behoefte vorm te geven aan de innerlijke religieuze gevoelens. Op zich maakt dat de ziel niet ziek; godsdienst wordt pas een ziekelijk verschijnsel wanneer de mens zich er afhankelijk van voelt. Wat dat betreft, kun je van een wereldwijde epidemie spreken... Religie (het zich verbonden weten met het Geheel) en macht hebben niets met elkaar te maken, terwijl godsdienst en macht bijna synoniemen geworden zijn.

Wie wakker is, beseft dat godsdienst een beperkende invloed heeft op de zelfstandigheid van de geest. Wie dan toch aan zijn godsdienst vasthoudt,

is mede verantwoordelijk voor die beperking!

De mens is goed zoals hij geschapen is: vanuit Liefde en Liefde dragend. Liefde is de enige stuwkracht van de mens en Liefde is de enige Bron van waaruit hij kan functioneren. Zodra Liefde vervangen wordt, gaat er iets mis. Zonder Liefde is er geen vooruitgang: iedere uitvinding die gedaan wordt vanuit een liefdeloze redenering draagt een vorm van vernietiging in zich.

Niet iedereen die godsdienstig is, is daarom ook ziek. Hij is echter wel belemmerd in zijn denken; het is voor de geest heel moeilijk om wakker te worden en de Weg Terug te vinden, wanneer hij godsdienstig is opgevoed. Toch is de behoefte aan religieus beleven zo groot, dat vrijwel iedereen op zoek is naar de juiste vorm - en dat is een onoplosbaar probleem.

Religie kan geen vorm hebben. Het is een zuiver innerlijk beleven. Rituelen maken er iets aards van en halen de glans eraf: het zijn toneelstukken. Er is nog nooit een toneelstuk geweest dat de werkelijkheid liet zien. Je kunt de werkelijkheid niet spelen. Je kunt de werkelijkheid zijn.

Iedere vorm die aan het Weten gegeven wordt, is een beperking daarvan. Op den duur weet men nog slechts de vorm; de vorm wordt belangrijk geacht; men beoordeelt elkaar op het naleven ervan; de vorm wordt vaste gewoonte; gewoonten zijn het gebied van de ziel en aangezien het aangenaam aanvoelt, laat de geest het maar zo. Op die manier kan de gewoonte/vorm het doel van het leven worden - en ligt de (godsdienst-)waan op de loer.

Vroomheid

Hoewel vroomheid meestal aan een godsdienst gekoppeld is, komt deze ziekte van de ziel ook op sommige andere terreinen voor. Vroomheid is het opofferend dienen dat ook veel binnen politieke partijen, grote concerns en grote gezinnen aangetroffen kan worden. De ernstigste vorm ervan is het fanatisme, dat over lijken gaat om een idee te dienen. Fanatisme vind je alleen binnen godsdiensten en de politiek. Fanatisme is opzweepend, het wekt binnen de fanatici een vorm van charisma die ertoe kan leiden dat men kritiekloos zich een oorlog laat aanpraten. De bekendste uitwassen daarvan zijn wel de kruistochten en de tweede wereldoorlog.

Vroomheid kan alleen ontstaan wanneer de mens al in zijn vroege jeugd aan geestelijke onderdrukking is blootgesteld. Wanneer men de ouderlijke onderdrukking wil ontvluchten, lijken godsdienst of politiek een veilige haven. Om zichzelf (en anderen) te bewijzen dat men nu zelfstandig denkt en handelt, ijvert men voor de goede zaak en beseft niet dat slechts de ene druk voor de andere gekozen is...

Wanneer de ziekte zich in minder ernstige vorm voordoet, spreekt men van 'politiek bewustzijn' en van 'godsdienstige gedrevenheid'.

Iedere godsdienst is gebaseerd op het vermoeden dat er meer is op deze aarde dan wij met onze zintuigen kunnen waarnemen. Dat meerdere wordt dan verondersteld verantwoordelijk te zijn voor alles wat niet door menselijk ingrijpen veranderd kan worden: het ontstaan van leven, van de hemel en de aarde, van seizoenen, van de weersverschijnselen en van toevalligheden.

Door over deze dingen na te denken en er een verklaring voor te zoeken, kwam men op de gedachte dat er immens intelligente krachten moesten bestaan, die de schepping als speelgoed gebruikten. Het lijkt vreemd dat mensen die gaan nadenken over het hoe en het waarom van het bestaan, nu juist op spelende krachten komen, maar het wordt begrijpelijk wanneer je bedenkt dat men slechts zichzelf en zijn directe omgeving als voorbeeld had - en in de begintijd van het menselijk ras was alles wat niet direct met voedsel te maken had, spel. Het beviel de mens niet om passief deel te nemen aan een spel. Men begon voorzichtig te experimenteren om uit te vinden hoe de regels van het spel zouden kunnen zijn en of die beïnvloed zouden kunnen worden.

Door deze levenshouding: zoekend, denkend en in vrijheid ervarend levend, kwam de mens tot een religieus bestaan. Hij ervoer zichzelf als deel van het geheel, een medespeler in het spel van het leven. Niet alle elementen van het spel waren duidelijk en niet alles kon (nog) begrepen worden, maar het was een boeiend spel en iedere ontdekking erin leverde vreugde op.

Deze periode duurde slechts kort. Zodra de mensen binnen hun stamverband vaste regels begonnen vast te stellen en sancties bedachten om overtreders te straffen, kon men het leven niet meer zien als spel. Men kon ook niet anders dan zijn eigen gedachten en ervaringen projecteren op de onbekende krachten-die-de-mens-besturen. Zo werd het steeds belangrijker om die krachten te doorgronden en hun wetten ten opzichte van de mens te ontdekken. Alleen dan zouden overtredingen voorkomen kunnen worden. Van een spel werd het ernst: nu was het niet meer de mens die in vreugde zijn wereld ontdekte, maar 'het geheel' dat zich streng tegenover de gehele mensheid opstelde met vele regels waaraan voldaan moest worden.

Het werd van het grootste belang om alles te leren kennen: waardoor worden de natuurverschijnselen veroorzaakt, waar komen de hemellichamen vandaan, waardoor worden ziekten veroorzaakt, wat is slecht? Men vroeg zich niet af wat 'goed' was; men zocht slechts te voorkomen dat nadelige gevolgen veroorzaakt zouden worden en de enige manier om daar achter te komen was: experimenteren. Zo ontdekte men vele manieren om de mens kwaad te doen... en men ontdekte ook de macht die het dreigen met kwaad met zich meebracht.

De ontdekking van macht werd onmiddellijk geprojecteerd op de hemellichamen en de natuurverschijnselen. De krachten werden tot machten en net zoals de dreiging van de sterkere medemens met vleierij afgekocht kon worden, zo trachtte men de nog steeds onbegrepen machten gunstig te stemmen om zo rampen te voorkomen.

Angst werd de basishouding van het bestaan.

Uit de angst om door het overtreden van onbekende wetten de wraak van de macht over zich uit te roepen, begon men zich te specialiseren in het herkennen van die wraak. Ook trachtte men in het aspect van de wraak het aspect van de macht te herkennen dat beledigd was: de macht kreeg het gezicht van goden die, net als de mensen, verschillende karakters hadden en dus op verschillende manieren tevreden gehouden konden worden.

Nu ontstond de godsdienst. De vormen die men bedacht had om de goden gunstig te stemmen werden voor de mens de belangrijkste redenen van bestaan en zijn dat altijd gebleven. Iedere vorm van godsdienst wordt gekenmerkt door de voorgeschreven rituelen; iedere vorm van godsdienst is ontstaan uit angst.

Religie

In iedere periode in de historie van de menselijke ontwikkeling is de behoefte ontstaan aan het relativiseren van de godsdienstwetten. Degenen die aan die behoefte vorm geven door daarover na te denken, begeven zich op glad ijs, want hoewel de strenge voorschriften door vrijwel iedereen niet dan zuchtend nagekomen worden, zorgt de angst voor de wraak van het onbegrepen er toch voor dat ze min of meer gehandhaafd blijven. Publikaties van 'andersdenkenden' zijn dan ook in alle perioden aanleiding geweest tot bestrijding ervan.

Er zijn altijd mensen geweest die zich bewust werden van hun individuele mogelijkheden tot denken. Vroeg of laat zijn die ook altijd in botsing gekomen met de heersende macht, want zelfstandig denken leidt (nog steeds) noodzakelijkerwijs tot het relativiseren van de bestaande opvattingen. De meeste denkers verliezen hun zelfstandigheid later weer door, wanneer zij aangevallen worden, voor hun opvattingen te vechten: daardoor onderscheiden zij zich in niets meer van hun aanvallers. Het geweld (ook verbaal geweld is geweld) zorgt ervoor dat zij een slaaf worden van hun inzichten en niet meer in staat zijn er in vrijheid over na te denken. Ze

kunnen niet meer verder ontwikkelen en wat eerst inzicht was, verwordt door de verstarring tot opvattingen.

Zodra een denker aan de slag gaat met het doel anderen van zijn gelijk te overtuigen, verliest hij zijn geestelijke vrijheid. Ook opdringen is een vorm van geweld...

Wanneer iemand erin slaagt een medemens te bekeren tot zijn eigen (gods-dienstige) opvattingen, doet hij niet meer dan het ene keurslijf te vervangen door het andere.

Een heel enkele keer komt het voor dat er iemand opstaat die anders reageert op zijn ontdekkingen. Iemand die dóórdenkt en voor zichzelf de gevolgen van zijn inzicht in zijn leven draagt. Wanneer zijn ideeën (en hijzelf) aangevallen worden, vecht hij niet terug, maar hij zet ze ook niet over boord. Iedereen die daarom vraagt mag zijn gedachten vernemen, maar hij wil geen strijd, in welke vorm dan ook.

Boeddha was zo iemand. Jesus was zo iemand. Nog meer hadden zo iemand kunnen zijn, wanneer ze zich niet door hun strijdlust beperkt hadden. Wat is er nu zo bijzonder aan de inzichten van die paar mensen uit de geschiedenis? Wat was er zo bedreigend aan dat ze uit de maatschappij verwijderd moesten worden?

Het antwoord bestaat uit één woord: *religie*.

Het feit dat zij ontdekten dat de mens in al zijn aspecten totaal verbonden is met ieder bekend en onbekend aspect van het gehele universum, hield in zijn uiterste consequentie in, dat er geen verschil in waarde is tussen de ene mens en de andere, tussen de mens en al het andere.

Wie dat beseft, kan niets meer vernietigen, want hij is het immers zelf, wat hij vernietigt? Hij moet zijn vijand wel liefhebben, want hij kan zelf geen vijand zijn.

Wie dat beseft, ziet ook heel helder wat de mens veroorzaakt die zich vijandig gedraagt tegenover welk aspect van het universum dan ook: karma, reïncarnatie, onbegrip, angst, vijandschap.

Wie dat beseft, ziet in dat het zinloos is te proberen de mensheid in zijn geheel in zijn inzichten te laten delen, maar hij wil de mens toch ook niet in de steek laten. Daarom beperkt hij zich tot een fenomeen dat op dat moment aanspreekt. Boeddha sprak vooral over de oorzaak van karma en wedergeboorte; Jezus sprak vooral over liefde en over het leven na dit aardse bestaan. In deze tijd zou het vooral kunnen gaan over de mogelijkheid tot vernietiging...

De bedreiging die mensen ervaren bij het vernemen van zulke gedachten, wordt veroorzaakt door enerzijds de vermeende beschuldiging alles tot dusverre fout gedaan te hebben en anderzijds door de geweldige consequenties voor het dagelijks leven die het accepteren van deze inzichten met zich meebrengt. Vooral degenen die serieus hun godsdienst belijden en hun godsdienstige plichten vervullen, blijken grote moeite te hebben met de gedachte dat de vorm (de godsdienst) die je aan religie (het inzicht in oorzaak en gevolg) geeft, zonder enige waarde is. Dat religie een innerlijke houding is, die niet belemmerd kan worden door een al dan niet opgelegde manier van geestelijk leven, vermag niet dan met grote moeite overwogen te kunnen worden. En dat terwijl juist iedere godsdienst als basisstelling heeft dat de medemens goed behandeld moet worden...

In feite is het meest opvallende gevolg van religieus inzicht, dat je beseft dat het niets uitmaakt wat je denkt of gelooft, maar dat het alles uitmaakt wat je doet.

Het is begrijpelijk dat juist godsdienstige mensen zich aangevallen voelen, want zij hebben geleerd dat juist de zuiverheid van 'de leer' veel zwaarder weegt dan de daden die zij verrichten. Er zijn in naam van die leer talloze mensen gemarteld en gedood. Wanneer er dan iemand komt die aantoonde dat de theorie niet belangrijk is en dat een theorie nooit een moord kan billijken, om de eenvoudige reden dat er geen enkele oorzaak of doel is die een misdaad tot iets anders dan een misdaad kan

maken, dan is het begrijpelijk dat het eenvoudiger is om die spreker de mond te snoeren dan om verder in vrede met het universum te leven.

Mystiek

Wie zich verdiept in de theorieën van een godsdienst, begeeft zich op het terrein van de mystiek. Dat gebied zit vol voetangels en klemmen (landmijnen), doordat zeer oude verhalen en overtuigingen over de relatie van de geestelijke wereld met die van de mens gemengd zijn met de eveneens zeer oude inzichten over de werkelijkheid. Wie het geheel van die gegevens bestudeert, wordt overspoeld met de angst die tot de meeste mystieke geschriften doorgedrongen is en hij voelt een rusteloosheid, die hem ertoe noodzaakt te zoeken naar zijn eigen waarheid. Mystici zijn het dan ook zelden met elkaar eens, wanneer ze tenminste niet dezelfde leraar gehad hebben.

Een nieuwe (vorm van) godsdienst is vaak het gevolg van diepgaand onderzoek van de mystieke bronnen. De wil van de goden kan steeds weer opnieuw anders geïnterpreteerd worden: de mystiek van het katholicisme kan even goed leiden tot martelaar - zowel in de lijdende als de bedrijvende betekenis van het woord - als tot erkend heilige of zelfs tot vereerder van satan; de mystiek van het protestantisme kan even goed leiden tot opoffering van de meest noodzakelijke levensbehoeften als tot het van deur tot deur gaan om de ondergang van de wereld te verkondigen. Iedere politicus die oorlog wil, krijgt zijn zin wanneer hij het argument gebruikt van het geloof dat verdedigd moet worden. Iedere godsdienst heeft zijn eigen mystiek en iedere mystiek heeft geleid tot nieuwe vormen van bestaande godsdiensten.

Mystiek is de overgeleverde kennis met betrekking tot de wereld van de geest: fantasie, gemengd met inzicht en beïnvloeding uit de negatieve geestelijke wereld.

Mystiek komt voort uit het voorstellingsvermogen van de mens: zijn fantasie. Daardoor past de mystiek naadloos bij ieder individu van ieder volk op aarde en daardoor ook heeft de mysticus grote invloed op het denken van zijn aanhangers. Daardoor ook heeft een mysticus zelden invloed buiten zijn eigen omgeving, want iedere volksstam heeft zijn eigen overgeleverde fantasieën, die zich niet zo goed verdragen met die van andere volkeren.

In de loop der eeuwen heeft zich in de fantasie van ieder volk een soort oerbeeld gevormd over hoe de ideale mens eruit ziet en hoe hij zich gedraagt, ook ten opzichte van de geestelijke wereld. Wanneer volkeren zich vermengen, beïnvloeden zij op den duur elkaars "oerfantasie", zodat uiteindelijk bij bestudering van de mystiek van iedere godsdienst invloeden uit andere godsdiensten terug te vinden zijn.

Toch zijn de oorspronkelijke voorstellingen gebleven. Dat is er de oorzaak van, dat het met opzet verspreiden van een godsdienst (missie e.d.) merkwaardige gevolgen heeft voor de godsdienst zelf: wanneer de nieuwe vorm aangenomen wordt, verdwijnt de reeds aanwezige mystiek niet uit het bewustzijn, maar wordt uitgebreid met de nieuwe gegevens. De vruchtbaarheidsriten worden voor het ene volk tot carnavalsoptochten, bij het andere volk tot het strooien met snoepgoed. Het brengen van offers aan de oergoden is voor sommige volkeren geworden tot het heffen van het glas waaruit gedronken wordt, bij anderen tot het uitspreken van een korte formule voordat er gegeten mag worden, terwijl die gewoonte binnen de officiële godsdiensten gewoon in de rituelen is opgenomen.

Wanneer men nadenkt over de wereld van de geest, ontkomt men niet aan de vraag hoe het mogelijk is dat er zoveel verschillende godsdiensten zijn en zoveel verschillende mystieke ervaringen. Meditaties, trances, orakels, genezers, kleurrijk en kleurloos - en iedere vorm kent vele nuances en vele aanhangers. Er is slechts één gemeenschappelijke overtuiging, namelijk die van het eigen gelijk...

Zouden er net zoveel geestelijke werelden zijn als er mensen op aarde wo-

nen?

Met alleen het noemen van de menselijke fantasie als bron van de mystieke ervaringen komt men er niet afdoende uit. Het verklaart wel de verschillende ideeën, maar niet de verschillende ervaringen. Tot op zekere hoogte is het mogelijk door concentratie bepaalde mystieke gevoelens of zelfs een toestand van trance te ontwikkelen, maar niemand is in staat om in een toestand van trance of hypnose zelfstandig te functioneren - en toch zijn er talloze voorbeelden van mensen die in hun dagelijks leven 'niks' kunnen en in trance of onder hypnose de wonderlijkste prestaties leveren. Dat handelen in die toestand komt over de hele wereld voor en in alle vormen van godsdienst - ook in het 'nuchtere' noordelijke protestantisme. Ook daar - net als in alle andere godsdiensten - zijn het uitzonderlijke gebeurtenissen, die veel aandacht krijgen.

Onder hypnose zijn mensen bestuurbaar. Een hypnotiseur kan iemand handelingen laten verrichten die hij, als hij wakker is, absoluut zou weigeren. Een hypnotiseur kan iemand zelfs handelingen opdragen 'voor als hij weer wakker is' en zo bijvoorbeeld een rookverslaving helpen beëindigen.

In trance zijn mensen ook bestuurbaar. Ze kunnen antwoord geven op vragen die 'normaal' niet te beantwoorden zijn, ze kunnen vaardigheden vertonen die hun 'normaal' vreemd zijn.

Het verschil tussen hypnose en trance is niet groot en zit alleen in de totstandkoming ervan. Dat de uiterlijke vorm verschillend is, wordt veroorzaakt door het doel en de omstandigheden; de mogelijkheden zijn precies hetzelfde.

Er zijn dus mensen die naast hun dagelijks denken en functioneren een bewustzijnslaag bezitten die - op voorwaarde dat zij op een speciale manier uit hun dagelijks bewustzijn gegaan zijn - toegankelijk is voor vreemden. Hoe komt het dat mensen in die toestand zo anders kunnen zijn dan in hun dagelijks leven?

Het is voorstelbaar dat iemand met een sterke persoonlijkheid iets van zijn eigen kunnen en weten 'overseint' naar iemand die gehypnotiseerd of in trance gebracht is. Er bestaan mensen met zo'n sterke persoonlijkheid, dat iemand niet eens van bewustzijnstoestand hoeft te veranderen om hun ideeën over te nemen - en iemand wiens dagbewustzijn in slaap gebracht is, is wat dat betreft weerloos. De verklaring voor de persoonsverandering zou dus kunnen zijn dat mensen in die toestand 'gewoon' beïnvloed worden door iemand met buitengewone geestkracht of buitengewone vaardigheden. Het zou een bevredigende verklaring zijn, ware het niet dat die toegankelijkheid niet uitsluitend voor medemensen blijkt te gelden. Iemand die in trancetoestand schitterend piano speelt, krijgt die vaardigheid lang niet altijd uit het bewustzijn van een van de andere aanwezigen cadeau; er is zelfs niet altijd de aanwezigheid van iemand nodig om in trance te geraken en in die toestand te handelen alsof men iemand anders geworden is - het 'werkt' ook zonder publiek...

De mystieke verklaring is dat er in de geestelijke wereld goden en lagere geesten zijn die bezit kunnen nemen van de mens en dan via diens lichaam zich kunnen manifesteren. Als het een geest is die vroeger op aarde geleefd heeft, kan hij zijn vaardigheden van destijds via het lichaam van het 'medium' weer opnieuw uitoefenen.

De godsdienstige verklaring is dat de duivel bezit neemt van de mens en zich van wonderen bedient om de mens te misleiden.

De werkelijkheid is dat, voordat de negatieve aarde-sferen gereinigd werden, van daaruit gezocht werd naar beïnvloedbare mensen om via hen een soort 'levensgevoel' te kunnen ervaren. Nu deze sferen niet meer bestaan, is ook de invloed ervan niet meer aanwezig. Mensen verliezen echter niet zo gemakkelijk hun vaardigheden, zodat de mogelijkheid om in trance te geraken en in die toestand van persoonlijkheid te veranderen niet direct is opgehouden te bestaan.

Positief/negatief

In het bestaan ervaren wij twee stuwende krachten: positiviteit en negativiteit. Wij ervaren ook goed en slecht. Wat wij goed of slecht noemen, hangt af van allerlei omstandigheden en kan van mens tot mens en van cultuur tot cultuur verschillen. Wat in de ene cultuur op prijs gesteld wordt, is in een andere cultuur taboe (bijv. hardop boeren bij het eten, het tonen van emoties, zelfstandig handelen door vrouwen) en de medicijn die de ene dag goed voor je is, kan de andere dag vergif voor je zijn.

Doordat wij gewend zijn geraakt onszelf als norm voor de rest van de mensheid te zien, is het voor ons moeilijk geworden relativerend naar onze eigen daden te kijken en er de stuwende krachten achter te ontdekken. Wij zien onszelf als goed, ook al doen wij uit bescheidenheid alsof dat niet zo is. Wij stellen onszelf als norm, zodat wij alleen diegenen wier denken en doen aan het onze verwant is, ook als goed kunnen zien.

Het egocentrisch denken is er de oorzaak van dat godsdienst en mystiek in de plaats gekomen zijn van religie.

Alles is met alles verbonden. Iedere daad veroorzaakt nieuwe daden. Wie werkelijk wil weten 'hoe het zit' met de wederzijdse invloed van de geestelijke en de fysieke wereld op elkaar, moet ophouden met zijn egocentrisch denken en overgaan op het nadenken over de stuwende krachten - positiviteit en negativiteit - voordat hij inzicht kan verwerven in het Geheel.

*Positiviteit is gericht op het oplossen van problemen;
negativiteit is gericht op het veroorzaken daarvan.*

Wij ervaren in ons leven talloze problemen. De meeste veroorzaken we zelf. Wie zich met de positiviteit verbonden heeft, benadert zijn problemen zodanig, dat de oplossing ervan geen nieuwe problemen veroorzaakt - niet bij hem zelf en niet bij anderen. Wie zich met de negativiteit verbonden heeft, benadert zijn problemen zodanig, dat zij zo snel mogelijk opgelost worden. Wanneer de oplossing weer nieuwe problemen veroorzaakt, dan is dat een zaak voor later... Na het fysieke leven gaat het mentale leven in een andere dimensie verder. Wie zich met de positief stuwende krachten verbonden had, krijgt onderricht over de negatief stuwende krachten; wie zich met de negatief stuwende krachten verbonden had, krijgt onderricht over de positief stuwende krachten. Wanneer die lessen begrepen zijn, ontstaat het Inzicht dat negatief en positief elkaars werking versterken, totdat de schepselen gezamenlijk zich met een van beide krachten verbinden. Daardoor krijgt dan alle energie in het Geheel de kwaliteit van die kracht, waardoor het Geheel òf totaal positief òf totaal negatief wordt.

Religie is de innerlijke verbinding van de mens met het Geheel.

Godsdienst is de vorm die men geeft aan het uiten van die verbinding.

Mystiek is een combinatie van de gevolgtrekkingen uit de studie over religie en godsdienst met hoogmoed.

De hoogmoed zorgt ervoor dat men zichzelf als middelpunt gaat zien van kennis en inzicht en ernaar streeft om meer te weten te komen en meer te ervaren dan wie ook ter wereld.

Hoewel godsdienst en mystiek negatief zijn - zij veroorzaken uitsluitend problemen - wil dat niet zeggen dat zij ook slecht zijn. Goed en slecht zijn begrippen die naast positief en negatief bestaan en in feite oordelen zijn van de mens. Wat goed en slecht genoemd wordt, is afhankelijk van het inzicht van de mens en daardoor net zo veranderlijk als de mens zelf. Positief en negatief zijn daarentegen stuwende krachten

waarmee de mens zich kan verbinden (ook tijdelijk) en blijven steeds zichzelf: negativiteit leidt onvermijdelijk tot problemen en tast de mentale vrijheid van de mens aan, terwijl positiviteit leidt tot de oplossing van problemen en de mentale vrijheid van de mens bevordert.

Het genezen van ziekten van de ziel

Voor alle zielsziekten geldt dat vooral het terrein van de vorming van gewoonten aangetast is. Men voelt zich ongelukkig, schuldig of zelfs lichamelijk ziek wanneer men niet kan handelen zoals de ziekte voorschrijft, maar men voelt zich ook onzeker en angstig wanneer men wél volgens zijn ziekteregels leeft en men probeert steeds zijn gedragingen op dat gebied te vervolmaken - wat gedoemd is te mislukken.

Voor alle zielsziekten geldt ook dat wanneer ook de geest daarbij nog ziek wordt, genezing uiterst moeilijk is. Zolang de geest nog gezond is, geldt voor alle ziekten van de ziel dezelfde behandeling: leren loslaten. Ziekten van de ziel ontstaan doordat de ziel in de jeugd voortdurend op liefdeloze impulsen heeft moeten reageren en daardoor in de volwassenheid verkeerd reageert op alle impulsen - ook die van de eigen geest *wanneer die niet wakker is.*

Leren loslaten is een vaardigheid van de geest, die hem wekt en betreft bij de werkelijkheid van het bestaan op aarde. Pas als de geest weer 'het bevel' overneemt van de ziel en de mens zo weer wat krijgt op de werkelijkheid, geneest de ziel.

De eerste stap is het bewust worden van de ziekteverschijnselen. Daarbij is het belangrijk dat er een hulpvaardige medemens is, die de zieke er vriendelijk op wijst 'dat hij het weer doet', zodat hij het zelf ook kan gaan opmerken. Geen verwijten, geen correcties, alleen maar opmerken wat er gebeurt: wakker worden.

Dan moet de zieke zijn 'afwijking' leren accepteren. Hij kan het niet helpen dat hij zo is; hij heeft zichzelf niet gevormd. Ook zijn opvoeders mag hij niet kwalijk nemen dat hij ziek is geworden: niemand op deze hele aardbodem heeft nog ooit met opzet de aan hem toevertrouwde kinderen geestelijk misvormd - kindermishandeling in al zijn aspecten *is altijd* het gevolg van onmacht bij de opvoeders.

Het is heel moeilijk om zo te leren denken, maar wanneer het lukt, is de ziekte al bijna overwonnen.

De laatste fase van genezing bestaat uit het leren besturen van de ziel. Iedere keer wanneer de zieke merkt dat hij weer 'zo' doet of denkt, moet hij met alle kracht die in hem is aan iets anders gaan denken en iets anders gaan doen. Het minst moeilijk is dan om iets te bedenken en te doen waarvan hij weet dat hij dat leuk vindt. Het doet er echt niet toe wat het is, als hij het maar zelf gewild heeft!

Wie doet wat hij wil, is geestelijk gezond. Wie zijn handelingen en zijn denken niet zelfstandig kan besturen, is ziek.

Het uiterlijk van de ziel - het etherlichaam

De eerste taak van de ziel in de Schepping is het geven van een vorm aan wat geschapen is. De vorm van de ziel is dan ook die van de mens, met alle organen die ook in het fysieke lichaam aanwezig zijn plus een aantal organen die een verbindende functie hebben, van het fysieke met het geestelijke lichaam.

Het etherlichaam is wat de vorm betreft gelijk aan het fysieke lichaam, maar het is ongeveer een-derde groter. Die verhouding geldt ook voor de organen, voorzover ze in beide lichamen voorkomen.

Wie naar het etherlichaam kijkt, ziet allereerst de straling van het hoofd. Dat komt doordat ook in het etherlichaam het hoofd de plaats is waar de meeste energie gebruikt wordt; de activiteit is daar het grootst en de uitstraling het helderst. Veel mensen kunnen ook niet méér zien dan dat gedeelte en er zijn mensen die zelfs dat niet waarnemen. Wie nog nooit zoiets gezien heeft, doet er goed aan zich wat meer in zijn medemens te verdiepen: alleen egocentrisme kan dit zien blokkeren.

Hoe actiever de geest is, zo veel te intenser straalt het etherlichaam. Ook het energieveld om de gehele mens, de aura, straalt intenser naarmate de geest actiever is. Uiteindelijk, wanneer de geest de gehele Weg Terug heeft afgelegd, straalt de hele mens een goudgeel en wit licht uit. Wanneer de geest niet wakker is, is het etherlichaam moeilijk te zien. De ziel is voor zijn functioneren afhankelijk van de activiteit van de geest, zodat de mens wiens geest niet meedoet, een ziel heeft die noodgedwongen beneden zijn niveau functioneert. Hoe minder de geest doet, des te minder kan de ziel zijn werk doen.

De vorm blijft steeds dezelfde. De eerste taak van de ziel is vorm te geven aan materie; dit is ook de taak die het laatste ophoudt - wanneer de materie sterft.

Bij mensen met een aangeboren, geestelijke handicap (die altijd een lichamelijke oorzaak heeft) is de geest niet in staat zijn signalen aan de ziel door te geven en de ziel is niet in staat de signalen van de geest op te vangen en te verwerken. Afhankelijk van de mate van het leer- vermogen dat de hersenen hebben, kan de geestelijk gehandicapte mens al dan niet zelfstandig leren leven. Het is dan de ziel die zo goed mogelijk de leiding heeft genomen. Gewoonten en materieel welbevinden zijn voor hem dan ook de enige doelen die in dit leven bereikt kunnen worden.

Het fysieke lichaam

In het geheel van geest, ziel, lichaam en aura is het lichaam de fysieke drager van de geest. Het is dat deel van de mens dat hij als aards ervaart en waarin hij zijn ervaringen plaatst. Het is ook het deel van de mens dat het meest aan slijtage onderhevig is en op de meest verschillende manieren beschadigd kan worden. Ook daarom wordt het na een vrij korte tijd verlaten, zodat de geest, indien nodig, weer in een nieuw lichaam zijn ontwikkeling kan voortzetten.

Wanneer het lichaam gezond is, functioneert het in harmonie. Alle lichamelijke aspecten zijn met elkaar in evenwicht en reageren op elkaar. Iedere verstoring van dat evenwicht veroorzaakt problemen in het functioneren van alle andere lichamelijke onderdelen, die dan gezamenlijk zich erop gaan toelekken dat het evenwicht weer hersteld wordt. Dit noemt men het regenererend vermogen van het lichaam.

De directe verbinding tussen lichaam en ziel - en daardoor de indirecte verbinding tussen lichaam en geest - is het verstand. Dit is het meest geestelijke aspect van het lichaam: het zet impulsen vanuit de ziel om in woorden en lichamelijke behoeften en het zet lichamelijke ervaringen om in gevoelens, die weer het gebied zijn van de ziel.

Het verstand wordt geactiveerd door de hersenen. Doordat het brein (waarmee zowel de hersenen als hun functioneren bedoeld wordt) de enige schakel is tussen het fysieke lichaam en de geestelijke aspecten van de mens, is een storing daarin niet minder dan een ramp. De kleinste beschadiging kan ontzettende gevolgen hebben, hoewel het veel uitmaakt op welke plaats zo'n beschadiging zich bevindt.

Voor de normale mens bestaat de Schepping uit hemzelf, zijn familie, zijn kennissen, de natuur en de 'rest van de wereld' in volgorde van belang. Wanneer hij *ik* zegt, bedoelt hij zichzelf in relatie tot zijn wereld zoals hij die ervaart: fysiek. Daardoor reageert hij aanvankelijk ook alleen maar fysiek op wat er gebeurt en leeft als het ware slechts lijfelijk. Wanneer zijn lichaam ziek wordt, bestrijdt hij de ziekteverschijnselen - meer niet. Veel mensen proberen hun hele leven dit niveau van bestaan te handhaven en zien andere benaderingen als flauwekul. Zo te leven bespaart hun een heleboel gedoe in hun hoofd: ze hoeven nauwelijks na te denken en al helemaal niet de gevolgen van zulk denken op zich te nemen. Ze profiteren zo veel mogelijk van alles wat er op materieel gebied voor handen is en wensen verder met rust gelaten te worden. Het tegenovergestelde kan ook. Er zijn ook mensen die alles wat hun overkomt onmiddellijk met hun geestelijk bestaan verbinden. Wordt hun lichaam ziek, dan is dat voor hen altijd het gevolg van een geestelijk falen; iedere ontmoeting met medemensen heeft voor hen *iets* te betekenen,

iedere gebeurtenis is voor hen op z'n minst een symbool van iets geestelijks. Kortom: niets staat op zichzelf, niets gebeurt ~~zomaar~~.

De werkelijkheid is niet absoluut in oorzaak, gevolg of betekenis.

Het is inderdaad zo dat er niets gebeurt wat niet enig gevolg heeft op een of meer gebieden van het menselijk leven, maar het is echt niet zo dat het leven als een cryptogram is, waarbij uit schijnbaar niet ter zake doende gegevens slechts één oplossing de juiste is. Het lichaam kan ziek worden en genezen. Soms op eigen kracht. Soms met hulp. Soms ook niet. Er zijn ziekten die in aanleg erfelijk zijn. Die aanleg erf je door je angst voor het komende leven, terwijl je lichaam nog in de baarmoeder gevormd wordt. Angst kost veel energie en die energie kan in die fase alleen maar onttrokken worden aan de kracht die nodig is voor de vorming van het nieuwe lichaam...

Ziekten zijn erfelijk geworden doordat de mens in het verleden niet goed voor zichzelf is gaan zorgen: honger, uitbuiting, slechte huisvesting, slechte voeding en onderdrukking hebben het menselijk lichaam, ook in de aanleg, zodanig aangetast dat het heel kwetsbaar is geworden.

Het enige wat je zou kunnen doen om te voorkomen dat een erfelijke ziekte (als je er tenminste niet al mee geboren bent) uitbreekt, is gedurende je hele leven in jezelf geen enkele negativiteit toelaten. Iedere vorm van negativiteit waar je bij betrokken raakt, of die nu van jezelf of van een ander afkomstig is, kost je energie en tast je immuniteits-systeem aan. Wat dat betreft, gaat de kruik net zolang te water tot hij barst: op een gegeven ogenblik ben je zo verzwakt dat de erfelijke ziekte zijn kans krijgt.

Natuurlijk kan niemand voorkomen dat hij in zijn leven te maken krijgt met negativiteiten en het zou krankzinnig zijn iemand te verwijten dat hij ziek is geworden... Het is echter wel zinvol om zo positief mogelijk in het leven te staan. Misschien voorkom je er niets mee, maar het maakt je bestaan in elk geval veel mooier!

De aura

Wanneer iemand je nadert zonder dat je het weet, voel je op een gegeven ogenblik zijn aanwezigheid. Dat is het moment waarop zijn aura jou raakt. Je kunt je een aura het beste voorstellen als een eierschil die om je heen is. De schil is de begrenzing van de energie die bij je hoort. Alle energieën werken vanuit de aura op het lichaam. Het maakt niet uit of de energie afkomstig is van eten, drinken, lucht of van een persoon; de energie die jou in leven houdt, wordt opgenomen in de aura en van daaruit gedistribueerd.

De aura is het meest vluchtige geestelijke deel van de mens. Het is van het grootste belang dat je aura van goede kwaliteit is. Wanneer er iets mis is met je aura, is er ook iets mis met jou. Iedere kwaal begint in de aura en kan daar genezen worden zonder dat het lichaam er ook maar de minste last van krijgt. Wie in staat is positief te leven, heeft een gezonde aura en dus een gezond lichaam.

Ieder lichaamsdeel is van een andere materie dan ieder ander lichaamsdeel en gebruikt energie van een andere frequentie dan ieder ander lichaamsdeel. De aura zorgt er voor dat alle energie gaat trillen op de frequentie die op dat moment nodig is. Dat kan desnoods op een miljoen manieren tegelijk, afhankelijk van het lichaam en de geest en het etherlichaam (de ziel). Zolang de aura gezond is, worden alle delen van de gehele mens voorzien van de energie die op dat moment van pas komt. Er zijn helderzienden die energietrillingen kunnen waarnemen als kleuren. Wanneer zij zich op iemand concentreren, zenden zij energie uit van een bepaalde frequentie en dat deel van de aura dat diezelfde frequentie heeft, wordt dan voor hen zichtbaar. Aan de intensiteit van de kleur kunnen zij dan zien of de mens op dat gebied gezond is. Iedere helderziende met deze gave heeft zijn eigen kleurenschema; voor de een is groen

de kleur van de maag, voor een ander kan het de kleur van de zelfbeheersing zijn, of welk onderdeel dan ook. Er zijn helderzienden die alle frequenties in de aura tegelijk waarnemen. Voor hen is het uitermate moeilijk de juiste conclusies te trekken uit wat zij zien. Hoe meer iemand ziet, des te meer tijd heeft hij nodig om zich te realiseren wat hij ziet. Iemand die de totale aura waarneemt, heeft tenminste een uur nodig om hem te duiden. Wanneer hij minder tijd tot zijn beschikking heeft, mag hij niets over de aura zeggen, want dan trekt hij overhaaste conclusies en maakt fouten.

In de aura zijn ook gebeurtenissen zichtbaar die negatieve gevolgen hebben voor de mens. Een helderziende die de gave heeft deze voorvallen te zien, kan iemand vertellen waardoor een bepaald probleem ontstaan is. Soms ligt de oorzaak in dit leven, soms in een vorig leven.

Het is niet altijd eenvoudig de juiste gebeurtenissen te zien. Het komt vaak voor dat iemand een probleem onder woorden brengt waarop de helderziende zich concentreert. Dan verschijnt voor hem in de aura van degene die zijn hulp ingeroepen heeft het beeld dat de oorzaak van het probleem toont. Als de ander intussen aan iets anders begint te denken, dan vervaagt het beeld en komt er een ander beeld doorheen. Veel hulpzoekers hebben grote moeite zich op één onderwerp te concentreren, zodat hun aura voor de helderziende heel verward wordt. Ook komt het voor dat de helderziende niet de echte gebeurtenis(sen) te zien krijgt, maar symbolische beelden. Die symbolen zijn meestal moeilijk te duiden, omdat ze heel persoonlijk zijn voor de helderziende. Hij moet dan ook nog zijn aandacht aan die beelden schenken en zich realiseren wat die voor hemzelf kunnen betekenen. Als dan de hulpzoeker zich ook nog eens niet goed kan concentreren, dan is het duidelijk dat de uitspraken niet altijd juist zijn.

Veel hulpverleners - en niet alleen helderzienden - maken daarom gebruik van de mogelijkheid de hulpzoekende zich zó te laten ontspannen dat zijn gedachten niet meer van het een naar het ander springen. Hij is dan in staat rustig naar zijn eigen verleden te 'kijken' en op de vragen van zijn hulpverlener te antwoorden. Soms is hij dan zelfs zo ontspannen dat zijn eigen helderziend vermogen begint te werken en hij de gebeurtenissen die benoemd worden, gaat zien en er over kan vertellen.

In de aura is niet te zien wat de toekomst zal brengen. Wie iemand dat vertelt, vergist zich. Het voorspellen van de toekomst heeft altijd met negativiteit te maken, want gebeurtenissen liggen niet vast:

De mens heeft als basis voor zijn ontwikkeling de Vrijheid gekregen. Hij is altijd Vrij om 'nee' te zeggen, zodat zijn leven een ander verloop krijgt dan wanneer hij 'ja' gezegd had. Wanneer toekomstige gebeurtenissen vast zouden liggen, dan zou de Vrijheid van de mens niet bestaan. Wanneer de mens geen Vrijheid had om ontwikkelingen af te wijzen, zou hij dus alleen in staat zijn te handelen zoals goed voor hem was. Dan zou hij dus nooit ziek zijn, geen ruzie maken, geen oorlog voeren, zijn medemens geen kwaad doen.. Het klinkt absurd, maar in feite is de ellende in de wereld het bewijs voor de Vrijheid van de mens...

Alleen wanneer iemand zijn vrijheid niet gebruikt en min of meer verstard zijn leven 'leidt' kunnen voorspellingen uitkomen.

Een zieke aura

Het kan voorkomen dat de energie die de aura zelf in stand houdt, beschadigd wordt. Dan wordt de aura ziek en kan niet meer goed de energie van de chakra's regelen. Mensen die de aura kunnen waarnemen, ervaren die ziekte als een beschadiging en spreken van *eengat in de aura*.

Wanneer je je de aura voorstelt als een opgeblazen ballon, kun je je voorstellen dat de lucht door een zwakke plek wegloopt. Wanneer je gewoon doorgaat met ademen, eten en drinken, blijft de vorm nog wel zo ongeveer gehandhaafd, maar er zit geen echte kracht meer in. Een zieke aura heeft de neiging precies verkeerd om te werken: wanneer er slechte (vervuilde) energie in de buurt is, neemt hij die op en staat de goede energie die er nog was, af.

Een van de meest opvallende gevolgen van een zieke aura is dan ook dat de mens doodmoe wordt als hij met andere mensen samen is. Het hangt van de gezondheid van de aura van de anderen af, of hij nog meer verschijnselen overneemt. Normaal wordt de afgewerkte energie via de grootste chakra's afgestaan aan de buitenlucht, waar die weer gezuiverd wordt, maar iemand met een zieke aura neemt juist de afgewerkte energie van anderen in zijn aura op. Heeft die energie alleen maar met vermoeidheid te maken, dan voelt hij zich ook alleen maar moe. Maar komt die energie ook van een hoofdpijn of spanning of welke kwaal dan ook, dan voelt hij die kwaal alsof het de zijne is. Trekt hij zich terug, dan verdwijnen ook meestal wel de klachten. Hoe langer de aura echter ziek blijft, des te moeilijker wordt het om afgewerkte energie af te staan en goede energie op te nemen. Op den duur kan iemand chronisch ziek worden; lichamenlijk en geestelijk. Typische ziekten voor iemand met een zieke aura zijn overspanning, hoofdpijn, pleinvrees, bijholteontstekingen, misselijkheid, achterdocht en koude ledematen. Vooral een combinatie van die klachten wijst op een zieke aura.

Een aura kan alleen ziek worden door gebrek aan Liefde; in feite zelfs alleen maar door gebrek aan eigen-Liefde. Dat wil zeggen: zelfs al word je door niemand geliefd, zelfs al weet je zeker dat je eigen moeder je haat - zolang je in staat bent jezelf te zien als een waardevol schepsel dat de Liefde van de Almachtige in zich draagt, blijft je aura gezond. Ieder mens begint zijn bestaan op aarde - bij de conceptie - met alle mogelijkheden om een perfect lichaam en een perfecte aura te vormen. Wie echter (voor zijn geboorte) met angst en beven het leven tegemoet gaat, veroorzaakt door zijn angst dat zijn aura niet zo sterk wordt als wanneer hij vol vertrouwen geweest zou zijn. Zijn aura vertoont na de geboorte meteen al zwakke plekken en er is maar weinig negativiteit voor nodig om hem ziek te maken. Angst vreet energie, zowel voor als na de geboorte... Toch, ook al worden sommigen met een min of meer defecte aura geboren, kun je stellen dat iedereen zijn leven (na de geboorte) begint met een perfecte aura. Dat komt doordat de Begeleider van de mens ervoor zorgt dat iedereen dezelfde kans krijgt om het doel van zijn leven te bereiken: zich te zuiveren en zo weer de Schepping te kunnen hoeden. Zolang de mens nog niet verantwoordelijk is voor zijn eigen daden (dus tot in het achttiende levensjaar), wordt er door de Begeleider voor gezorgd dat bij iedere beschadiging van de aura daar zo veel extra energie aan toegevoegd wordt, dat hij functioneert alsof er niets aan de hand is. Wat beslist niet wil zeggen dat een kind niet beschadigd kan worden! Het betekent wel dat iedereen zijn jeugd te boven kan komen - mits hij in vertrouwen zijn volwassenheid in gaat.

Wanneer iemand begint zich zorgen te maken, vult hij zijn aura van binnen uit met negatieve energie, zodat die kwetsbaar wordt. Houdt hij op met tobben, dan herstelt zijn aura zich weer, maar als hij ermee doorgaat, blijft de aura 'vermoeid'. Net zoals zijn lichamenlijke gezondheid kwetsbaarder wordt naarmate een mens vermoeider raakt, zo wordt ook de aura kwetsbaarder naarmate er meer vervuilde energie in komt. Wie voortdurend piekert, tobt of zich met sombere gedachten bezig houdt, kan zijn aura dermate vervuilen, dat die nog maar minimaal functioneert. Het gevolg daarvan is een lichamenlijk onwel-zijn en een vergrote vatbaarheid voor ziekten.

Zoals je een ziek orgaan kunt helpen door er met je aandacht energie heen te sturen, zo kun je ook energie zenden naar je aura. Daartoe moet je je voorstellen dat je aura een eivormige ruimte is waar jij midden in staat. Hij is zo groot, dat je hem net met je handen overal kunt aanraken. (In

---

² Het spreekt vanzelf dat het voor een liefdevol opgevoed kind veel gemakkelijker is om de volwassenheid met vertrouwen te betreden dan een kind dat mishandeld is. Daarom ook mag iemand die in zijn jeugd mishandeld is, vrijwillig zijn leven beëindigen wanneer het hem te zwaar is. Het is zelfs zo dat iedereen die liefdeloos is opgevoed, na dit leven uitsluitend de troost ervaart, die hij tijdens zijn leven zo gemist heeft...

feite is de afmeting niet altijd hetzelfde, maar het gaat hier om het ontwikkelen van gedachtenkracht.) Dan stel je je voor dat je een grote pot verf hebt en een brede kwast. De kleur van de verf doet er niet toe, je kiest gewoon de mooiste kleur die je je op dat moment kunt voorstellen. Dan ga je schilderen. Heel zorgvuldig schilder je je aura in jouw eigen kleur. Er mag geen plekje overgeslagen worden. Af en toe kijk je om je heen in je aura, om te zien of er nog ergens een kiertje open is. Vergeet de grond onder je voeten niet! Als je klaar bent, houd je er mee op en je gaat over tot de orde van de dag. Deze oefening herhaal je gedurende een week iedere dag een keer. Dan is je aura weer gezond. Ook als je aura niet ziek is, kun je die oefening wel eens doen, want hij levert enorm veel energie op - en als je aura die eigenlijk niet nodig heeft, heb je iets om uit te delen.

Magnetiseren

Alles is hetzelfde.

Alle materie is energie en alle energie is Liefde.

Wanneer iemand van je houdt, word je warm - en warmte is energie.

Wanneer je materie vernietigt, komt er warmte vrij - en warmte is energie.

Warmte is ook trilling, evenals licht en geluid. Het enige verschil is de frequentie van de trillingen, die uitmaakt of je materie, warmte, licht of geluid waarneemt - wat je ook waarneemt, de bron is Liefde.

Zelfs het kwaad is voortgekomen uit de Liefde, doordat het zich afscheidde van de Bron en zich er tegen keerde.

Liefde heeft alles veroorzaakt, ook de mens. De mens bestaat uit verschillende materiën, die alle in stand gehouden worden door voedsel, water en de lucht die hij inademt. Die leveren hem de energie die hij nodig heeft om zich goed te voelen.

Er zijn mensen die in staat zijn pijnen en ziekten bij anderen te verminderen en soms zelfs te genezen. Sommigen spreken daarbij een gebed uit, anderen leggen hun handen op je hoofd en weer anderen gaan met hun handen langs je lichaam, waarbij ze je al dan niet aanraken.

Wat doen die mensen?

In het kort gezegd: zij activeren de Scheppingskracht en geven die richting.

De Scheppingskracht is de energie die de Schepping gevormd heeft en in stand houdt. Er is precies voldoende van om alles en iedereen te verzorgen. Er gaat niets van verloren: wanneer er energie vrij komt, verdwijnt die niet, maar staat ter beschikking van alles wat energie nodig heeft.

Doordat mensen niet goed voor zichzelf en hun omgeving zorgen, is er heel veel energie 'over'. Men verbrandt afval - de energie die daarbij vrij komt, wordt niet gebruikt. Men gooit met bommen - de energie die bij die vernietigingen vrij komt, wordt niet gebruikt. Men verdelgt van alles en nog wat - en al de vrijgekomen energie wordt niet gebruikt.

Al die energie kan aangewend worden om daar, waar een tekort is, toe te voegen. *Iedereen kan dat.* Net als bij alle andere facetten in het leven zijn er mensen met groter talent dan anderen - en net als bij alle vaardigheden in het leven baart oefening kunst. Met andere woorden: door het te doen, gaat het steeds beter.

Iemand die vaak gebruik maakt van de gave om energie door te geven, wordt wel magnetiseur genoemd. Dat woord is in zwang geraakt doordat men vroeger dacht dat men met magnetische stralingen te maken had. In zekere zin is dat ook wel zo, want alle energie is verwant, maar iemand die magnetiseert is wel heel anders bezig dan een steen, hoeveel stralings-

kracht die ook mag hebben.

Wie deze gave graag zou hebben, maar niet weet of hij hem mag gebruiken, kan gerust zijn. Iedereen is in staat energie te schenken aan een medeschepsel en iedereen mag dat ook doen. Of jij ook speciale gaven op dat terrein hebt, blijkt dan vanzelf uit de resultaten die je boekt. Daarbij komt nog, dat wie heel graag wil helpen, enorme vorderingen maakt en vaak zie je ook dat 'gewone' mensen plotseling genezers blijken te zijn geworden. Deze gaven zijn dus niet altijd aangeboren, maar kunnen je ook tijdens je leven toevertrouwd worden.

Wie de gave heeft ontvangen van het magnetiseren, is in staat de energie die hij nodig heeft voor anderen op te nemen via zijn kruin- en hartchakra's en weer af te staan via de oog- en handchakra's. Daar hoeft hij zich niet van bewust te zijn; het gebeurt zodra hij zich tot zijn medemens richt - ook wanneer hij niet weet dat hij die gave heeft. Wie met zo iemand over zijn zorgen spreekt, voelt zich na dat gesprek gesterkt en vol goede moed. Doordat de ander zijn Liefdevolle aandacht op hem richtte, zond hij energie via zijn ogen, zodat er werkelijk geholpen werd.

Dat magnetiseren genezend werkt, betekent niet dat de medische wetenschap overbodig is. Het lichaam kan veel sneller genezen, wanneer er ook een juiste medische behandeling toegepast wordt. Een kankergezwel moet weggenomen worden als dat kan - en dan zorgt de energie ervoor dat de verdere medische behandeling het grootste effect heeft. Daarbij komt nog dat voorkomen moet worden dat een magnetiseur de pijnsignalen wegneemt, zonder dat er op de oorzaak van de pijn gelet wordt. Wie bij iemand bij voorbeeld buikpijn geneest zonder dat de oorzaak ervan bekend is, kan de schuld op zich laden dat de patiënt alsnog sterft aan de kwaal die de pijn veroorzaakte. Over het algemeen geldt: ga bij klachten eerst naar een arts, zodat de kwaal goed behandeld kan worden. Ga daarna ook naar een magnetiseur, die de medische behandeling aanvult met de zijne. Een magnetiseur mag ook geen medicijnen voorschrijven; hij mag alleen adviezen geven over leef- en eetgewoonten. Zijn belangrijkste werk blijft echter altijd: het doorgeven van de scheppingskracht.

Leren magnetiseren

Wie zijn handpalm langzaam naar iemand toe beweegt, voelt op ongeveer vier centimeter afstand een soort warmteschild. Dat is de begrenzing van het etherlichaam. Je kunt het etherlichaam langzaam volgen met je hand; overal voel je op zo'n vier centimeter afstand dat laagje warmte - als alles tenminste goed is met die ander.

Is iemand ziek, heeft hij ergens pijn, of is er een lichaamsdeel niet gezond (ook zonder dat het al klachten gaf), dan voel je boven de plaats van de 'afwijking' geen warmte; het lijkt integendeel of het lichaam daar kou uitstraalt. Heb je zo'n koude plek gevonden, kan kun je je hand daar langzaam in heen en weer bewegen, net zolang tot die plaats weer warmte uitstraalt. Dat is het teken dat het betreffende lichaamsdeel nu weer voldoende energie heeft. Zo tast je het hele etherlichaam af en behandelt alle koude plekken. In het begin zul je daar erg lang over doen, want je handchakra's zijn dan nog niet helemaal ontwikkeld. In het begin is het ook erg moeilijk om de temperatuurverschillen te voelen, maar naarmate je vaker oefent, zul je steeds beter met je handen kunnen waarnemen en zul je ook steeds sneller de warmte voelen opkomen.

Wie op deze manier te werk gaat, schenkt de ander de energie die hij op dat moment voor zijn lichaam nodig heeft. Welke uitwerking dat heeft, moet je altijd afwachten: de ene keer is er een opmerkelijk resultaat, de andere keer merkt de ander niets. Als dat laatste zo is, moet je niet denken dat jouw hulp waardeloos is. Het kan van veel factoren afhangen of, en hoe sterk, de werking van de energie merkbaar is. Het kan aan jou liggen en ook aan de ander. Daarom kun je ook nooit zeggen: 'Kom maar hier, dan help ik je er wel van af,' want dat weet je niet van te voren. Het enige dat je zeker weet, is dat jij energie schenkt; de rest moet je afwachten.

Wie iemand op deze manier helpt, maakt gebruik van de Scheppende Liefdekracht die zich om ons heen bevindt. Door af en toe heel diep te ademen - door je neus - voorkom je dat je iemand helpt met jouw eigen energie en daardoor uitgeput raakt. Wie niet voldoende ademt, moet voortdurend zijn handen afslaan of wassen, omdat hij de negatieve energie van de ander via zijn handchakra's opneemt en daardoor de klachten van die ander zelf gaat voelen.

Diezelfde energie bevindt zich ook in water. Door veel water te drinken verzorg je je eigen energie en kun je gemakkelijker energie schenken.

Het is positief om zo veel mogelijk mensen op deze manier te helpen. Het is negatief om er geld mee te verdienen. De Scheppingskracht staat ons vrij ter beschikking, de tijd die voor het helpen nodig is, krijgen wij zonder er ook maar iets voor te hoeven doen en het geven van Liefdekracht geeft ons zo'n sterke vreugde dat wij voor de 'inspanning' meer dan voldoende beloond zijn. Wie voor zijn dagelijks bestaan afhankelijk is van een inkomen, moet dat op een andere manier verwerven. Deze manier van helpen mag alleen op Liefde gebaseerd zijn en mag niet bezoedeld worden met de onderliggende behoefte aan geld.

Er zijn vele manieren om de medemens te helpen zijn energie te verbeteren. Acupunctuur, voetzoolreflexmassage, kinesiologie - in feite iedere benadering die tot doel heeft een medemens te helpen. Wie daarbij masseert, maakt gebruik van de krachtlijnen van de aura, die door het lichaam gaan. Wie de ander daarbij niet aanraakt, maakt gebruik van de mogelijkheid van het etherlichaam om energie op te nemen. Alles wat je voor een ander doet met het doel hem te helpen is goed.

- - - -

Mentaal leven

De Almachtige is Liefde

Liefde is een abstract gegeven. Het heeft geen vorm, geen geur, geen gestalte. Toch, zodra je ermee in aanraking komt, verandert alles. Dat wil zeggen: de gegevens van het bestaan blijven hetzelfde, maar je ervaart ze op een andere manier. Men zegt wel dat Liefde blind maakt, maar dat is een vergissing; Liefde ziet juist scherp. Niet alleen de tekortkomingen worden haarscherp waargenomen, maar ook de mogelijkheden om die te boven te komen. Niet alleen het hinderlijke in iemands karakter wordt gezien, maar ook de manier waarop dat ontstaan is - en de deernis daarom versluiert het denken aan de moeite die een en ander kan verwekken in een relatie...

De Almachtige is Liefde - en is derhalve een abstract gegeven. Ontastbaar, onzichtbaar, onontkoombaar... net als de Liefde in het aardse bestaan. Wie op dit gebied tekort komt, ervaart het leven als grauw en waardeloos en hij tracht compensatie te vinden in materie en waardering.

Positief - negatief

*Positiviteit is de stuwende kracht die de mens verder brengt door problemen op te lossen, zonder nieuwe te veroorzaken.
Negativiteit is de stuwende kracht die de mens verder brengt via het veroorzaken van problemen.*

Het is belangrijk te beseffen dat dit een heel ander gegeven is dan het oordeel goed of slecht: wat goed of slecht is, hangt af van de mening van de mens, de (sub)cultuur waarin hij leeft en het stadium van zijn leven waarin hij zich bevindt. Wat voor de een goed is, kan voor de ander slecht zijn; wat je vandaag goed vindt, kun je morgen afkeuren. Positief is echter onder alle omstandigheden positief, zoals negatief onder alle omstandigheden negatief is.

Positiviteit komt voort uit het verbonden-zijn met het Geheel. Ook wanneer je geen religieuze of godsdienstige achtergrond hebt, kun je af en toe ervaren dat je deel uitmaakt van iets dat meer omvat dan je met je zintuigen kunt waarnemen. Dit gevoel is het latente weten omtrent het geheel van de Schepping en de oorzaak daarvan.

Zoals de mens geneigd is, datgene waar hij deel van uitmaakt in tact te laten en te verzorgen, zo stuwt de positieve kracht de mens tot het in tact laten van al wat hem omringt en het te verzorgen. Positieve krachten doen de mens naar buiten kijken met het doel de schoonheid van het waargenomene te bestendigen.

Niet iedereen kent die verbondenheid. De meeste mensen ervaren zichzelf als individu te midden van individuen. Voor een 'eenling' is het noodzakelijk zichzelf te handhaven. Zou hij dat niet doen, dan is de kans groot dat hij zijn gevoel voor menselijke verhoudingen uit het oog verliest en psychische schade oploopt.

Iemand die zichzelf ervaart als middelpunt van zijn streven, is geneigd de omstandigheden te beoordelen op hun bruikbaarheid met betrekking tot zijn doel: zichzelf in stand te houden en te verzorgen. Negatieve krachten doen de mens naar binnen kijken met het doel zichzelf te bestendigen.

Het ene streven is niet beter of slechter dan het andere. Het verschil zit uitsluitend in de richting van het streven: naar binnen of naar buiten: waarom doe je wat je doet? Uiteindelijk zijn zowel positiviteit als negativiteit gebaat bij het in stand houden van het Geheel, waar ook deze stuwende krachten deel van uitmaken.

Positiviteit en negativiteit zijn stuwende krachten, waarmee de mens zich, al dan niet tijdelijk, mee verbindt. Die krachten zijn persoonsgebonden, wat wil zeggen dat ze niet overdraagbaar of besmettelijk zijn. Je kunt altijd blijven zoals je bent, ongeacht de omstandigheden. Ook hierin verschillen de stuwende krachten van goed en slecht: zij kunnen niet aan een toestand gebonden worden. Omstandigheden kunnen goed zijn of slecht, of een mengvorm daarvan, maar nooit positief of negatief. Het is de mens die positief is, niet de toestand. Het kan zelfs zo zijn dat de omstandigheden ronduit slecht zijn, zoals gedurende een oorlog, terwijl je wellicht juist door die benarde toestand een intense vriendschap ontwikkelt. Dat maakt de oorlog niet goed, maar verzacht wel het leed.

Positiviteit en negativiteit sluiten elkaar uit. Ze kunnen elkaar wel waarnemen en afkeuren, maar het is onmogelijk om tegelijk positief en negatief te zijn. Je kunt niet tegelijk voor- en achteruit lopen; ook wanneer je achterstevoren in een bepaalde richting beweegt, leg je slechts naar één kant een afstand af. Goed en slecht kunnen in een mengvorm bestaan, positief en negatief niet. Ze kunnen elkaar wel in een hoog tempo afwisselen: wanneer je diep zit na te denken over het oplossen van milieuproblemen (positief) en daarbij gestoord wordt, kun je de verstoorder onheus behandelen (negatief), zodat die weer weggaat en jij weer doordenkt over het oplossen van het probleem (positief). Overigens: hoewel het goed was om de verstoorder weg te werken (het is heel vervelend als een denkproces verstoord wordt), was het toch negatief, want het doel van die daad was egoïstisch en heeft tussen jou en die ander een probleem verwekt ('wat een rotzak - ik doe toch niks'). Positief en negatief kunnen beide meer of minder intens zijn. Positief

denken is een begin en positief handelen is daarvan een intensivering. Hetzelfde geldt voor negatieve gedachten en daden. Hoe intenser de positiviteit of de negativiteit is, des te groter is de invloed ervan op de omgeving. Het is als bij geluid: hoe meer volume, des te beter gehoord.

Of een daad die goed is, ook positief is, hangt af van het doel waarmee hij verricht is.

Positiviteit richt zich naar buiten: het doel van de daad ligt buiten de dader. Wie een mooi schilderij maakt om een ander een genoegen te doen, werkt positief; zijn doel ligt buiten hemzelf. Wie een mooi schilderij maakt om een goed schilder genoemd te worden, werkt negatief; zijn doel ligt in hemzelf. Wie mensen in nood helpt om hun nood te verminderen, werkt positief. Wie mensen in nood helpt om zijn gevoel van onmacht te verminderen, werkt negatief.

Wie terwille van zichzelf werkt, is negatief, hoe mooi hij zijn daden ook onder woorden weet te brengen.

Positiviteit en negativiteit kunnen zich niet tegelijk in dezelfde persoon bevinden (goed en slecht kunnen dat wel). Wie positief is, kan door het kwaad weliswaar gepijnigd of zelfs vermoord worden, maar wordt daardoor niet in zijn positiviteit aangetast. Pas wanneer hij zich door het kwaad laat meeslepen, wordt ook hij negatief.

De keuze

Liefde is energie en alle energie is Liefde. Wat dat betreft, is er geen verschil tussen positiviteit en negativiteit - beide zijn genoodzaakt Liefde te gebruiken om hun stuwende kracht te vormen. Daardoor is het ook eenvoudig om van levensdoel te veranderen, want het enige wat verandert is de stuw-richting van de energie die gebruikt wordt. De gevolgen van zo'n verandering zijn echter enorm groot. Dat wat je bent, zend je uit en trek je ook aan: iemand herkent alleen mensen die zijn vriend zouden kunnen zijn, wanneer zij hetzelfde levensdoel hebben als hij. Kiest hij later voor een ander levensdoel, dan voelen zijn vrienden zich steeds minder door hem gewaardeerd en ook hij voelt de vriendschap verminderen.

Wie van levensdoel verandert, verandert zijn leven.

Iedere mens is op weg naar zijn oorsprong. Het Inzicht dat hij had in het begin, moet hij zich via zijn ervaringen in een of meer aarde-levens opnieuw eigen maken, wil hij - vernieuwd - die oorsprong weer bereiken. Positief of negatief: het doel is hetzelfde. Het verschil is dit: de negatieve weg is vele malen langer dan de positieve.

- - - -

De fysieke geschiedenis van de mens

Toen de aarde zover ontwikkeld was dat de aanwezigheid van verzorgers noodzakelijk was geworden, zond de Almachtige enigen van Zijn Gezelschap er naar toe om deze taak op zich te nemen. Van de vormkrachten die op aarde aanwezig waren, vormden zij zich gestalten, zodat zij de materie zouden kunnen hanteren.

Na verloop van tijd bleek het voortplantingsvermogen van planten en

dieren stabiel te zijn geworden. Toen riep de Almachtige hen terug en zond engelen om deze Schepping te hoeden. Om de taak aan te geven waarmee zij zich verbonden wisten, noemden zij zich 'mens'. Vanaf die tijd werden alle engelen die hun taak op een planeet uitoefenden zo genoemd.

Aanvankelijk vormden de engelen voor hun taak in deze Schepping zich een lichaam uit de etherkracht van de aarde. Zij ervoeren dat zoals wij ons fysieke lichaam ervaren en zij voelden zich erdoor verwant aan de hen omringende natuur. Wanneer zij weer terug geroepen werden, lieten zij die etherkrachten los en bevonden zich daardoor meteen weer in de lichtsfeer waaruit zij afkomstig waren.

Voortplanting

Toen de materie vastere vormen begon aan te nemen, werd het verschil tussen de aardse materie en de veel ijlere materie waarmee de engelen zich een gestalte vormden, te groot om zonder meer te kunnen 'overstapen'. Om de aarde te kunnen betreden verbond de engel zich nu met het lichaam van een mens; uit diens etherkrachten kon hij zich dan een eigen lichaam vormen en, na zich van de ander losgemaakt te hebben, zelfstandig handelen.

In die periode was er nog geen sprake van mannelijk of vrouwelijk. Alle aspecten van de mens waren in ieder individu aanwezig en iedere mens bestond uitsluitend terwille van het Geheel. Individualisme kwam niet voor.

Naarmate de verdichting van de materie intenser werd, begon het moeilijker te worden de aarde te betreden. Een fase verder werd het nodig om in een mens al een nieuw etherlichaam te vormen, voordat de engel aanwezig was. Het incarneren begon zichtbaar te worden. De nieuwe mens kwam nu voort uit een 'ouder' en had na zijn geboorte tijd nodig om zijn gestalte en zijn kennis van het leven op de aarde te doen groeien. Dat betekende niet dat hij mentaal ook jonger was - hij begon slechts met minder ervaring en een kleinere gestalte dan degenen die er al voor hem waren. Nog steeds bestond het lichaam uit etherische materie. Toch voelde het voor de nieuwe mens als totaal anders aan dan hij in de geestelijke wereld gewend was en hij moest wennen aan zaken als ademhaling en natuurwetten. Ook het omgaan met de stoffelijke materie van planten en dieren was iets dat nieuw voor hem was. Wanneer wij, vanuit onze gewenning, de wereld in die periode konden waarnemen, zouden we niet alleen de mensen als zeer grote, ijle gestalten zien, maar ook de materie van de fysieke wereld zou ons zeer ijl voorkomen. De geuren, de kleuren en het licht zouden ons echter overweldigen door hun intensiteit - en de geluiden zouden, wanneer wij onze oren tot het uiterste inspanden, louter uit 'atonale' muzieklanken bestaan...

Langzamerhand verdichtte de materie zich verder, zodanig dat de afstand tussen de dimensies niet meer alleen door middel van een etherlichaam overbrugd kon worden. Voortaan zou men een fysiek lichaam moeten gebruiken om de Schepping van binnen uit te kunnen hoeden. Daartoe werd een nieuwe ontwikkeling in gang gezet. Degenen die vanaf nu incarneerden, werden over twee gestalten verdeeld: een met een vrouwelijke mentaliteit en een met een mannelijke mentaliteit. Die mensen, die dus oorspronkelijk één waren, ontwikkelden ieder een etherlichaam dat zij verbonden met de kiem in een zwanger vrouwelijk dier. In deze periode waren dat heel korte incarnaties, want doordat de uitgekozen diersoort nog niet had leren denken, was het niet mogelijk om vanuit dat bestaan iets te betekenen voor de Schepping. Vanaf het begin van die ontwikkeling kreeg iedere mens een vaste Begeleider, die hem vanuit de geestelijke dimensie van de aarde in zijn taak bij zou staan.

Wanneer er een verdichting van de materie had plaatsgevonden en de mens in zijn gestalte een aanpassing kreeg aan de nieuwe toestand, was het niet zo dat de bestaande dimensie daardoor verdween. Ook in de bestaande dimensie ging de ontwikkeling verder en bleven er mensen werkzaam om die ontwikkeling te begeleiden.

Zo waren er verschillende dimensies van de aarde ontstaan van waaruit de mens de Schepping hoedde. Uiteindelijk zijn er zes dimensies (ook wel sferen genoemd) ontstaan. In vier daarvan is uitsluitend positiviteit mogelijk, in één kon slechts negativiteit ervaren worden (deze sfeer is inmiddels opgeheven) en in één kon zowel positiviteit als negativiteit bestaan: de aarde zoals wij die nog steeds kennen en bewonen.

Nemura

Het bijbelboek Genesis is een van de verhalen die vertellen hoe de mens zich zijn wording meent te herinneren. Zoals bij veel herinneringen is er een kern van waarheid die de eeuwen overleefd heeft, maar zijn de details aangepast aan de tijd waarin de mens de verhalen begon op te schrijven. Zo is er ook een weten overgebleven over het Begin, waarin grote vreugde ervaren werd, waarin communicatie geen woorden kende en waarin de mens nog geen mannelijk of vrouwelijk geslacht had - de periode waarin de menselijke gestalte uit licht bestond en nog geen materie nodig had. In het geheugen is ook iets blijven hangen over hoe men in die tijd het mens-zijn beleefde. Zoals de Adam ('de mens') uit het bijbelverhaal zich uitsluitend bezig hield met zijn omgeving en die benoemde, hoe hij genoot van wat er om hem heen was en hoe hij de innerlijke stem hoorde, die de Vader was...

Er was een plaats op deze planeet waar de mens zijn allereerste bestaan begon. De naam ervan klonk als Nemoera en is in verschillende vormen in het geheugen blijven hangen. Het is een woord waarmee de planeet benoemd wordt: 'Waar wij werken'. Iedere planeet waarop de ontwikkeling (nog) hulp behoeft, wordt met die naam aangeduid.

*Het komt wel voor dat er een planeet **niet** door de eigen bewoners op de rand van vernietiging gebracht wordt. Daar ontstaat een natuurlijk evenwicht, waarin alle schepselen in onderlinge afhankelijkheid zonder problemen voortbestaan. Dan verandert de naam in 'Athar', wat 'Vreugde' betekent.*

Zelfs toen onze wereld de dimensie bereikt had waarin wij ons nu bevinden, was hij nog steeds in alle opzichten onbeschadigd. De evolutie ging zijn gang, de mens leidde die in goede banen. Dat was heel eenvoudig: hij hoefde alleen maar aandacht te schenken aan die ontwikkelingen, die Vreugde schonken.

De aandacht van de mens is zijn scheppend vermogen. Dat waar hij aandacht aan schenkt, ontwikkelt zich. Waar hij geen aandacht aan schenkt, ontwikkelt zich niet...

De taak van de mens is het hoeden van de Schepping. Door in een lichaam te wonen dat van ongeveer dezelfde materie is als die van zijn omgeving, is de mens in staat het bewustzijn van de schepselen te activeren door hen Liefde (de kracht van de geest) te schenken. Nog steeds is het zo dat alles wat aandacht krijgt, zich ontwikkelt. Wij richten onze aandacht het liefst op problemen en die ontwikkelen zich dan ook snel, zodat ze over het algemeen te groot voor ons zijn geworden en wij eraan kapot gaan. Zouden wij echter onze aandacht richten op dat wat goed is, dan zou het goede zich weer verder kunnen gaan ontwikkelen en onze problemen zouden vanzelf verdwijnen...

Nemura was een groot eiland, waar het klimaat zo mild was dat de natuur zich er sneller ontwikkelde dan elders op deze planeet. Terwijl in de rest van de wereld nog slechts water en minerale materie zichtbaar waren, begon hier de planten- en dierenwereld al te ontstaan. De mens, die in deze periode nog geen materieel lichaam nodig had, schonk zijn aandacht aan de ontwikkeling ervan en genoot intens van het wonder waar hij getuige van was. Dat die periode miljoenen jaren duurde, werd niet opgemerkt: tijd begint pas te bestaan wanneer je er rekening mee houdt.

Aandacht is de scheppende kracht van de mens. Door de aandacht die hij schenkt aan alles wat zich ontwikkelen kan, wordt die ontwikkeling gevoed. *Aandacht is nog steeds de scheppende kracht van de mens.* De scheppende kracht is verbonden met zijn geest en niet afhankelijk van omstandigheden. De scheppende kracht is bij iedere mens even sterk aanwezig en werkt bij iedereen op precies dezelfde manier: hoe meer aandacht iemand schenkt aan een ontwikkeling, des te meer wordt die ontwikkeling gevoed - en daarbij maakt het niet uit of het een positieve of een negatieve ontwikkeling is.

Voor de schepselen, het maakt niet uit of dat mineralen, planten, dieren of mensen zijn, is het heel belangrijk dat zij actief gezien en gewenst zijn, zodat zij zich geliefd weten. Zij koesteren zich intens in die warmte en krijgen daardoor de behoefte om ook Liefde te schenken. Hierdoor groeien zij in ieder aspect van hun ontwikkeling, zodat de aarde steeds meer schoonheid en vreugde draagt.

De materie van de mineralen, planten en dieren trilde aanvankelijk op een lagere frequentie dan die van de mensen. Daardoor was die materie ook sneller versleten, zodat vervanging nodig was. Voor die vervanging zorgde de voortplanting bij dieren en planten; bij mineralen vond er een groei plaats van binnenuit, zodat de hoeveelheid materie die aan de buitenkant weg sleet, van binnenuit al vervangen was.

Ook het vormkrachtenlichaam van de mens was aan slijtage onderhevig.

Wanneer dat merkbaar werd, stelde de mens zich open voor het voortbrengen van een nieuwe mens en wanneer dat voltooid was, legde hij zijn lichaam af en ging naar Huis terug.

In die periode was er nog geen geslachtelijke voortplanting.

*Zo was het dagelijks leven van de eerste mens heel eenvoudig:
hij genoot van alles wat geschapen was en werkte zo mee aan
de voltooiing van de Schepping.*

Toen alle engelen het leven als mens op de aarde een of meer keren geleefd hadden, werden zij voorzien van de vrije wil. Ze werden in staat gesteld te kiezen tussen het voortbestaan in de geestelijke wereld of in de stoffelijke.

De keuze was definitief. De alternatieven waren gelijkwaardig, al zou er wel een verschil in ervaren zijn: in de wereld van de materie bestond de mogelijkheid negativiteit te veroorzaken, wat tot gevolg zou hebben dat men de Almachtige zou kunnen vergeten en zich daardoor ellendig zou gaan voelen; in de wereld van de geest zou men die ontwikkeling dan waarnemen en niet mogen ingrijpen (omdat dit de vrijheid van de mens zou aantasten), zodat het leed om de pijn van de mens als ondraaglijk ervaren zou worden. De mogelijkheid dat de ontwikkelingen in alle dimensies zouden plaatsvinden zoals het de bedoeling was, bestond ook...

In de periode waarin de definitieve keuze voor het louter geestelijk bestaan of het bestaan in de dimensie van de materie gemaakt werd, groeide de wereldbevolking tot er genoeg mensen (de engelen die voor het bestaan op een planeet kozen, werden voortaan 'mens' genoemd) waren om de Schepping te kunnen vervolmaken.

De aarde bestond toen weliswaar uit materie, maar de materie was veel ijler dan in onze tijd. De aardbol was dan ook veel groter en er waren vele miljarden mensen op werkzaam - dat wil zeggen: er waren vele miljarden mensen die genoten van het waarnemen van de ontwikkeling van de Schepping.

In het begin was de aarde het paradijs van de Bedoeling. De mens zong zijn zangen van vreugde, want alles wat hij waarnam, ervoer hij als buitengewoon schoon. Toch vond ook in de mens een ontwikkeling plaats, zodat de kans op vergissingen groeide: hij begon belangstelling te krijgen voor het hanteren van de materie.

De hoeveelheid energie in het Geheel is onveranderlijk. Zo lang er in de

Schepping nog niets veranderd is, bestaat de mogelijkheid om de energie zowel positief als negatief te activeren. Door het activeren van energie verkrijgt deze een stuwende kracht, die alleen ongedaan gemaakt kan worden door hem te negeren. Positieve daden verwekken positief stuwende kracht; negatieve daden verwekken negatief stuwende kracht.

Het Plan van het Universum bevat de Weg naar het Licht: door alle negatieve mogelijkheden te overwegen *die mogelijkheden niet uit te voeren* alle negativiteit uit te sluiten.

Om positieve en negatieve mogelijkheden te kunnen overwegen is het noodzakelijk om belangstelling voor het hanteren van de materie te hebben. Om vervolgens uitsluitend de positieve mogelijkheden te kunnen uitvoeren is inzicht nodig in oorzaak en gevolg; het overwinnen van de verleiding om de negatieve mogelijkheden uit te proberen (die vaak veel spectaculairder zijn dan de positieve) veroorzaakt zoveel positieve energie in het Geheel, dat de voltooiing van het Plan aanmerkelijk dichterbij komt.

In Nemura, het eiland van het begin, werd de mens uitgerust met de twee basismogelijkheden die onaantastbaar zijn: zijn vrijheid en zijn mogelijkheid om te oordelen. Engelen die in de geestelijke wereld werkzaam zijn, hebben die mogelijkheden niet: zij zijn niet vrij en zij oordelen niet. Engelen kunnen uitsluitend de juiste keuzen maken; dit houdt in dat zij dus niet vrij zijn om verkeerd te kiezen. Doordat er geen keuzemogelijkheid is, ontstaat er ook geen behoefte aan een oordeel. Langzaam rijpte in de mens de mogelijkheid tot zelfstandig denken. Daardoor ging hij zijn omgeving met andere ogen zien: hij kon er over nadenken en veranderingen overwegen. Met andere woorden: hij begon de materie te hanteren. Hij bouwde woningen, legde tuinen aan, bedacht gereedschappen en vervaardigde die. Hij overlegde met zijn medemensen over te nemen besluiten en leerde zo afstand te nemen van zijn eigen mening en die af te wegen tegen andere meningen.

Van tijd tot tijd nam een engel tijdelijk een lichaam aan om de mens te onderwijzen. Daardoor groeide diens inzicht in de werking van oorzaak en gevolg en hij leerde rekening te houden met later tijden.

Toch, ondanks de intensieve begeleiding vanuit de geestelijke wereld, begon de mens zich te vergissen. Hij ging 'aangenaam' verwarren met 'positief', zodat zijn oordeel onbetrouwbaar werd.

Een vergissing hoeft niet rampzalig te zijn. Zo lang de foute gedachte niet in een verkeerde daad wordt omgezet, is er niet zoveel aan de hand: alleen de intensiteit van de positieve stuwkracht vermindert iets. Zodra de vergissing losgelaten wordt, herstelt de stuwkracht zich weer. Pas wanneer op grotere schaal vergissingen gemaakt worden, verandert er iets: door de verminderde positiviteit ervaart de mens minder innerlijke warmte en verhardt zijn gevoel.

Gedurende een zeer lange periode verminderde de positiviteit geleidelijk in kracht. Daardoor verkoelde het denken, wat weer de mogelijkheid tot analyseren vergrootte.

Analyseren is de koudste vorm van positief denken. Het scheidt de mogelijkheid om iets tot in zijn elementen te leren kennen en door die kennis de juiste beslissing te nemen - wat de positieve stuwkracht intensificeert. Door dit mechanisme in de Schepping is de mens voortdurend in staat om, ook vanuit zijn vergissingen, al lerende de positieve stuwkracht in het Geheel weer te vergroten...

Doordat het denken koeler werd, verminderde de scheppende kracht van de aandacht. Dit had tot gevolg dat er een vertraging in de ontwikkeling van de materie ontstond, waardoor die verhardde: hoe langzamer iets groeit,

des te harder wordt de materie ervan.

Materie verslijt op den duur. Het lichaam van een plant of een dier bestaat uit diverse vormen van kwetsbare materie en slijt daardoor veel sneller dan de materie van mineralen. De mens in die oertijd van Nemura gebruikte nog alleen een etherlichaam om zich op de aarde te vestigen. Een etherlichaam is weliswaar een zeer ijle vorm van materie, maar er werken directe scheppende krachten in. Daardoor slijt het weliswaar zeer snel, maar wordt met dezelfde snelheid weer opnieuw geschapen. Hierdoor ontstaat de lichtgevende eigenschap, die sommige mensen kunnen waarnemen. Toen de mens onderzoekend zijn omgeving begon waar te nemen, viel hem al snel op dat planten en dieren een korte levensduur hebben. Het sterven leek hem onaangenaam en hij trok de conclusie dat leverbeter was dan niet-leven.

Op die manier maakte de mens onderscheid tussen goed en slecht - en hoewel de schepselen in de geestelijke wereld bezorgd waren, greep de Almachtige niet in. De mens had immers zijn geestelijk vermogen, waarmee hij kon zien dat het zo niet was?

Toen de mens besloten had dat een levend dier beter was dan een dood dier, bedacht hij dat sommige vruchten beter waren, dat sommige gewassen beter waren en dat sommige plaatsen beter geschikt waren voor het contact met de Almachtige dan alle andere. En zij vergaten dat alles goed was zoals de Almachtige het gemaakt had.

Inmiddels vond ook in de geestelijke wereld een verandering plaats: Een van de schepselen had in opdracht van de Almachtige een planeet gemaakt, bezag die met welgevallen en sprak: 'Zie, hoe goedk dit gedaan heb.'

Toen werd hem de omgang met de Liefde, die het Licht is, die de Almachtige is, ontzegd - en hij begon zich toe te leggen op het nabootsen van de Schepping om zo te tonen dat hij de Almachtige evanaarde. Dit deed hij ook op de aarde - en de dieren begonnen elkaar te doden.

De mens zag de dieren en het onkruid van het negatieve verschijnen en ging onderscheid maken: de dode dieren van de Almachtige verzamelden zij om stof te worden; dode dieren van het kwaad begroeven zij onder stenen. Zij begonnen een hekel te krijgen aan de voortbrengselen van het negatieve en versterkten zo hun gevoel voor goed en slecht, door er 'onprettig' aan toe te voegen.

Nog steeds waren de mensen uiterlijk hetzelfde en hadden nog steeds alle geestelijke vermogens die de Almachtige aan Zijn schepselen geschonken had. Toch zagen zij niet dat dezelfde Liefde, die hen gewenst en veroorzaakt had, alles wat het negatieve had voortgebracht, kon veranderen in het goede. Zij zouden hiervoor alleen maar met Liefde aan die dieren en gewassen hoeven denken en werken, want tegen Liefde is het kwaad niet bestand. Zij vroegen daarentegen de Almachtige om die voortbrengselen te vernietigen - maar HIJ vernietigt niets, want HIJ is Liefde.

Zo groeide het negatieve en nam toe in kracht. En doordat de mens zijn aura vervuilde met negatieve daden en gedachten, kreeg hij het gevoel dat de Almachtige ver verwijderd was - en trachtte op eigen kracht te leven.

De Almachtige besloot nu de mens te verdelen in mannelijk en vrouwelijk, zodat zij ieder naar hun aard konden handelen en het evenwicht zouden kunnen herstellen. De nieuwe kinderen waren dus man of vrouw, en om ze voort te brengen werd de vrouw gekozen. Iedere nieuwe mens werd ongerept geboren, zodat de mensheid steeds weer de kans kreeg van de nieuwkomers te leren over het doel van het leven op aarde, want men begon dat te vergeten.

Toen nog niet de helft van het aantal kinderen van de Almachtige op aarde was, deed het kwaad een poging om de mens definitief van zijn Schepper te vervreemden - en maakte daartoe gebruik van de vrije wil die de mens ontvangen had:

Veel mensen waren zich bezig gaan houden met oordelen over goed en kwaad en hadden daardoor de zuiverheid verloren, die nodig is om onbelemmerd te

communiceren met de Almachtige - en zij begonnen met planten en verplanten, met het doden van dieren en het eten van andere dingen dan zij gewend waren.

Nog steeds was de mens uiterlijk niet veranderd (mannen en vrouwen verschilden alleen in stem en gedrag) en nog steeds waren er mensen die de zuiverheid behouden hadden. Zo leefden zij vele duizenden jaren.

De mens op Nemura begon zich toen op een andere manier te ontwikkelen dan de mens elders op de aarde. Hier begon in steeds meer mensen het verlangen te leven naar de toestand zoals die in het Begin was geweest. Zij zochten de Almachtige door zich te reinigen en hun geest te zuiveren, maar hoewel velen dit wilden, lukte het maar aan enkelen. Toen zond de Almachtige Zijn adepten (die wij aartsengelen noemen) om de mens in Nemura te helpen. Zij waren geen mensen, maar hadden wel die gestalte - de mens is naar zijn beeld geschapen - en kwamen en gingen wanneer dat nodig was. Zij zijn het die de heilige tempels gebouwd hebben, de plaatsen waar de mensen de Liefde van de Almachtige konden ervaren en waar zij onderricht kregen in wat zij vergeten waren. Door deze hulp konden zij hun vergissingen loslaten, waardoor het proces van verkilling en verharding teniet gedaan werd. Als gevolg daarvan 'evolueerde' Nemura niet mee met de rest van de aardse materie en bleef zichzelf, terwijl de materie in de overige gebieden (als gevolg van de groeiende vermindering van de scheppingskracht van de mens) zich bleef verharden. Doordat het verschil in hardheid bleef groeien, leek Nemura ijler te worden. Op den duur was het verschil zo groot geworden dat men elkaar niet meer kon waarnemen: er was een verschil in dimensie ontstaan. De aarde had een verharding ondergaan waar Nemura buiten stond en zo verdween dit land van de aardbodem.

Oorzaak en gevolg

Door te vergeten wat het doel was van zijn bestaan - namelijk het hoeden van de Schepping - ging de mens het nut zoeken van zijn bestaan. Dat maakte hem egocentrisch en rijp voor egoïsme. Tegelijkertijd was zijn omgeving zo ver verhard dat hij zich er niet meer aan verwant voelde... In die periode werd het voor de mens noodzakelijk een materieel lichaam te hebben om zijn omgeving te kunnen waarnemen. Daarom werd hij voortaan verbonden met het lichaam van een diersoort, die inmiddels zo ver ontwikkeld was dat het brein gedachten zou kunnen vormen.

*Voortaan zouden nieuwgeborenen alles kunnen eten, net als de dieren.
Voortaan zouden zij, net als de dieren, zich voortplanten via geslachtelijke omgang.
Voortaan zouden zij, net als de dieren, slechts een beperkte tijd op aarde kunnen leven.*

Door onderscheid te maken tussen goed en slecht ontstond het verlangen naar andere dingen dan de gewone;
daardoor ging men experimenteren, onder andere met voedsel;
daardoor pleegden zij een aanslag op hun stofwisseling en ontstonden er afvalstoffen, die ze niet kwijt konden raken;
daardoor ontstond de behoefte aan een spijsverteringskanaal dat afvalstoffen kon uitscheiden;
daardoor veranderde het menselijk (licht-)lichaam van samenstelling: er waren bijvoorbeeld zweetklieren nodig, die een ander soort huid noodzakelijk maakten;
daardoor verloor de mens zijn stevigheid en kreeg behoefte aan een beendergestel;
daardoor verouderde zijn lichaam en stierf.

Over de dood

De aardse mens heeft zich de dood op de hals gehaald door het negatieve in zich toe te laten. Het eerste sterven werd dan ook duidelijk ervaren als straf, ook door de achterblijvers en men probeerde aanvankelijk de dood zo lang mogelijk uit te stellen door zo zuiver mogelijk te leven. Degenen die nieuw geboren werden, werden vooral door de eersten van de gang van zaken op de hoogte gesteld, zodat ook zij zich tegen het negatieve konden wapenen. In die tijd kon het leven dan ook ontzettend lang duren; in de bijbel worden enige voorbeelden genoemd. Toch stierf de mens - en in zijn dood beseftte hij ten volle wat hij veroorzaakt had. Hij was zonder lichaam, dus in dezelfde staat als toen hij nog nooit mens geweest was, maar hij kon niet zoals toen in de nabijheid van de Almachtige zijn - dat was voor hen die geheel zuiver waren. Hij moest op de aarde blijven en waarnemen wat daar plaatsvond, zonder er invloed op te kunnen uitoefenen. Hij kreeg zo een zuiver inzicht in oorzaak en gevolg en in hem groeide daardoor het verlangen weer een lichaam te bezitten om zijn tekortkomingen te kunnen herstellen en weer mens te zijn zoals het de bedoeling was van de Almachtige.

Atlantis

Terwijl Nemura met zijn bewoners door de verhardingen van de materie in de rest van de wereld langzaam uit het gezicht verdween, breidde de mensheid elders zich uit. Overal op de aarde incarneerden nu mensen in een lichaam dat zeer verwant was aan de materie om hen heen en na verloop van tijd konden zij zich niet meer voorstellen dat het ooit anders geweest was. Zij ontwikkelden vooral bezitsdrang en familiezin en ontwikkelden langzamerhand allerlei technieken om het leven te vergemakkelijken.

In Atlantis, een zeer groot eilandenrijk, leefden verschillende 'rassen' die ieder een eigen weg volgden. Sommigen zagen religie en natuur als hoogste goed en vereerden alles wat zij voor de instandhouding van het leven van belang achtten, anderen hadden onthouden hoe de Almachtige in de geest van de mens Zijn Woorden deed klinken en leefden daarnaar en weer anderen richtten zich meer op hun analyserend denkvermogen. Zij ontwikkelden een indrukwekkende techniek, zowel op mentaal gebied (telepathie, hypnose) als op materieel gebied. De meeste volken van Atlantis konden de kosmische energie met antennes opvangen en gebruikten die voor alles wat zij maar konden bedenken. Zo waren er die machines ontwikkelden waarmee zij konden vliegen en uiteindelijk ook ontdekten hoe de grenzen van de tijd overschreden konden worden.

Reizen door de tijd lijkt onmogelijk voor wie zich niet realiseert dat ruimte, materie en tijd relatief zijn. Wie wel eens met zijn gedachten zo intens bij iemand anders geweest is dat die ander zijn mentale aanwezigheid opmerkte, heeft ervaren dat ruimte relatief is. Wie het verschil in tijdsbeleving ervaren heeft tussen verveling en genoeg, weet wat relativiteit van de tijd inhoudt. En materie? Wanneer materie tot in zijn samenstellende delen ontleed wordt, blijkt dat alle elementen uit zuivere energie bestaan. Alleen de samenstelling van de verschillende materiën verschilt, niet het wezen.

Er waren Atlantiërs die door de tijd konden reizen. Ze wisten dat het hun ooit verboden was, omdat het hun totale vernietiging zou kunnen veroorzaken, maar ze dachten dat zij het gevaar wel aankonden. Ze beseften dat zij in een reis naar het verleden hun eigen voorouders zouden kunnen doden - of in een reis naar de toekomst hun eigen nazaten - en daarom zorgden zij aanvankelijk ervoor dat ze niet opgemerkt werden. Later werd de verleiding hun te groot en namen ze mensen uit andere tijden mee naar hun eigen tijd om hun reacties en hun fysieke lichaam te bestuderen. Met behulp van hun mentale technieken zorgden zij ervoor dat er nauwelijks

enige herinnering aan overbleef.

Voor de mensen bij wie ze kwamen, was het alsof ze uit de lucht kwamen vallen. Sommigen dachten dat ze goden waren, anderen dat ze een buitenaardse oorsprong hadden. Het feit dat hun voertuigen soms maar kort te zien waren (zijn!) en weinig geluid maakten, zorgde ervoor dat de mensen aan hun eigen waarnemingsvermogen twijfelden - en die dingen UFO's noemden.

Waar dat voordeel opleverde, bleven de Atlantiërs terugkomen. Bijvoorbeeld bij de Inca's, waar ze voor goden aangezien werden en de kostbaarste juwelen en metalen ten geschenke kregen. Daarvan hadden ze het liefst zilver en goud, omdat daarvan duurzame spiralen gemaakt konden worden waarmee de kosmische energie opgevangen werd.

Uiteindelijk veroorzaakten ze zelf hun ondergang. Met hun experimenten veroorzaakten ze een enorme ramp, die tot gevolg had dat er over de hele wereld veranderingen ontstonden en dat er van Atlantis zelf nog maar een klein deel overbleef.

- - - -

OBEWUST ZIJN

Het bewustzijn is alles.

Alles wat bestaat maakt deel uit van het bewustzijn.

Wat je ziet, wat je voelt, wat je weet, wat je doet - het maakt deel uit van het bewustzijn. Dat wat positief is maakt er deel van uit, maar ook dat wat negatief is. Degene die verkracht wordt maakt er deel van uit, maar ook de verkrachter...

Oorspronkelijk is het bewustzijn sereen. Dat wil zeggen dat er uitsluitend positiviteit is, al dan niet in een vorm. Toen het bewustzijn begon zichzelf in vormen uit te drukken en het universum veroorzaakte, werd er dan ook uitsluitend positiviteit gevormd.

Dat wat uit het bewustzijn voortgekomen is, kent oorspronkelijk geen slijtage, verval of dood. Het heeft in zijn bestaan de noodzaak gekregen tot ontwikkeling; het doel van het universum is 'bestaan in ontwikkeling'.

Alles wat in ontwikkeling is, beantwoordt aan zijn doel.

De fout van de mens is dat hij steeds ingrijpt in de ontwikkeling van zijn bestaan, waardoor bijna niets meer zich ontwikkelt zoals het bewustzijn het geschapen heeft. Oorspronkelijk was het menselijk lichaam bij voorbeeld ongevoelig voor temperatuurverschillen en ziekten. Storm en regen waren de enige elementen waartegen hij beschutting zocht en hij had dan ook voldoende aan de natuurlijke bescherming van een dichtbegroeid bos of een grot. Zijn voedsel vond hij om zich heen en hij had maar weinig nodig. Zijn spijsvertering was totaal, zodat hij nauwelijks afvalstoffen produceerde. Het grootste deel van de dag werd dan ook spelend doorgebracht en alleen wanneer zijn omgeving door een storm of een waterfloed overvallen werd, ging hij aan het werk om de rommel op te ruimen.

Op die manier levend had hij zijn denken in rust kunnen ontwikkelen en inzicht verwerven.

Door zijn voedsel te gaan koken en vlees te gaan eten verzwakte hij zijn gezondheid en kreeg behoefte aan meer beschutting. Uit deze schijnbaar

onschuldige aanpassing is niet alleen het lichamelijke verval voortgekomen, maar ook de mentale teloorgang. In plaats van te kunnen spelen en zorgeloos over van alles en nog wat te kunnen nadenken, moest hij voor zichzelf gaan zorgen. Wie voor zichzelf moet zorgen, voelt zich al gauw benadeeld door een ander die dat ook doet: de geboorte van het egoïsme, dat al vanaf een zeer vroeg stadium in de menselijke geschiedenis zijn bestaan bepaalde.

Het is onmogelijk opnieuw net zo te gaan leven als in de beginperiode van deze aarde. Het menselijk lichaam is gedegeneerd tot een kwetsbaar geheel, dat je niet zo maar aan weer en wind kunt blootstellen en met uitsluitend rauwkost voeden.

Het kosmisch geheugen

Iedere daad van iedere mens veroorzaakt iets. Iedere handeling is een daad; ieder woord is een daad. Een gedachte wordt pas een daad wanneer er een woord of een handeling aan toegevoegd wordt: wie in zijn gedachten de halve wereld vermoordt en het verder daarbij laat, heeft niets gedaan - en dus niets veroorzaakt.

Het kosmisch geheugen heeft vele aspecten. Een aspect is bewaren, een ander aspect is daad, nog een ander aspect is Liefde. Er zijn nog veel meer aspecten, maar die zijn nu nog niet aan de orde.

De drie genoemde aspecten duiden op het bewaren van daden die het vergroten van de Liefde tot gevolg hebben. Met andere woorden: alle daden die het Doel van de Schepping dienen, worden bewaard. In het kosmisch geheugen komt dus geen negativiteit voor!

Geschiedschrijving

De mens is niet betrouwbaar. Doordat - in iedere cultuur - van de mens al vanaf zijn geboorte aangepast gedrag geëist wordt, past iedere mens zijn mededelingen aan aan de veronderstelde smaak van zijn opponent. Ook de mens die bevelen geeft, ook de mens die ze ontvangt. Ook de mens die eerlijk is, ook de mens die liegt. Al gaat het over onnozele dingen: iedereen laat zijn woorden het filter van de aanpassing passeren.

Een van de gevolgen daarvan is, dat ook gebeurtenissen, voordat ze in het geheugen worden vastgelegd, gefilterd worden: ditmaal door het filter van de voorkeur van de bezitter van het geheugen. En wanneer de gebeurtenis weer besproken wordt, gaan er twee filters werken: het filter van de eigen voorkeur en dat van de veronderstelde voorkeur van de opponent. Wordt een gebeurtenis besproken in een groep mensen die er allemaal bij betrokken zijn geweest, dan ontstaan er meningsverschillen. Niemand hanteert zijn filters namelijk bewust en met opzet, zodat iedereen ervan overtuigd is dat zijn herinnering correct is.

De grootte van het verschil van het feitelijke verleden met de herinnering daaraan is recht evenredig aan de leeftijd van de mens.

Doordat de mens geneigd is uitsluitend te geloven wat hij zich persoonlijk herinnert en alles af te wijzen wat niet met zijn herinnering overeenkomt, wordt hij eenzamer naarmate hij ouder wordt. Er blijven steeds minder mensen over die zijn herinneringen delen en de mensen die ze delen, vertellen hem steeds dat ze niet helemaal kloppen. Uiteindelijk vertelt hij zijn herinneringen alleen nog maar aan wie de gebeurtenissen niet ook zelf meegemaakt hebben, zodat hij niet meer terechtgewezen kan worden in het enige wat helemaal van hemzelf is. Hij kan haast niet meer ophouden met vertellen... Het is voor hem de enig overgebleven manier om zich te ervaren als iemand die niet voor niets geleefd heeft, want hij is oud geworden en vrijwel niemand stelt zijn aanwezigheid op deze aarde nog op prijs. Hijzelf trouwens ook niet, maar hij ziet geen kans om op te

houden met er te zijn zonder zichzelf geweld aan te doen.
De Kosmos, dat wil zeggen het Geheel, ook wel de Schepping genoemd, is een levend wezen. Het heeft zichzelf vorm gegeven door zich bewust te zijn van zijn mogelijkheden en sommige daarvan te realiseren. Het bestaat niet alleen in de vormen die wij (ook wij zijn vormen) kunnen waarnemen, maar ook in de 'ruimten' tussen de vormen; overal is het bewustzijn even actief als overal elders.

De mens denkt via zijn brein: *het bewustzijn is zowel het brein als de gedachte.*

De mens vergelijkt zichzelf met het dier en de plant en merkt verschillen op: *het bewustzijn is zowel de mens als het dier en de plant en verschilt niet van zichzelf.*

Wie het bewustzijn enigszins wil kunnen begrijpen in zijn eenheid, doet er goed aan zich zijn eigen anatomie voor te stellen: duizenden onderdelen leven en functioneren er, ieder op zijn eigen manier. Toch dienen zij alle één doel: het in stand houden van het geheel van het menselijk lichaam. En zoals het menselijk lichaam slechts gezond kan blijven wanneer alle onderdelen in goede harmonie functioneren en elkaar ondersteunen, zo kan het Kosmisch Geheel slechts gezond blijven wanneer alle onderdelen in goede harmonie functioneren en elkaar ondersteunen. Het zal duidelijk zijn dat op het ogenblik het Kosmisch Geheel niet overal even gezond is.

Het scheppend bewustzijn

Het bewustzijn, dat zijn Plan vorm gegeven en in werking gezet heeft, bestaat niet apart van iets.

Het is niet alleen alle mogelijkheden, maar ook iedere vormgeving daarvan.

Het is niet alleen alle materie, maar ook alle ruimte waarin de materie zich bevindt.

Het is niet alleen al het tastbare en ontastbare, maar ook de oorzaak daarvan.

Dit betekent dat het scheppend bewustzijn niet alleen abstract is, maar ook concreet - het betekent ook dat alle geschapen materie niet alleen door het bewustzijn gevormd is, maar ook bewustzijneeft. (Wanneer materie van structuur verandert, b.v. door verbranding, verliest het zijn bewustzijn.)

Het Plan

Het doel van het Plan is ervoor te zorgen dat eventuele volgende Plannen niet kunnen mislukken. Door de vorming van het Plan ontstond tegelijkertijd de mogelijkheid tot mislukking ervan, zoals ook in onze werkelijkheid de uitvoering van ieder plan kan mislukken. Zoals het slagen van onze plannen vreugde veroorzaakt, veroorzaakt iedere stap die leidt tot het slagen van het kosmisch Plan positiviteit. En zoals het mislukken van een van onze plannen ons teleurstelt, zo veroorzaakt iedere stap die het slagen van het kosmisch Plan in de weg zit, negativiteit.

Het bewustzijn omvat het gehele Plan. Het omvat daardoor ook alle positiviteit en alle negativiteit. Toen het Plan namelijk nog niet in werking was gesteld, was er nog niets - ook geen positiviteit of negativiteit. Er bestonden alleen mogelijkheden. Daardoor was de kans op slagen net zo groot als de kans op mislukken: de kans op de ontwikkeling van positiviteit was dus net zo groot als de kans op de ontwikkeling van negativiteit. Nu het Plan volop bezig is zich te ontwikkelen, maakt dan ook alle inmiddels ontstane positiviteit en negativiteit er deel van uit. Doordat het bewustzijn beide mogelijkheden omvat, zijn zij gelijk in waarde: wanneer een van de mogelijkheden totaal geworden is doordat het de andere mogelijkheid in zich opgenomen heeft (wanneer dus het Plan geheel geslaagd of mislukt is), zal het bewustzijn niet veranderd zijn. Wanneer negativiteit de positiviteit verdrongen heeft, is het bewustzijn

daarmee niet negatief geworden; het enige gevolg van het mislukken van dit Plan zal zijn, dat alle eventuele volgende Plannen zullen mislukken. Wanneer positiviteit de negativiteit verdrongen heeft, is het bewustzijn daarmee niet positief geworden; het enige gevolg van het slagen van dit Plan zal zijn dat alle eventuele volgende Plannen zullen slagen.

Het bewustzijn is neutraal: het heeft geen belang bij welke ontwikkeling dan ook.

Het Plan houdt in, dat alle negativiteit opgaat in de positiviteit en daardoor verdwijnt. Dat betekent dat alles wat in verband met het Plan veroorzaakt is, niet neutraal kan zijn. Zodra het bewustzijn de uitvoering van het Plan begon door de Eerste ZIJN gestalte en ZIJN opdracht te geven, ontstond de noodzakelijkheid van de keuze tussen positief en negatief voor alles wat vorm zou krijgen en een opdracht zou kunnen uitvoeren.

Alles wat bestaat is voortgekomen uit het bewustzijn en heeft als Doel door het veroorzaken van positiviteit de negativiteit in zich op te nemen, zodat die niet meer is.

Ook datgene in de Schepping dat geen opdracht kan uitvoeren, doordat het geen drager van de geest kan zijn, is veroorzaakt met het Doel positiviteit te veroorzaken, louter door zijn aanwezigheid: ieder die geniet van wat geschapen is, vergroot met zijn vreugde de hoeveelheid positiviteit in de Schepping.

De negatieve mens

Het Plan heeft nodig dat alles ervaren wordt en dat iedere ervaring positief is. Ervaringen kunnen op twee manieren ontstaan: mentaal en materieel. Mentale ervaringen spelen zich af in de gedachtenwereld van de mens; materiële ervaringen spelen zich af in de materiële wereld en worden feiten genoemd.

Er zijn twee manieren om negatieve ervaringen te doen opgaan in positiviteit. De mens kan zich met het negatieve verbinden en negatieve daden verrichten; dan veroorzaakt hij lessen die, wanneer ze geleerd zijn, alles wat hij aan negativiteit bij zichzelf verwekt had, omzet in positiviteit. De negativiteit die hij bij anderen verwekt had, veroorzaakt weer lessen bij die anderen. De mens kan echter ook in zijn gedachten negatieve daden verrichten; wanneer hij die gedachten vervolgens niet omzet in feiten, maar ze volkomen loslaat, heeft hij die ervaringen direct omgezet in positiviteit. Doordat hij de mogelijkheid tot het veroorzaken van negativiteit in zijn gedachten doorleefd heeft, zich op die manier met het negatieve verbonden heeft en vervolgens die verbinding weer heeft verbroken, is die mogelijkheid uitgewist en de energie die met het verwerklijken ervan gemoeid zou zijn, is nu omgezet in positiviteit.

Inmiddels is het Plan op deze aarde zodanig ontwikkeld, dat alle negatieve mogelijkheden reeds vele malen, zowel in feiten als mentaal, ervaren zijn. Iedere ervaring is echter slechts eenmaal noodzakelijk om de negatieve mogelijkheid ervan verder uit te sluiten.

In feite is dit een prachtig gegeven: doordat op geen enkele manier nog negativiteit 'overwonnen' hoeft te worden, kan de mens door eenvoudig met negatieve daden op te houden, zonder dat hij daarbij zijn levensdoel hoeft te veranderen, veroorzaken dat deze planeet aan zijn Doel beantwoord heeft.

De Eerste

Het bewustzijn heeft het Plan in werking gezet door de Schepper, de Almachtige, gestalte te geven. Uit zichzelf heeft het bewustzijn daartoe een deel geconcentreerd, zodat het vorm kreeg.

De Eerste, die wij de Vader noemen, bestaat uit geconcentreerd bewustzijn.

Het bewustzijn

Het bewustzijn is stil.

Het bewustzijn beweegt niet: het is alle beweging.

Het bewustzijn denkt niet: het is alle gedachten.

Het bewustzijn verricht geen handeling: het is alle handelingen.

Het bewustzijn is niet goed: het is alle goede mogelijkheden.

Het bewustzijn is niet slecht: het is alle slechte mogelijkheden.

Het bewustzijn is niets.

Het bewustzijn is.

Doordat het bewustzijn is, kunnen wij er niet aan ontsnappen. De Schepper, die als Eerste vorm gekregen heeft, heeft ZELF vorm gegeven aan al het andere, door telkens bewustzijn te concentreren tot de kiem van ontwikkelingen. Steeds wanneer er een kiem tot stand was gekomen, werd de ontwikkeling ervan gestimuleerd door hen die daarvoor in het leven geroepen waren.

Er bestaat niets dat geen concentratie van bewustzijn is:

Alles wat bestaat leeft.

Leven is: in ontwikkeling zijn.

Alles wat bestaat heeft bewustzijn.

Bewust-zijn is: deel uitmaken van het bewustzijn dat is.

Alles wat bestaat, heeft een doel.

Het doel is: alle ervaringen doormaken.

Niet al het geschapene hoeft alle ervaringen zelf door te maken; doordat alles wat bestaat deel uitmaakt van het bewustzijn, maakt het bewustzijn alles mee wat al het bestaande ervaart.

De vorm van het bewustzijn leeft slechtseen moment. In dat ene moment vinden alle ontwikkelingen van alle mogelijkheden plaats die gewenst zijn. Dat wat de mens 'tijd' noemt is slechts het ontstaan en volgroeien van een ontwikkeling. Het is een punt in een moment. In feite vindt alles tegelijk plaats. Wie zich afvraagt 'waar de tijd toch is gebleven' stelt die vraag alleen maar, doordat hij ineens ervaart dat er tussen zijn jeugd en deze dag weliswaar veel gebeurd is, maar dat die ontwikkelingen geen tijd in beslag genomen hebben.

Doordat alle ontwikkelingen tegelijk plaatsvinden, is het mogelijk een ontwikkeling waar te nemen die voor ons tijdsbesef in 'het verleden' ligt. Wie zich met die ontwikkeling verbindt, maakt er dan ook zelf deel van uit. Wanneer hij dan weer terug is in zijn eigen 'heden', herinnert hij zich die gebeurtenissen alsof ze zojuist hebben plaatsgevonden en kan ze *zonder filters* beschrijven.

Er zijn twee manieren om toegang te krijgen tot de kosmische herinnering: positief en negatief. Positief betekent oplossingen biedend; negatief betekenen veroorzakend. Zoals in het dagelijks leven uit een negatieve toestand (b.v. oorlog) iets goeds (b.v. vriendschap) kan voortkomen, zo kan ook uit een 'illegaal' betreden van het kosmisch geheugen iets goeds voortkomen. Wie b.v. via hypnose een vorig bestaan betreedt, kan daar wellicht de oorzaak van een hedendaags probleem vinden. Het te boven komen van de schok die deze gebeurtenis teweeg brengt, kan weer voor nieuwe problemen zorgen.

De positieve manier om toegang tot het kosmisch Geheugen te verkrijgen is afhankelijk van de innerlijke zuiverheid van de mens en de noodzaak van de openbaringen. Die noodzaak wordt altijd veroorzaakt door het verdwalen

van de mens bij zijn zoeken naar de Weg die leidt naar het totale Inzicht. Wanneer de collectieve vergissingen en drogredeneringen het onmogelijk gemaakt hebben om nog zelfstandig tot Inzicht te komen, wordt er vanuit de positieve geestelijke wereld ingegrepen door een of meer mensen toegang te verlenen tot de Kronieken. Daardoor komen feiten uit het verleden naar voren die het heden in een heel ander daglicht plaatsen, zodat nieuwe wegen zichtbaar worden.

Het komt wel voor dat er niemand op de hele wereld zo zuiver is dat hij de Kronieken kan betreden. Dan wordt er Iemand geroepen om te incarneren, met als levensdoel de mens opnieuw de Weg te wijzen. Bhudda was bijvoorbeeld zo'n incarnatie. Aanvankelijk was ook Jesus zo, maar toen bleek dat de negativiteit om hem heen te groot werd, is zijn 'eigen' geest vervangen door een stroom van het totale bewustzijn.

De Almachtige is Liefde

Liefde is geen vorm, maar een toestand. Liefde is de enige Scheppende Kracht die bestaat. Alles is gevormd door deze zelfde Liefde, zodat je gerust kunt zeggen dat wij de broeder zijn van de bloem, of de zuster van het zand. Wij zijn bedacht, gewenst en gevormd door de Liefde, die de Almachtige is, die ELOIM genoemd wordt.

*Wie een ander kwaad doet, doet dus in wezen zichzelf kwaad -
wij zijn voortgekomen uit DEZELFDE.*

Ook in het dagelijks leven op aarde is dit vaak merkbaar. Hoe getraind wij ook zijn in het blokkeren en verstoppen van onze gevoelens, toch ontkomen wij er niet aan om op te merken hoe leugens, haat en geweld niet alleen onze slachtoffers in verwarring brengen of pijn doen, maar ook ons eigen bestaan treffen. Iedere leugen moet onthouden worden, wil hij niet ontmaskerd worden. Iedere vorm van haat maakt vijanden. Iedere vorm van geweld scheidt wantrouwen. Met iedere vorm van negativiteit maken wij ook ons eigen leven een beetje moeilijker en verwekken we de noodzaak onze aandacht negatief te richten.

Liefde is positief

Alles wat negatief is, is veroorzaakt door iets anders dan de Almachtige. Hij zendt de mens geen ziekte, armoede of ellende; het enige wat hij voortdurend door het Heel-Al zendt, is scheppende Liefde - en het zal onze eigen positiviteit zijn, die ons daarvoor weer zal openstellen.

Waar Liefde is, kan geen negativiteit zijn

Een kus verdrijft bij een kind de pijn. Bij een volwassene niet, want die wantrouwt de werking en sluit zich er voor af. Dan is daar meer Liefde nodig om die grotere negativiteit te verdrijven van pijn plus wantrouwen. Het is niet mogelijk uit Liefde iemand te slaan, ook een stout kind niet. Wanneer je een kind slaat, doe je dat uit boosheid of zorg - en beide zijn negatief. Natuurlijk kan een kind zo negatief handelen dat je geen andere mogelijkheid meer ziet dan hem wat tikken te geven, maar dat is dan een noodzakelijk kwaad. Noodzakelijk, maar kwaad. Het is niet mogelijk Liefde te voelen en tegelijk oorlog te voeren. Je kunt pas soldaat of generaal zijn, wanneer je je afgesloten hebt voor de Liefde, want Liefde vernietigt niet. Dit geldt ook in vredetijd, want in het leger houdt men zich voortdurend bezig met plannen maken en uitwerken voor als het oorlog zou zijn - en Liefde maakt geen negatieve plannen.

Liefde is Energie

Liefde is een toestand, wat niet wil zeggen dat er geen beweging is. Integendeel: niets is zo actief en zo creatief als Liefde. Zoals iedere stof te herleiden is tot pure energie, zo is iedere vorm van energie te herleiden tot de Ene Bron: Liefde. Zo zijn wij dus verwant aan warmte, elektriciteit, water, lucht - aan alles en allen. Wij mensen onderscheiden ons van alle andere Schepselen doordat wij bezielde zijn met

de Geest van de Almachtige, en doordat wij vrij mogen beschikken over al het andere dat geschapen is. Wij zijn hierin werkelijk vrij. Wij mogen een atoombom gooien; maar wij mogen ook een mens genezen... met dezelfde Energie.

Liefde verwekt Liefde; negativiteit verwekt negativiteit

Wanneer iemand lelijk tegen je doet, voel je de neiging ook lelijk te gaan doen. De negatief stuwende krachten versterken die drang. Wanneer je daar aan toegeeft, ben je bezig de hoeveelheid negativiteit in de Schepping te vergroten. Daarom zei Jesus: 'Hebt uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken.' Wanneer iemand jou onrecht aandoet en jij ziet kans vriendelijk te blijven, dan heb je de positiviteit in de Schepping aanzienlijk vergroot.

Wanneer iemand vriendelijk tegen je is, voel je de neiging ook vriendelijk te zijn. De positief stuwende krachten versterken die drang. Wanneer je daaraan toegeeft, ben je bezig de hoeveelheid positiviteit in de Schepping te vergroten.

Wanneer je kans ziet altijd vriendelijk te zijn, dan vergroot je voortdurend de hoeveelheid positiviteit in de Schepping - waar jij onderdeel van bent.

- - - -

Dimensies

Verzorgers van de materiële Schepping

De geestelijke wezens die de bronnen bewaken en verzorgen (iedere rivier begint nog steeds als zuiver drinkwater) hebben een gestalte die doet denken aan een berg. Zij omhullen met hun 'voet' de punten waar het water aan de oppervlakte komt en doen niets anders dan vierentwintig uur per etmaal hun energie schenken aan het water. Daardoor hebben de rivieren de zelfreinigende werking, die wij zo verschrikkelijk op de proef stellen. De grootte van deze wezens is afhankelijk van de hoeveelheid water die zij moeten verzorgen. Hoewel zij zich, net als echte bergen, zelden verplaatsen, kennen zij wel gevoelens. Zij ervaren vreugde, verdriet of woede, al naargelang de mens hun werk waardeert, negeert of verpest. Er is veel verdriet en woede bij de bronnen... toch blijven de wakers hun taak verrichten, tot het Einde der tijden.

Ook gewassen hebben hun verzorgers. Zij hebben de gestalte van een kaarsvlam, ongeveer een halve meter hoog. Zij schenken energie aan alles wat groeit, zodat niet iedere gifwolk meteen dodelijk is voor de natuur. Zij verzorgen de herstelkracht van gewassen en kunnen communiceren met mensen die van planten houden. Dat gaat soms over grote afstanden: wanneer in Afrika grote droogte heerst, kan iemand in Europa een idee te binnen geschoten worden over wat daar de oorzaak van is en wat er eventueel aan te doen is.

Schepselen in de geestelijke wereld kunnen niet ingrijpen in de stoffelijke wereld, maar zij kunnen wel de mensen die daarvoor open staan, beïnvloeden. Meestal echter beperken zij zich tot de gewassen en mensen die zich binnen hun feitelijke bereik bevinden en worden de grote daden verricht door de Begeleiders van de mensen.

Het 'bereik' van zo'n vlam is ongeveer negentig vierkante meter; in noodgevallen kan dat meer of minder zijn. Ook zij hebben emoties; ook zij kennen vreugde, verdriet en woede. Doordat zij beweeglijk zijn en bewegingsvrijheid hebben, zijn zij in staat de mens te verlaten, wanneer

diens handelingen tegen het leven van wat groeit gericht zijn. Zij vechten niet tegen bierkaaien. Omgekeerd komt het ook veel voor dat iemand die grote Liefde voor de Schepping heeft, veel meer van deze wezens om zich heen heeft dan gemiddeld het geval is. Men spreekt dan wel van 'groene vingers', want alles wat zich binnen hun bereik bevindt, tiert welig.

Schepselen in de geestelijke wereld planten zich niet voort. Hun aantal is constant, zij kunnen niet vernietigd worden. Dit geldt trouwens voor alle Schepselen - ook de menselijke. Het lijkt wel alsof er steeds meer mensen ontstaan, maar dat komt alleen doordat er nu zoveel tegelijk op aarde leven. In de geestelijke werelden zijn er daardoor wat minder; het aantal in het Geheel verandert niet.

De lucht die wij inademen wordt verzorgd en bewaakt door schepselen die zich op aarde bevinden op plaatsen waar geen mensen zijn, vooral in zeeën en woestijnen. Zij hebben een gestalte die lijkt op een boom van ongeveer dertig meter hoog en twintig meter doorsnee (de cirkel die door de 'takken' omschreven wordt). Zij verrichten hun werk - het schenken van energie aan de lucht - ongeveer op de manier zoals bomen dat doen; ze zijn, net als bomen, aan hun plaats gebonden. Ze bevinden zich ook in bossen, maar als er een nederzetting van mensen komt, worden ze overgeplaatst. Ze zijn namelijk niet bestand tegen de drukte en de beweeglijkheid van mensen. Dat wil niet zeggen, dat in dorpen en steden de lucht niet verzorgd wordt, integendeel. Waar mensen leven, wordt juist veel meer energie gebruikt om de kwaliteit te bewaken, juist omdat mensen zoveel energie uit de lucht moeten kunnen halen. De wezens die deze taak hebben, zijn heel beweeglijk en verplaatsen zich vrij door de lucht. Zij hebben een gestalte die doet denken aan het blad van een kastanjeboom, maar dan dikker en groter, ongeveer een halve meter lang. Zelfs in de meest vervuilde streken blijven zij hun taak verrichten, zodat de mens kan blijven ademen. Alleen in huis komen zij niet voor; wie wil weten hoe de lucht wordt als die niet verzorgd wordt, moet zich maar eens een maand in een hermetisch afgesloten huis verstoppen.

Er wordt ontzettend veel aandacht en kracht besteed aan het welzijn van de mens. Behalve de geestelijke wezens, die wij over het algemeen niet kunnen waarnemen, zorgen ook alle gewassen ervoor dat wij in leven kunnen blijven. Alle bomen, planten en bloemen helpen de lucht te reinigen - alleen de mens zelf vindt dat over het algemeen niet zo nodig. Waterplanten helpen bijvoorbeeld mee, het water zuiver te houden, maar de mens stelt daar zo weinig prijs op, dat de meeste waterplanten nu ziek zijn en hun taak niet naar behoren kunnen verrichten.

Deze schepselen, die de aarde, de lucht, de planten en het water voor ons bewaken, kunnen wel elkaar waarnemen en hun Leiders, maar niet wat zich verder nog in de geestelijke wereld afspeelt. Zij kunnen voelen en nadenken, maar communiceren kunnen ze alleen met hun Leiders. Zij hebben geen woorden, maar zenden impulsen uit en ontvangen die - net zoals wij kunnen denken zonder daarbij woorden te gebruiken.

Dimensies en hun gebieden

Het Heel-Al bestaat niet alleen uit de materiële wereld waarin wij ons bevinden, de geestelijke wereld die daarbij hoort en de hemellichamen. Met name het niet-materiële deel omvat veel meer werelden dan algemeen bekend is - en zelfs onze eigen aarde heeft meer vormen van materie dan wij met onze gewone zintuigen kunnen waarnemen. Het wonderlijke daarbij is dat je in iedere 'wereld' de omgeving als bestaande uit materie ervaart - en dat vanuit die ervaring alle andere 'werelden' onwerkelijk lijken.

Je zou het Geheel kunnen vergelijken met een ui, waarvan de schillen de verschillende ervaringswerelden voorstellen: iedere schil is zijn eigen werkelijkheid en alle andere schillen zijn niet zomaar waarneembaar. De bewoners van een schil zouden bij voorbeeld ervan overtuigd kunnen zijn dat de andere schillen niet bestaan, maar verzonnen zijn door sprookjesvertellers. Iedere schil heeft een andere moleculaire dichtheid dan

alle andere schillen, waarbij de kern de grootste dichtheid heeft en de buitenste schil het ijlste is.

In het Heel-Al zijn er ook verschillende vormen van dichtheid en intensiteit. Om ze te beschrijven - voor zover dat mogelijk is - kun je de woorden 'wereld', 'dimensie' en 'sfeer' door elkaar gebruiken, waarbij respectievelijk de belevingswereld, de intensiteit en de vorm (een sfeer is bolvormig: ook de aarde is een sfeer) genoemd wordt.

Leven en sterven

Wij mensen bestaan uit een materieel lichaam en uit een geest, een ziel en een aura die niet-materieel zijn. Ons lichaam is materie. Het is aards. Het is aangepast aan en vergelijkbaar met andere materie op aarde. Als het sterft, blijft het zichtbaar op aarde en vergaat - net als de materie van gestorven planten en dieren.

Wanneer wij leven, ervaren we ons lichaam veel sterker dan onze andere bestanddelen. De meeste van onze handelingen richten we dan ook op het lichamelijk welzijn; we besteden veel meer tijd en energie aan gezondheidszorg, voedselvoorzieningen, allerlei vormen van sport en geldverdiene dan aan ons geestelijke 'zelf'. Het is al heel wat wanneer er even over het 'hogere' nagedacht of gesproken wordt, maar het moet niet te gek worden. We willen met onze benen op onze grond blijven... Toch ontkomt niemand aan af en toe een confrontatie met die andere kant van ons. Al was het maar wanneer er iemand sterft - de vraag: gaat het leven op een andere manier verder? dringt zich op en laat zich maar moeilijk wegduwen.

De dood

Het sterven is een proces, dat bij iedereen hetzelfde verloopt. Het maakt daarbij niet uit of je door een ongeval, een ziekte, moord of gewoon van ouderdom sterft, voor iedereen verloopt het sterven op dezelfde manier.

Vlak voordat het sterven begint, weet je zeker dat het 'zo ver' is. Het is een flits van weten, die je in de gelegenheid stelt afscheid te nemen. Zelfs wanneer je een ongeluk krijgt, is er een moment waarop je weet dat je niet meer terug zult komen. De meeste mensen duwen dat gevoel weg; ze weten er geen raad mee - dat is de reden waarom ook aan de meest geliefde dit weten wordt gegeven. Hoe vaak hoor je niet: 'Ik wist, dat er iets zou gebeuren - ik voelde het, toen hij weg ging...'

Na deze ervaring kan het gebeuren dat je nog 'gered' wordt. Zo niet, dan begint het etherlichaam zich af te tekenen in de aura - en dat zet het sterven onontkoombaar in gang. De aura wordt ijler, waardoor je je voelt verzwakken en slaperig wordt. Een grote loomheid maakt zich van je meester en je krijgt het gevoel dat er niets meer belangrijk is op deze wereld. Als je ernstig ziek bent, raak je nu in coma. In alle andere gevallen ben je nog steeds in staat om alert te reageren op je omgeving en als je in gezelschap bent, zullen je metgezellen zich later herinneren dat je absoluut niets voelde aankomen, maar juist vrolijk was en zorgelozer dan anders.

Naarmate de aura ijler wordt, vermindert je lichamelijke kracht en wordt je geestkracht sterker. Je bent in staat te relativieren en te aanvaarden wat er gebeurt. Alleen iemand met een negatief levensdoel zal zich heftig proberen te verzetten, maar net als bij de geboorte is het stervensproces onstuitbaar.

Uiteindelijk is de aura opgelost en dan stoppen de lichamelijke functies. Nu is het ogenblik gekomen dat je ervaart dat je omgeving verandert. Hoewel het sterven nog niet voltooid is, voelt je geest zich al van het lichaam bevrijd - en terwijl het etherlichaam van het aardse lichaam los raakt doordat de banden met de chakra's verbroken worden, zie jij je Begeleider al...

Wanneer de laatste chakra verwijderd is, zodat de geest zich met het

etherlichaam Vrij kan bewegen, wordt de levenskracht uit de chakra's teruggetrokken, verzameld in een torpedo-achtig pakket en door de mond naar buiten gehaald. Vanaf dat ogenblik is het lichaam dood.

Op het moment dat de geest besloten heeft op te houden met leven op de aarde, begint het sterven - en als het sterven eenmaal echt is begonnen, is het onmogelijk geworden het aardse leven nog te verlengen.

Wanneer de geest dit besluit nog niet genomen heeft, is het echter wel mogelijk om het begin van het proces - en daarmee het sterven zelf - uit te stellen. Het fysieke lichaam heeft een grote drang tot zelfbehoud die ervoor zorgt dat een levensbedreigende situatie (zoals bewusteloosheid) niet zonder meer overgaat in sterven. Zolang het bloed nog zuurstof op kan nemen, zal het lichaam in leven blijven.

Iemand die bewusteloos is, is niet in staat zelf zijn leven te beëindigen, hoezeer de geest dit ook zou wensen.

Er zijn mensen die tijdens een diepe bewusteloosheid ervaren wat iemand meemaakt die gestorven is. Net als bij een droom kan de herinnering aan deze ervaring vervormd worden tot beelden die onbegrijpelijk geworden zijn, maar het gevoel dat hij die ervaring hoorde, blijft de rest van het leven bestaan.

Deze 'bijna dood'-ervaringen ontstaan door een vergissing van de geest. Iedere mens is al talloze malen geboren en gestorven en heeft in deze handelingen een zekere routine opgebouwd. De geest heeft, doordat het lichaam (vrijwel) niet meer functioneerde, de indruk gekregen dat het leven voorbij is - en gaat op weg naar zijn bestemming: het Licht.

Negatieve geesten zijn over het algemeen niet zo enthousiast om het lichaam te verlaten en proberen juist telkens er weer in te komen - ook als het lichaam al echt gestorven is. Daardoor zijn de herinneringen aan het hiernamaals van bijna dood geweest zijnde mensen altijd positief, want zij wilden maar al te graag weer terug...

De vergissing is deze: de geest had er geen erg in dat het etherlichaam niet Vrij was - en hijzelf dus eigenlijk ook niet. Er staat 'eigenlijk', omdat de geest in wezen een veel grotere bewegingsvrijheid heeft dan de meeste mensen weten. Wanneer het lichaam slaapt, kan de geest namelijk Vrij gaan en staan waar hij wil. Sommigen hebben zelfs zware taken te vervullen gedurende het kosmisch (nacht-) bewustzijn van de mens.

Dat de mens wel herinneringen heeft aan het hiernamaals als hij er tijdens zijn leven geweest is, maar niet aan de periode die hij er doorbracht voordat hij geboren werd, komt doordat herinneringen verbonden zijn met het etherlichaam:

Het etherlichaam

In sommige filosofieën maakt men onderscheid tussen etherlichaam en ziel. Soms gaat men zelfs zo ver, dat men de verschillende mogelijkheden en functies ervan tracht te duiden als van afzonderlijke 'lichamen'. Hiermee maakt men het zich nodeloos moeilijk om te begrijpen hoe het geestelijke deel van de mens is en wat de taken ervan zijn.

Ziel, etherlichaam en astraal lichaam - het zijn allemaal termen die het zelfde duiden: de drager van de geest. 'Etherlichaam' noemt de materie, 'ziel' noemt de meest opvallende functie en 'astraal' de herkomst.

Zolang de mens in leven is, heeft het etherlichaam dezelfde vorm als het fysieke lichaam, maar zonder gebreken. Het etherlichaam is iets groter dan het fysieke lichaam; de begrenzing ervan kun je voelen, wanneer je met je hand naar je lichaam toe beweegt. Het etherlichaam is overal vier centimeter groter dan het lichaam. Het is voor iedereen voelbaar, anders dan de aura, die alleen voor heldervoelenden voelbaar is.

Zolang de geest nog niet alle lessen geleerd heeft - zolang hij dus nog niet volmaakt is - heeft hij het etherlichaam nodig, zowel op aarde als daarna. Zou hij in het hiernamaals geen etherlichaam hebben, dan zou hij niet in staat zijn naar zijn aarde-leven(s) terug te kijken en ervan te leren.

Bij elke incarnatie krijgt de geest een nieuw etherlichaam. Het oude legt hij af op het moment van de incarnatie. Doordat het etherlichaam de drager is van de herinneringen en de gevoelens, begint de mens zijn nieuwe leven dan ook steeds weer als een onbeschreven blad papier, zonder herinneringen, zonder schuldgevoelens en zonder wrok. In ieder leven is hij opnieuw in staat de lessen te leren die hij nodig heeft om volmaakt te worden.

Dat wat wij onderbewustzijn of bovenbewustzijn (het is hetzelfde) noemen, is de eigen geest. De geest kent alle ervaringen uit alle levens die hij - waar dan ook - meegemaakt heeft, vanaf zijn schepping. Dat in het nieuwe aarde-leven die herinneringen niet (meteen) ter beschikking staan, komt doordat de geest voor zijn ervaring als mens afhankelijk is van het etherlichaam.

Ondanks het feit dat het etherlichaam vernieuwd is en de mens bij zijn geboorte geen herinneringen meebrengt, kunnen voorafgaande levens toch een grote invloed uitoefenen op de manier waarop de mens zijn nieuwe leven ervaart. Dat komt doordat de geest van de mens het vermogen heeft te leren van wat hem overkomt en het resultaat van die lessen kan toepassen in het nieuwe leven. Ook de gemiste lessen van een vorige keer blijven hem bij. Al die ervaringen kunnen er de oorzaak van zijn dat de mens het spoor bijster raakt: hij heeft een bepaalde houding ten opzichte van bepaalde gebeurtenissen, maar doordat de juiste herinnering niet ter beschikking staat, kunnen de reacties onlogisch en verward lijken.

Na het sterven

Nu het etherlichaam losgemaakt is van het lichaam is ook de geest niet meer in staat het lichaam te betreden. Aanvankelijk ervaart hij die verandering als iets wonderbaarlijks. Hoewel hij zou kunnen weten wat er gebeurt, is hij niet altijd meteen in staat zich dat te realiseren, want zijn drager van herinneringen is het etherlichaam - en daar is het de eerste keer voor dat er zoiets gebeurt. Daarom is er altijd de Meest Geliefde om hem op te vangen en hem te vertellen wat er gebeurd is en gebeuren zal.

De Meest Geliefde...

Wie gestorven is, ontmoet diegene van wie hij weet dat hij werkelijk van hem gehouden heeft, zonder bijbedoelingen, zonder eigenbelang. Hij herkent dan ook vol vreugde zijn vader, of zijn moeder, of misschien wel een buurvrouw van lang geleden... De Meest Geliefde neemt hem mee naar het Licht en naarmate de mens 'gewend' raakt aan de Vreugde van het Thuis-zijn, gaat hij scherper zien en ontdekt dat de Meest Geliefde zijn Begeleider is. Toen hij nog maar net zijn lichaam verlaten had, associeerde hij de intense Liefde die hem opwachtte met iemand die op aarde werkelijk van hem gehouden had en projecteerde diens gestalte op zijn Begeleider. De Vreugde is er niet minder om.

Na het sterven ervaart de mens geen tijd meer. Alles gebeurt wanneer het plaatsvindt en de ervaring neemt geen tijd in beslag - en alle tijd die de mens zich kan voorstellen. Iedere gebeurtenis is nieuw, ook al zou hij al duizend keer plaatsgevonden hebben.

Wanneer een mens sterft, sterft alleen zijn lichaam. Zijn geest leeft door en begeeft zich naar een van de geestelijke gebieden in de tot dusverre onzichtbare wereld. Die gebieden zijn voor hem dan net zo echt als de materiële wereld dat is voor ons.

Er valt hem wel een verschil met 'vroeger' op: alles is nu vol Liefde - in de meest pure vorm. Hij wordt ook niet meer gestoord door het aardse denken: het inzicht dat hij in zijn leven kwijtgeraakt was, staat hem nu weer ter beschikking en wanneer hij terug kijkt naar zijn voorbije leven ziet hij haarscherp wat positief geweest is en wat negatief was. Hij beseft dat hij nog veel moet leren voor hij de Vader recht in de ogen kan zien en hij vraagt de Begeleider om de lessen die hij nodig heeft.

De eerste les luidt:

er is Vergeving, zodra je erom vraagt.

Opdat op de aarde de mensen zich van deze les bewust zouden worden, is Jesus gekomen. HIJ heeft de mensheid verteld over de Kracht van de Liefde en de Vergeving van de Schulden. Het werd in boeken opgetekend, zodat iedere generatie er opnieuw van kon horen.

Er zijn op de aarde veel mensen die niet om vergeving vragen. Zij durven niet omdat zij bang zijn te zwaar gezondigd te hebben, of omdat zij niet kunnen vertrouwen. Ook mensen die godsdienstig zijn (maar nietweten), zeggen: 'Ik geloof, dat het waar is.' Met 'Ik geloof' bedoelen ze 'Ik hoop dat het zo is.' Daarmee zeggen ze dat de kans ook bestaat dat het niet zo is - en sluiten zich af voor de Kracht van de Liefde, die alles vergeeft. Het omgekeerde komt ook voor: het eindeloze zeuren om vergeving. In deze tijden hoor je ervan uit te gaan dat je zondig bent - ook al zou je werkelijk niets zondigs kunnen noemen, want: 'De mens is slecht en geneigd tot alle kwaad.'

Je kunt de Vader, die de mens met Liefde gevormd heeft, nauwelijks dieper beledigen.

Alleen voor wie geen twijfel mogelijk is, zodat 'Ik geloof' betekent: 'Ik weet', is de Vergeving erdoordat hij er om vraagt. Vergeving heeft niets te maken met overtuigingen van kerk, godsdienst, sekte of wat dan ook. Vragen in de vorm van weten is genoeg. Wie denkt dat de Almachtige Zich door welke overtuiging dan ook laat beperken, vergist zich. De Liefde-Energie is dynamisch en werkt onbelemmerd in wie er zich voor openstelt... en voor dat openstellen wordt gezorgd, desnoods met Kracht, aan het eind van de tijden. Tot het zover is, worden wij in staat gesteld in vrijheid, op eigen kracht - maar niet zonder hulp - dit weten te bereiken.

Zonde en vergeving

Hoewel de term 'vergeving' algemeen bekend is, beseffen slechts weinig mensen wat het woord betekent...

*Als een kind jouw ruit ingooit, word je boos. Het is de schuld van het kind dat de ruit stuk is en het zal een nieuwe moeten laten inzetten. Daarna zul je niet meer boos zijn. Als het kind na zijn daad zijn excuses aanbiedt, ben je meteen al niet meer boos. De ruit is nog steeds stuk en het kind moet dat nog steeds in orde maken, maar je neemt het hem niet meer kwalijk, dat hij je ruit gebroken heeft.
Dat is vergeving.*

De 'zonde' is de negatieve daad. De 'schuld' is het gevolg van die daad, namelijk dat de harmonie verstoord is. Het weer in orde maken is de harmonie herstellen. Het 'excuus aanbieden' is om vergeving vragen. De vergeving zorgt ervoor dat het herstellen van de harmonie los komt te staan van de daad die de harmonie verstoord heeft. Door de vergeving kun je weer opnieuw beginnen, met een schone lei. Er is geen schuld meer, er wordt je niets meer kwalijk genomen. De fout moet evengoed hersteld worden, maar het herstellen is een nieuwe daad geworden, die geen verleden meer heeft. Het herstellen is dus geen gevolg meer, maar kan juist de oorzaak worden van een positieve ontwikkeling. Vergeving wordt je geschonken, als je erom vraagt.

Om vergeving vragen is niet hetzelfde als gedachtenloos een gebed opzeggen. Vergeving vragen kun je pas als je je realiseert welke schuld je op je geladen hebt.

Als je je dat realiseert, hoef je geen lid te zijn van een kerk of een sekte om vergeving te kunnen krijgen. De Almachtige laat zich niet beperken door een muur of een register.

Je beseft wat je gedaan hebt, je vraagt vergeving en je krijgt die.

Zo simpel is dat. Je hoeft geen boete te doen. Wees in het vervolg positief. 'Ga heen, en zondig niet meer,' zei Jesus.

Karma

Wanneer de mens in het hiernamaals geen vergeving vraagt, vervolgt hij zijn ontwikkeling door te leren over de oorzaak en de gevolgen in de vorm van het karma: de weg van de herhaling. Steeds weer opnieuw plaatst de mens zichzelf op aarde in situaties waarin hij geconfronteerd wordt met zijn eigen tekortkomingen, net zo lang tot hij ze herkent, overwint en loslaat.

De vorm van de problemen heeft direct te maken met de manier waarop in een vorig bestaan gefaald is: wie destijds onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van zijn medemens, wordt nu volop in de gelegenheid gesteld om te leren zorgvuldig te zijn in de omgang met mensen. Daarbij zijn strikte regels zichtbaar.

Wie destijds niet vertrouwd heeft, wordt nu gewantrouwd, zodat hij in de gelegenheid is zelf te ondergaan wat hij anderen heeft aangedaan, met daarbij de kans om het wantrouwen in zichzelf en anderen te overwinnen door zelf betrouwbaar te zijn.

Wie toen iemand mishandeld heeft, wordt nu in situaties gebracht waarin mensen van zijn handelen afhankelijk zijn, zodat hij de vreugde leert kennen die ontstaat door vreugde te veroorzaken.

Wie ooit het misbruik van macht toegepast heeft, vindt zichzelf telkens weer terug in een gezelschap van mensen die geneigd zijn hem te minachten, zodat hij ervaart wat dat voor iemand betekent en mede daardoor leert dat iedereen - door zelfstandig te blijven denken - in alle omstandigheden zijn eigen meester kan zijn.

Wie in een ander bestaan voortdurend getracht heeft zijn problemen te ontlopen en op die manier zijn mentale ontwikkeling blokkeerde, vindt zich nu omringd door mensen die hem op een voetstuk plaatsen, zodat hij niet meer om het dragen van verantwoordelijkheid heen kan.

Meer vormen van karma zijn er niet. Er zijn nog vele problemen mogelijk waarvan de wortels in een vorig leven liggen, maar die zijn ontstaan uit angst en worden ook gevoed met angst. Alle angsten die voor iemand een normaal leven onmogelijk maken, zijn ontstaan doordat hij in een vorig bestaan het slachtoffer was van een misdrijf. Hoewel er in zo'n geval dus wel een lijn van oorzaak en gevolg te zien is, heeft dit toch niet met karma te maken.

*Karma wordt veroorzaakt door fouten die het leven van **een ander** verzwaren.*

Wie alleen zijn eigen leven verzwart door zich bij voorbeeld terug te trekken in een klooster, veroorzaakt daar geen karma mee. De kans dat hij in zulke omstandigheden het karma uit zijn vorige leven(s) afwikkelt, is echter heel klein...

Alle fobieën, ook wanneer ze uit een vorig leven stammen, kunnen uitsluitend geheel worden door ze eerst te accepteren en vervolgens los te laten. Dat is heel erg moeilijk en vaak lukt het alleen maar met veel geduld en onder begeleiding. Het is daarbij noodzakelijk om te beseffen dat de angst-zelf een veel groter gevaar inhoudt dan datgene waar de

angst op gericht is: angst blokkeert alles wat positief is. Het loslaten ervan kan alleen door datgene te doen waar je bang voor bent, zodat je kunt ervaren dat je angst geen recht van bestaan heeft...

De *situaties* waarin het karma afgewikkeld kan worden, hebben, anders dan de *vorm* van karmische problemen, niets te maken met het ontstaan daarvan. Soms lijkt het wel zo te zijn, doordat veel mensen elkaar in ieder leven telkens opnieuw tegenkomen. Dat komt doordat ze deel uitmaken van een hechte groep - en als groep een taak gekregen hebben in het hoeden van de Schepping. Telkens wanneer de gelegenheid zich voordoet, worden de leden van zo'n groep bij elkaar in de buurt geplaatst zodat ze elkaar zullen tegenkomen en dan hun gezamenlijke taak weer kunnen opvatten. Wanneer iemand uit zo'n groep karma ontwikkelt, is de kans dan ook groot dat het slachtoffer ervan een groepsgenoot is - en dat ook het afwikkelen van het karma zich weer in diezelfde groep afspeelt.

- - - -

Hemel en aarde

De gebieden van de aarde

De aarde is de kern van ons fysieke bestaan. Zo lang wij er leven ervaren wij die als de enige realiteit die voor iedereen waarneembaar is. Pas na de dood zal moeten blijken of de verhalen over geesten en zo op waarheid berusten - en er zijn niet zo veel mensen die teruggekomen zijn om daarover te vertellen. Toch...

In het Begin was het Woord en het Woord luidde: Amen.

'Amen' is het eerste en het laatste Woord van de Schepper. Het Woord heeft het Plan in werking gesteld en zal de voltooiing ervan aangeven. Op dit Woord begon de Almachtige de engelen in het leven te roepen om hun de taken te geven die het Plan nodig had om te kunnen functioneren. Taken houden niet op te bestaan, wanneer iemand zich er even niet mee bezig houdt. Wie beloofd heeft hout te hakken, maar er bij nader inzien toch maar niet aan begint, blijft zich zijn belofte van tijd tot tijd herinneren - tot hij de klus geklaard heeft.

'Mens' is de naam die gegeven is aan de engelen die gewekt zijn met het doel de planeet Aarde te bewonen en de Schepping aldaar te voltooien.

*Iedere mens heeft bij zijn inwijding tot die taak voor het aangezicht van zijn Schepper het 'Amen' uitgesproken:
'Amen, Heer, ik beloof.'*

De Belofte is de enige reden waarom de mens telkens weer terug komt om zijn taak weer op te pakken. De Belofte is ook de enige reden waarom hij voortdurend intens geholpen wordt zich te zuiveren, zodat hij weer verder kan gaan waar hij gebleven was.

Eigenlijk is de Aarde zoals die wij nu kennen een noodoplossing. Eigenlijk horen wij helemaal niet in een dierlijk lichaam thuis. Eigenlijk zijn begrippen als 'hemel' en 'hel' de trieste resultaten van onze teloorgang. Eigenlijk zou alles anders moeten zijn.

Oorspronkelijk is de materie van de Aarde net zo ijl als die van ons etherlichaam. Door de verharding in ons denken - en daarmee in onze aandacht, die onze scheppingskracht is - veroorzaakten wij dat onze omgeving in hardheid op ons begon te lijken:

Het zal iedereen al wel opgevallen zijn, dat mentale gevoelens 'besmettelijk' zijn. Een rel ontstaat doordat mensen elkaars negatieve gevoelens overnemen en daarop reageren met geweld; een feest ontstaat doordat mensen elkaars feestelijke gevoelens overnemen en daarop reageren met plezier...

Zodra iemand met een daad (en woorden of gebaren zijn ook daden) zijn mentale toestand kenbaar maakt, heeft dat invloed op de ander. Hoe sterker de emotie, des te groter is de invloed die ervan uit gaat. Mentale invloed werkt niet alleen op mensen. Ook planten en dieren reageren erop; overal waar mensen zijn, reageren zij op hun omgeving en hun omgeving reageert op hen. Verreweg de meeste van die reacties zijn zo vluchtig dat ze niet tot het bewustzijn doordringen - vaak merken wij onze eigen reacties niet op, noch die van anderen.

Het gegeven dat sterke emoties meer invloed hebben op mensen, dieren en planten dan zwakke emoties, is van groot belang voor wie van de aarde graag een wat betere plaats zou willen maken. Het betekent namelijk dat wie onverschillig is geen positieve invloed uitoefent op de ontwikkeling van de Schepping. Om zich te kunnen ontwikkelen heeft de Schepping belangstelling nodig van *alle* - daartoe in het leven geroepen - mensen. Wanneer die mensen die belangstelling niet hebben, *vermindert de ontwikkeling van de natuur*. Op den duur vermindert ook de levenskracht ervan en dan kan een aanval van uitlaatgassen, radioactiviteit of vergiftig afval dodelijk zijn.

Dat de bossen niet opgewassen zijn tegen de zure regen, dat het water niet meer opgewassen is tegen de vervuiling, dat de mens niet meer opgewassen is tegen ziekten - het is niet alleen maar de schuld van de overbelasting en het vervuilen. Het is vooral de schuld van het gebrek aan aandacht van de mens voor elkaar en voor de rest van de Schepping.

Kijk om je heen en zie hoe je bent.

Dat wat aandacht krijgt, ontwikkelt zich

Er zijn heel wat mensen die zich bezig houden met de problemen van het milieu en er zijn nog veel meer mensen die zich bezighouden met de problemen van andere mensen, de lichamelijke problemen en de geestelijke. Toch verbetert de toestand maar een heel klein beetje, vergeleken bij alle aandacht die aan de problemen geschonken wordt. Aandacht is immers de scheppende kracht van de mens?

Inderdaad: door alle aandacht die aan de *problemen* geschonken wordt, ontwikkelen ze zich in hoog tempo. Wie in een bos loopt, ziet dat het ziek is. Wie aan dat ziek-zijn aandacht schenkt, vergroot de ziekmakende kracht. Wie zich daarentegen verbaast over het feit dat er toch nog jonge blaadjes aan de bomen komen, dat er toch nog vruchtjes aan zitten en dat het toch nog heerlijk is om in dat bos te zijn: die vergroot met zijn aandacht de *herstelkracht* van het bos.

Hetzelfde geldt voor mensen. Wie bij voorbeeld aandacht schenkt aan het probleem van de ziekte aids, vergroot alleen het probleem. Wie echter aandacht schenkt aan de moed van de mensen die eraan lijden, aan de liefde waarmee ze tot aan hun onafwendbare dood verzorgd worden - die vergroot met zijn aandacht de *herstelkracht* van de mensheid.

Natuurlijk is het niet zo dat één mens met zijn positieve aandacht de hele wereld redt, *maar hij heeft er wel veel meer invloed op dan je zou denken*.

Ten eerste vergroot hij de hoeveelheid positieve energie van de aarde. Aangezien de totale hoeveelheid energie vast staat ('vol = vol' en er kan niets bij of af), betekent iedere toename van de positieve hoeveelheid energie automatisch dat de hoeveelheid negatieve energie net zo veel

afneemt. Wie tien factoren positieve aandacht schenkt, heeft dus twintig factoren invloed op het Geheel...

Andersom is het ook waar. Negatieve aandacht heeft ook een dubbele invloed. Dat is er de oorzaak van dat oorlogen tegenwoordig zo angstaanjagend groot zijn: bijna de hele mensheid schenkt er aandacht aan...

Nog steeds beïnvloedt de mens met zijn (gebrek aan) aandacht de natuur - die voor zijn voortbestaan van hem afhankelijk is. De kwaliteit van het milieu is de spiegel van de aandacht van de mens. Wanneer de mens zou verzachten in zijn aandacht, zou daardoor zijn omgeving ook verzachten. Dan kan er een wisselwerking ontstaan:

de mens wordt vriendelijker - de kwaliteit van het milieu verbetert
de mens krijgt minder behoefte aan geweld
de oorlogsindustrie vermindert
de mens krijgt meer aandacht voor de medemens
de junk-industrie vermindert
de mens krijgt minder behoefte aan eigendom
vele vervuilende industrieën verminderen

*Gevolg: langzaam, heel langzaam wordt de aarde weer
paradijselijk.*

Het spreekt vanzelf dat ditmogelijkheden zijn. Het hangt af van de bereidheid tot veranderen van de mensheid als geheel of de mogelijkheden ook feiten kunnen worden.

- - - -

De gebieden van de positieve dimensie

Wie na zijn leven door zijn Begeleider naar het Licht geleid wordt,ervaart daar de intensiteit van een van de gebieden in de positieve dimensie - die hier meestal 'hemel' genoemd worden. Welk gebied dat is, hangt af van de zuiverheid van de mens. Wie in het voorbije leven nog niet de bereidheid heeft ontwikkeld zijn medemens te accepteren zonder daarbij onmiddellijk een oordeel te hebben, wordt naar het minst intense gebied geleid. Wie alle inzicht in zich opgenomen heeft, begeeft zich naar het meest intense gebied - hij heeft daar geen Begeleider meer nodig.

Het eerste gebied

Dit gebied lijkt op de aarde van de levenden. Er zijn huizen, scholen, openbare gebouwen, lokale en nationale overheden, verschillende landen met verschillende volkeren - en met verschillende godsdiensten. Er zijn ook landen zonder godsdienst...

De mens die hier aankomt, ervaart allereerst een overweldigend geluk. Niet alleen omdat alles er volmaakt is - de vormen, de kleuren, de mensen, zelfs het weer - maar vooral omdat hij beseft dat dit de hemel is en dat hij 'dus' op de juiste manier geleefd heeft. Op die conclusie krijgt hij vooralsnog geen commentaar... Zijn Begeleider leidt hem naar het land waar hij zich thuis zal voelen. Is hij atheïst, dan komt hij bij de atheïsten; is hij mohammedaan, dan komt hij bij de mohammedanen. In het eerste gebied van de positieve dimensie zijn gelijkgestemde geesten bij elkaar - en er is geen enkele aardse overtuiging waarmee je niet in deze sfeer terecht kunt. *Geen enkele.* Het enige wat nodig is om

hierin toegelaten te worden is de hand van de Begeleider aannemen. Zelfs een positief levensdoel is hiervoor niet noodzakelijk...

De eerste tijd (er bestaat geen tijd, maar in deze sfeer ervaar je die nog wel) is een periode van rust. Je krijgt een huis voor jou alleen, dat je kunt inrichten naar je eigen smaak. Hoewel er mannen, vrouwen en kinderen zijn (de etherlichamen hebben nog de gestalte die ze hadden op het moment van de dood), heeft ieder zijn eigen woning. Er wordt niet gehuwd of samengewoond; de Liefde is algemeen en niet gericht op een persoon in het bijzonder. De kinderen wonen tussen de volwassenen in, want hun geest is niet minder of meer ontwikkeld dan die van degenen die een volwassen gestalte hebben. Ook herken je er geen mensen met wie je op aarde samen geweest bent. Wanneer je sterft, is er een geliefde om je, samen met je Begeleider, op te wachten en naar Huis te brengen - maar wanneer je eenmaal Thuis bent, is er geen Liefde meer die slechts op één persoon gericht is. Daardoor is er ook geen herkenning meer van mensen van wie je vroeger gehouden hebt. De Liefde is van en voor allen even intens.

In aardse tijd gemeten duurt de eerste periode drie seconden, maar je ervaart die periode als drie jaar. Letterlijk. Wanneer je in deze sfeer komt, krijg je een periode van drie jaar om te wennen en uit te rusten.

De eigen vorm

Gedurende deze eerste periode valt het je op dat de meeste aanwezigen in jouw omgeving erg op elkaar lijken. Ze zien er niet ouder uit dan een jaar of dertig, ze hebben eenzelfde kapsel en je moet goed kijken om te zien of je met een man of een vrouw te maken hebt. Alleen in hun gelaatstrekken zijn ze van elkaar te onderscheiden - ze hebben allen een duidelijke individualiteit.

Wanneer je ernaar vraagt, krijg je de verklaring:

Aandacht is de scheppende kracht van de mens. Wie aandacht heeft voor alles wat goed, schoon en zuiver is, vergroot de intensiteit daarvan. Wanneer dat tot je doordringt ontstaat er grote Vreugde in je. Daardoor ga je nog beter zien hoe schitterend de Schepping is - en ook dit inzicht vergroot je Vreugde. Als vanzelf past jouw uiterlijk zich aan de volmaaktheid van je omgeving aan, zodat je er weer gaat uitzien zoals je ooit geschapen bent... toen alles nog goed was.

Ook de kinderen (die geen kindzijn maar alleen een kinderlijkegestalte hebben) passen door hun toenemende Vreugde 'vanzelf' hun gestalte aan. Aan het einde van de eerste periode na zijn aardse sterven heeft iedereen in deze sfeer zo'n gestalte - het gevolg van intense Vreugde.

De eerste les

Dan word je geroepen door een onderwijzer. Je weet inmiddels dat er scholen zijn waar je leren kunt over de dingen van waarde en je wilt graag leren. De onderwijzer neemt je mee naar het schoolgebouw bij jou in de buurt, waar nog twee anderen bij jou in de 'klas' blijken te zitten. Dan komt de eerste schok...

De les blijkt te bestaan uit de intensiteit van jouw leven. Alles wat je ooit op het gebied van medemenselijkheid veroorzaakt hebt, overkomt nu jouzelf. Al de Liefde die je ooit verwekt hebt, voel je zelf en al de woede die je opgewekt hebt en al het verdriet dat je veroorzaakt hebt, alle wrevel, alle vrolijkheid - alles wat je, al was het maar een fractie van een seconde, bij anderen veroorzaakt hebt, ervaar je nu zelf. En doordat je gevoelens nu niet meer beperkt zijn door het aardse lichaam, is het alsof je alles duizend keer zo sterk ervaart als dat je dacht dat mogelijk was. Het is een vreselijke les, want je had niet beseft dat je al die emoties veroorzaakt had.

Dan ga je weer naar huis en denkt de hele nacht na over wat je overkomen is.

De volgende dag is de tweede les. Ook nu gaat het om jou: seconde voor seconde wordt jou je leven getoond, met alle gevolgen die jouw leven had voor de levens van alle anderen die bij het jouwe betrokken waren. Ook

het kind dat jij een schop gaf, ook de vriend die jij voorloog, ook de vreemde die jij een glimlach schonk... Alle daden die jij verricht hebt, worden je getoond, met de gevolgen ervan. Tot je vreugde worden je niet ook nog eens al je gedachten getoond. Die blijken Vrij en zonder gevolgen te zijn.

Het maakt niet uit, wat een mens denkt of fantaseert - alleen zijn daden werken in op zijn geest. Je mag gerust iemand vermoorden in je gedachten, dat heeft geen enkel gevolg. Negatieve gedachten kunnen niet verzonden worden (positieve gedachten wel); zij blijven bij de denker.

Nu komt er een periode van inkeer. Iedere dag ga je naar school, waar je samen met je klasgenoten en de onderwijzer spreekt over de eerste twee lessen. Ook de lessen van je klasgenoten zijn erg belangrijk voor je, want zij blijken hetzelfde soort leven geleid te hebben als jijzelf. Elke dag wordt je iets duidelijker wat leven eigenlijk is, wat het doel ervan is en hoe ver jij gekomen bent op de weg naar dat doel. In deze sferen kan negativiteit niet voorkomen. Er is alleen Liefde, in de meest pure vorm en de enige emoties die daar zijn, zijn vreugde, verdriet en woede.

Vreugde, verdriet en woede zijn een zuivere toestand van de geest. Zij ontstaan als reactie/verwerking op het waarnemen van wat mensen elkaar aandoen.

Door je groeiend inzicht ervaar je vooral veel verdriet - om de gemiste kansen, om de negatieve daden, om het inzicht in wat je Begeleiders allemaal voor je gedaan hebben en hoe weinig jij daarvan gemerkt hebt doordat je je afgesloten had. Daardoorheen voel je grote vreugde om de Liefde waarmee je altijd omringd blijkt te zijn geweest, de vorderingen die je toch nog gemaakt blijkt te hebben, de kansen die je beloofd worden en het inzicht dat de Weg uiteindelijk onstuitbaar naar het Einde leidt.

Wanneer deze lessen voltooid zijn, is de tijd gekomen dat je terug moet naar de aarde om te ervaren wat je voor anderen betekend hebt. Je moet dat alleen doormaken, zonder zichtbare begeleiding. Op school ben je al grondig voorbereid op deze periode en hoewel je er erg tegenop ziet, wil je niets liever dan ook deze les leren, want je wilt groeien. Plotseling ben je tussen de levenden. Het eerste moment verkeer je in opperste verwarring, want, terwijl jij jaren in deze sfeer geweest bent, is hier zo te zien geen tijd verstreken. Je ziet je eigen dode lichaam liggen, in dezelfde omstandigheden als toen je het verliet. Het is allemaal zó reëel, dat je even vergeet dat je dood bent en wilt praten met degenen die daar aanwezig zijn - maar niemand merkt je op. Ook is het nogal ingewikkeld om te ervaren dat materie, tijd en afstand niet blijken te bestaan. Je ziet de tafel, maar als je even wilt leunen, blijkt hij een projectie te zijn - hij is niet voelbaar. Toch kunnen de 'levende' mensen er wel degelijk tegen aan lopen of er iets op zetten. Zo ervaar je het verschil in dimensies en het effect ervan op jou. Dat biedt aardige mogelijkheden - een poosje houd je je aangenaam bezig met overal dwars doorheen te lopen. Zelfs het oversteken van een snelweg blijkt heel eenvoudig te zijn: je doet gewoon je ogen dicht, gaat naar de overkant en dat is dan dat. Net als je het leuk begint te vinden overkomt je iets vreemds. Je blijkt je zomaar, zonder dat je dat van plan was, in een huiskamer te bevinden - en ze hebben het over jou. Ze zeggen voornamelijk aardige dingen over je... maar jij hoort niet alleen wat ze zeggen, je ziet ook wat ze bedoelen. Haarscherp staan hun ervaringen met jou afgetekend in hun aura - en jij weet meteen weer wat je hier ook al weer kwam doen. Zo gaat het maar door. Soms word je midden in een gedachte overgebracht naar een totaal andere plaats, soms aan het andere eind van de wereld,

zonder dat het reizen tijd in beslag neemt. En overal waar je je bevindt, leer je baseffen wie je geweest bent.

Alles blijkt anders te zijn dan je gedacht had. Een telefoontje is van onschatbare waarde geweest; een duur cadeau heeft geen enkel effect gehad. Een leugentje om bestwil heeft een hele positieve ontwikkeling gestopt; een keer ongezoeten de waarheid zeggen blijkt een positieve ontwikkeling op gang te hebben gebracht. Een andere keer was die ongezoeten waarheid een halve leugen en heeft iemand op een dwaalspoor gebracht... Langzamerhand word je ontzettend verdrietig om wat je voor anderen tegengehouden hebt. Tegelijkertijd zie je hoe de anderen druk bezig zijn hetzelfde te doen en je schreeuwt ze toe, te veranderen - maar je wordt niet gehoord. Je beseft enigszins hoe jouw Begeleider zich gevoeld moet hebben, toen jij op de aarde was...

In aardse tijd gerekend kan deze periode variëren van enkele dagen tot vele jaren. Al die tijd zorgt de Begeleider van de gestorvene ervoor dat hij voortdurend in de gelegenheid is te leren over zichzelf, de mensheid in het algemeen, de wetten van oorzaak, gevolg en Liefde en over het uiteindelijke doel van het leven.

Op een gegeven moment is hij dan zo ver dat hij alles geleerd heeft, waar hij toe in staat was. Dat is voor de een veel meer dan voor de ander; het hangt af van de conclusies die hij - zelf - trekt uit wat hij meegemaakt heeft. Het is heel goed mogelijk dat hij zodanig inzicht ontwikkeld heeft, dat hij nu sterk genoeg is om de volgende sfeer te betreden. Is dat niet het geval, dan gaat hij verder in deze sfeer en zet zijn ontwikkeling hier voort.

Nu hangt het helemaal af van zijn eigen wens wat en hoeveel hij verder nog leert. Er wordt van alles aangeboden, zoals excursies naar landen van andersdenkenden, zodat hij kan leren hoe betrekkelijk de waarde van een overtuiging is; hij kan deelnemen aan trainingen in denken, zodat hij de vaardigheid ontwikkelt van het ontwikkelen van inzicht; hij kan een cursus volgen in begrip voor zijn medemensen... Van tijd tot tijd zijn er massabijeenkomsten, waarbij een spreker uit een van de hogere sferen een redevoering houdt.

Nooit wordt er gesproken over de Almachtige. Iedereen mag zijn denken wat dat betreft wijzigen of niet, daar is volledige Vrijheid in. Er is alleen maar Liefde in alles wat aan ontwikkelingsmateriaal aangeboden wordt en iedereen is Vrij om slechts die Liefde te ervaren, of ook de lessen te leren. Wie de lessen leert, komt vanzelf tot het juiste Inzicht betreffende de Schepper - en ontvangt dan de plechtige inwijding tot de volgende sfeer.

Ondertussen leeft de mens in deze sfeer bijna net zo als op aarde. Elke dag gaat de zon op, er zijn seizoenen (maar men ervaart geen kou of warmte), er zijn winkels (zonder geld), men zaait, oogst (er is geen onkruid en men wordt niet moe), kortom, men ervaart daar het leven zoals het bedoeld is: een paradijs, zonder enige negativiteit in welke vorm dan ook.

Na verloop van tijd blijkt dat de mens zo veel geleerd heeft als waartoe hij zich in staat stelde. Dan wordt hij door zijn leraar geroepen om een plechtigheid mee te maken. Samen met een groot aantal anderen woont hij de bijeenkomst bij. Daar is iemand uit de allerhoogste sfeer, die vertelt over karma, reïncarnatie, schuld en vergeving. De mens wordt nu in staat gesteld te beseffen dat zijn tijd gekomen is, weer op aarde te gaan leven. Hij kan nu inzien wat hij in zijn aardse leven aan karma verwekt heeft en welke schuld hij op zich heeft geladen. Hij kan nu ook beseffen dat hij, door dit inzicht, vergeving kan vragen voor zijn schulden - en door het te vragen, die ook krijgt.

Het is een flits van Inzicht. Wie daar geen gebruik van maakt, raakt in diezelfde flits het Inzicht ook weer kwijt...

Wanneer de mens vergeving van zijn schulden gevraagd - en dus gekregen

heeft, is hij bereid, weer op aarde te gaan leven. Samen met zijn leraar bespreekt hij dan de lessen die hij in zijn aardse leven nodig zal hebben en hij accepteert het karma dat hij verwekt heeft. Dan legt hij zijn etherlichaam af, ontmoet zijn Begeleider en betreedt samen met Hem de aardse dimensie om de zwangere vrouw te zoeken, bij wie hij op de juiste manier zijn problemen zal kunnen ontwikkelen.

Wanneer de vrouw drieëneenhalve maand zwanger is, ontwikkelt hij het etherlichaam en de aura die bij het nieuwe leven horen. Dan is hij onverbreekelijk met zijn nieuwe lichaam verbonden, tot hij weer sterft.

Op het moment van de definitieve incarnatie wordt hem nog éénmaal getoond wat hem te wachten staat - dan vervaagt de herinnering aan alles wat geweest is en wordt de ziel een onbeschreven blad papier, open staand voor alle positieve en negatieve ervaringen die zijn leven hem zal bieden. Hij heeft nu een dagbewustzijn en een nachtbewustzijn.

In het nachtbewustzijn (ook wel onderbewustzijn genoemd) leven alle herinneringen aan wat ooit geweest is, zowel tijdens alle levens als tijdens de laatste 'dood'. De mens heeft nooit herinneringen aan de periodes tussen vorige levens; die worden hem ontnomen, zodra hij sterft. Zij bevinden zich in het pakket met de levenskrachten van de chakra's, dat als laatste de mens verlaat wanneer hij overlijdt. Het onderbewustzijn is zich voortdurend bewust van het doel van het leven en probeert contact te houden met de Begeleider. Het dagbewustzijn weet dat niet allemaal vanzelf. Het moet hem verteld worden - en dan moet hij het nog allemaal willen geloven ook. Gebeurt dat, dan vindt er een vereniging plaats tussen dag- en nachtbewustzijn, zodat er wat dat betreft geen verschil meer is. Dan staat hij open voor alles wat zijn Begeleider hem laat weten. Hij heeft dan een graad van zuiverheid bereikt die hem in staat stelt, 'para'normale gaven te ontwikkelen.

Hoe zuiverder de mens leeft, des te hoger kan het niveau van zijn mogelijkheden op dat gebied zich ontwikkelen. Zo lang de mens zich bewust blijft van het feit dat de krachten die hij gebruikt niet van hem zelf afkomstig zijn, zo lang mag hij ze blijven gebruiken - zelfs, als hij ze verkeerd zou hanteren.

Wanneer de mens zijn twijfel niet overwint in dat ene ogenblik, bevindt hij zich daardoor in dezelfde situatie als toen hij net zijn lichaam verlaten had: het Licht is zichtbaar en de Begeleider leidt hem erheen.

*Twijfel is negatief: men ziet verschillende mogelijkheden en durft geen keuze te maken. Iets niet durven is een vorm van angst. Angst is een gebrek aan vertrouwen. Gebrek aan vertrouwen is de basis van alle vergissingen.
In de hemelsferen kan negativiteit niet bestaan, zodat wie zijn twijfel niet onmiddellijk overwint, door die negativiteit als vanzelf opnieuw begint met het verwerven van Inzicht.*

Het tweede gebied

Wanneer de mens tijdens zijn leven het Inzicht vastgehouden of verworven heeft over de Schepper, wordt hij na zijn sterven geleid naar het volgende gebied in de positieve dimensie. Het leven daar is heel anders dan in het eerste gebied: er zijn geen aparte landen voor aparte overtuigingen; er zijn geen mannen, vrouwen of kinderen, maar alleen mensen; er zijn geen groepen en er zijn geen individuele woningen. 's Nachts rust men in een huis waar meer mensen zijn en waarheen men is gegaan omdat men daar moest zijn. Er zijn geen vaste woonplaatsen. Niemand ervaart iets als zijn eigendom, ook zichzelf niet. Wanneer men een bepaald voorwerp nodig heeft, dan neemt men dat en gebruikt het, tot het niet meer nodig is.

Hier werkt men *opbouwend*. Er zijn colleges voor persoonlijke ontwikkeling, waar men vaardigheden kan ontwikkelen om volmaakt te worden; er zijn ook mogelijkheden om kunstzinnige vaardigheden te ontwikkelen. Hier

leert men schilderen, componeren, beeldhouwen, dichten, ontwerpen, bouwen. Iedereen die in de tweede sfeer geweest is, heeft als mens in zijn leven de mogelijkheid, kunstenaar te worden. Ieder kunstzinnig aangelegd mens is in de tweede sfeer geweest - ooit. Kunstzinnig is iedereen die met genoeg iets scheidt. Dat kan een kunstwerk zijn, maar ook een bouwkundig project - of een uitvinding om het dagelijks werk te verlichten - kortom: alles wat nieuw bedacht wordt (ook al heeft een ander het ook al eens nieuw bedacht) met het doel iets moois of nuttigs te maken.

Iedere uitvinding en ieder kunstwerk is in deze sfeer voorbereid. Wanneer op aarde twee mensen ongeveer tegelijk ongeveer hetzelfde bedenken, dan komt dat doordat ze bij elkaar, 'in de klas' gezeten hebben en dus dezelfde inspiratiebron hebben!

Kunstzinnig is ook degene die met genoeg iets scheidt waar verder niemand iets aan vindt. Wanneer hij een bloem tekent, is hij de enige die ziet wat die tekening voorstelt en wanneer hij zingt, is hij de enige die daar genoeg in vindt. Toch zijn die kunstuitingen voor hem net zo waardevol als de Nachtwacht dat was voor Rembrandt...

De mogelijkheden tot scheppen blijft men houden. Ook wanneer men terugvalt tot het niveau van de vorige dimensie - zelfs wanneer men een negatief levensdoel zou kiezen.

De mensen in de tweede sfeer zijn allemaal verschillend, zowel in vordering, belangstelling als voorkomen. Aan het uiterlijk kan men zien waar iemands belangstelling naar uitgaat en hoe ver hij gevorderd is in zijn persoonlijke ontwikkeling. Dit zijn slechts uiterlijke kenmerken, die niets zeggen over de waarde van een mens. Iedereen is even waardevol als ieder ander; wat dat betreft, is er geen verschil met het leven op aarde of in welke kosmische dimensie dan ook.

Soms komt iemand uit de vierde dimensie naar deze sfeer, zet zich op een berghelling en houdt een redevoering. Wie dat wil, komt luisteren en wordt zo ingewijd in de geheimen van de volgende sfeer. Na de redevoering wordt een afscheidsfeest gevierd en gaan de toehoorders met de spreker mee naar de derde dimensie, waar zij hun ontwikkeling voortzetten. Op een gegeven moment is ook in de tweede dimensie de mens aan het einde van zijn mogelijkheden tot ontwikkelen gekomen en heeft hij weer een aardse leven nodig om het geleerde toe te passen. Dan gaat hij naar het gebouw voor retraite, waar hij een terugblik krijgt op alles wat hij ooit heeft meegemaakt, in alle levens en alle verblijven in de sferen. Wanneer hij alles gezien heeft, is er één ogenblik waarin hij vergeving kan vragen voor alle schuld die hem nog niet vergeven is. Doet hij dat, dan is er geen schuld meer en kan hij met zijn Begeleider gaan overleggen, waar en wanneer en hoe hij weer zal gaan leven. Doet hij dit niet, dan bevindt hij zich daardoor in de eerste fase na zijn sterven en begint opnieuw met het verwerven van Inzicht.

Het derde gebied

Wanneer men op aarde of in de tweede sfeer zulke vorderingen gemaakt heeft, dat men de Kracht van het derde gebied kan verdragen, dan wordt men ingewijd in de geheimen daarvan. Een inwijding is noodzakelijk, want de krachten die hier aanwezig zijn, zijn zo sterk dat men verpletterd zou worden wanneer men onvoorbereid hier zou binnenkomen.

De inwijding bestaat uit het aanhoren van de Woorden van Gezag. Door deze Woorden wordt de geest zo sterk, dat hij geen etherlichaam meer nodig heeft om zichzelf te ervaren. Het etherlichaam lost dan ook op in de ether. In plaats daarvan krijgt de geest het vermogen zich een gestalte te vormen wanneer hij dat wenst en geesten waar te nemen, ook als zij geen gestalte aangenomen hebben.

Door de Woorden van Gezag is men in staat te leren gezag uit te oefenen. Hiertoe vinden talloze discussies plaats, waarin het gaat om de waarde van een mening en het nut van een overtuiging te toetsen. Steeds weer worden er nieuwe ideeën opgevangen, waar eindeloos over wordt gediscussieerd - tot de zin of de onzin ervan duidelijk is.

Op een gegeven moment is men klaar met discussiëren en mag men iets anders gaan leren. Dan is het moment gekomen om precies het tegenovergestelde te gaan leren, namelijk luisteren. Men woont talloze discussies bij, zonder zich er in te mogen mengen, ook al weet men precies het enigjuiste woord dat nodig is om de anderen op de goede weg te brengen. Wanneer men deze beide vaardigheden beheerst, mag men een college geven in het eerste gebied.

Dan komt de periode waarin men leert wat politiek is. De aardse manieren van politiek uitoefenen worden getoond en de manier waarop de levenden het spoor bijster zijn geraakt. Uitvoerig wordt dan besproken hoe men vanuit de bestaande situatie de toestand zou kunnen verbeteren. Dan worden enige mensen naar de aarde gezonden om politici een tijd lang te begeleiden en goede ideeën in te fluisteren. Stelt de politicus zich er voor open en poogt hij zijn ideeën toe te passen, dan wordt in de derde sfeer een groot feest gevierd. Sluit hij zich er voor af, dan is er verdriet om de gemiste kans en onderzoekt men de mogelijkheden om op een andere manier verbeteringen te laten ontstaan.

Deze opleidingen zijn voor iedereen noodzakelijk. Noodzakelijk is ook de stage bij de levenden als Begeleider. Aanvankelijk is men slechts toeschouwer, maar daarna wordt er iemand aan zijn leiding toevertrouwd. De hemelse Begeleider treedt dan een weinig terug om hem hierin zelfstandigheid te geven.

In het begin kunnen door zijn onervarenheid wel komische situaties ontstaan, want hij is geneigd nogal veel te willen regelen in zijn enthousiasme. De mens kan dan het gevoel krijgen dat hij van hot naar her geslingerd wordt. Ideeën buitelen door zijn hoofd; hij wordt er doodmoe van... (Mocht je ooit het gevoel krijgen dat er te veel tegelijk gebeurt en dat je het allemaal niet meer zo goed kunt bijbenen, dan kan het dus zijn dat er op je 'geoefend' wordt.)

Beginnende Begeleiders worden overigens alleen toevertrouwd aan mensen met een positief levensdoel, zodat een wat warrige start geen schade kan aanrichten.

Na de stage is de mens vrij in het kiezen van verdere vervolmakingen, tot hij in staat is de Krachten van het volgende gebied te verdragen.

Dit gebied toont de aarde in zijn oorspronkelijke intensiteit, van vóór de verhardingen. De mens kan daar slechts dan verblijven wanneer ook hij zijn oorspronkelijke intensiteit bereikt heeft...

Is hij zo ver, dan kiest hij vaak nog voor een leven op aarde om daar zijn nieuwe vaardigheden toe te passen. Hij hoeft niet bang te zijn dat hij misschien weer zal terugvallen, want wie de vierde sfeer kan verdragen is volmaakt en valt niet terug - ook al zou hij in zijn dagelijks leven fouten maken.

Het komt ook voor, dat iemand in het derde gebied zich niet verder ontwikkelt en daardoor weer een leven op aarde nodig heeft. Wanneer iemand incarneert die nog niet de Krachten van het vierde gebied kan verdragen, bestaat de mogelijkheid dat hij zich opnieuw wendt tot het negatieve. Dan is hij daarin net zo sterk als hij in het positieve geweest zou kunnen zijn...

Het vierde gebied

Dit is de hoogste intensiteit waarin mensen werkzaam kunnen zijn. Alleen zij, wier ontwikkeling voltooid is, kunnen de Krachten verdragen die hier heersen. Van hieruit wordt de aarde bestuurd, tot in de kleinste details. Dat het op aarde toch nog vaak mis gaat, komt niet doordat er in deze

dimensie niet goed nagedacht wordt, integendeel. De oorzaak ligt in het feit dat er op aarde nog steeds mensen zijn die vanuit het negatieve handelen en zich storten in oorlogen, honger veroorzaken en het milieu - vervuilen. Hier werkt men met deze gegevens en buigt de negatieve daden om tot lessen voor de mensheid. Als ergens op aarde een kerncentrale ontploft zodat talloze schepselen ziek worden en sterven aan de gevolgen van de radioactieve besmetting, dan buigt men in de vierde sfeer deze ramp om tot een les, zodat op de hele aarde geleerden zich gaan bezighouden met de vraag hoe iets dergelijks in het vervolg voorkomen zal kunnen worden.

Het leven in het vierde gebied van de positieve dimensie is weer aards. Hier ervaart men de aarde zoals het de bedoeling is goed. Vanuit deze dimensie ziet men ook de materiële aarde - beschadigd en vervuild - en men beseft ook wat er nodig is om hem te vervolmaken. Men beleeft als het ware twee dimensies tegelijk. Men woont ook in huizen, alleen of met anderen.

Er zijn Leiders, maar geen rangen. Er zijn dienaren, maar geen standen. Iedereen kan elke taak vervullen die nodig is en niemand kijkt neer op de taak van een ander.

Soms is het nodig dat iemand die zonder karma is, incarneert om Liefde te verwekken bij de levenden. Dan offert iemand uit de vierde sfeer zich en leeft bij de mensen. Hij hoeft niet bang te zijn dat hij weer negatief zal worden, want hij wordt zo goed beschermd dat die kans uitgesloten is. Dat wil niet zeggen, dat hij in zijn leven geen vergissingen zal begaan, want een vergissing is niet hetzelfde als een negativiteit. Op dit ogenblik zijn er over de hele wereld verspreid zeer veel mensen uit de vierde sfeer op aarde. De tijd is dan ook in een versnelling gekomen; de Krachten worden in hoog tempo sterker, zodat deze dimensie voltooid kan worden.

De gebieden van de negatieve dimensie

Er is maar één soort energie. Het hangt van de mens af of die positief, negatief of helemaal niet gebruikt wordt.

Het ontstaan

*Aandacht is de scheppende kracht van de mens.
Alles wat aandacht krijgt, ontwikkelt zich...*

In onze wereld kan de mens goede en slechte daden verrichten. Hij kan bewust handelen en hij kan onbewust handelen. De meeste mensen leven in een mengvorm: halfbewust en niet erg slecht - tot hun gedachtenwereld geschokt wordt. Dan wordt hun aandacht 'gevangen' door de omstandigheden en gaan zij redeneren en kiezen.

Aangezien wij het meest geschokt worden door lawaai, misdaad en onrecht, gaat als vanzelf het grootste deel van onze aandacht naar gebeurtenissen die dit veroorzaken en hierdoor veroorzaakt worden.

Wanneer wij de negatieve gebeurtenissen niet alleen voor kennisgeving aannemen maar er ook over nadenken, veroorzaken we met de scheppende kracht van onze aandacht ook zèlf negativiteit. Zo lang we daar verder niets mee doen, blijft die negativiteit in onze eigen aura 'hangen' en verdwijnt weer wanneer we aan iets anders denken.

Denken veroorzaakt alleen iets bij de denker en heeft geen invloed op de Schepping.

Het wordt anders wanneer we actief worden. Door bijvoorbeeld met anderen te praten over wat ons aan negativiteit geschokt heeft, betrekken we meer mensen met hun gedachten daar bij. Daardoor ontstaat de kans dat er door onze gezamenlijke aandacht ook weer negativiteit ontstaat. Je kunt dat merken wanneer bijvoorbeeld discussies 'verhit' worden: mensen raken opgewonden en krijgen een mentale vechthouding. Als het dan blijft bij woorden die niet door anderen geloofd worden, is er nog niets aan de hand. Pas als er iemand overtuigd wordt of wanneer men persoonlijk wordt - en daardoor een ander kwetst - verandert de kwaliteit van de energie en ontstaat er negativiteit.

Wanneer er twee of meer mensen een gezamenlijk doel hebben, ontstaat er extra energie: de aura's vormen dan een gezamenlijk energieveld waarbinnen een kracht ontstaat die veel groter is dan de optelling van de afzonderlijke aura-energievelden.

Doordat mensen zich gezamenlijk op een onderwerp richten, ontstaat er een extra hoeveelheid energie - die zowel positief als negatief gericht kan worden.

Wanneer de gezamenlijke aandacht gericht is op negatieve gebeurtenissen, is de extra (scheppings-)kracht negatief gericht en versterkt de negativiteit die er al was.

Een mens alleen kan geen 'extra' energie veroorzaken. Zijn scheppende kracht is slechts - positief of negatief - werkzaam op zijn directe omgeving: zijn planten groeien beter (of slechter), zijn huisgenoten voelen zich beter (of slechter) of zijn collega's reageren beter op hem (of slechter...). Pas wanneer anderen zich daadwerkelijk ermee gaan bemoeien, ontstaat de extra energie die de daden versterkt waaraan hij gebonden is.

Het gegeven van de zich vermenigvuldigende krachten werkt ook wanneer men zich op het positieve richt: wie zich (alleen of gezamenlijk) bezig houdt met oplossingen en aandacht schenkt aan wat goed of mooi is, vergroot daarmee de hoeveelheid positiviteit in de wereld.

Hoe groter het aantal mensen is dat zich bezighoudt met negativiteit, des te groter wordt de hoeveelheid negatief gerichte energie. *Zelfs de strijd tegen het negatieve levert negatief gerichte energie op, doordat de aandacht (die de scheppende kracht van de mens is) op het negatieve gericht is.*

Doordat verreweg het grootste deel van de mensheid voortdurend zijn aandacht gericht heeft op negatieve feiten en steeds geneigd is die feiten te bestrijden, is er in de loop der eeuwen een enorme hoeveelheid negatief gerichte energie ontstaan. Het is energie waarmee niets gedaan wordt, maar die alles wat met negativiteit te maken heeft versterkt zodra iemand daar aandacht aan schenkt.

Energie is de kracht die de dimensies heeft doen ontstaan.
Zodra er een bepaalde hoeveelheid van 'dezelfde' energie is
gegenereerd, vormt die een nieuwe dimensie - die weer
opgeheven kan worden wanneer er voldoende anders-gerichte
energie veroorzaakt is.

Het feit dat verreweg het grootste deel van de mensheid voortdurend zijn
aandacht gericht heeft op negatieve feiten en steeds weer zijn krachten
wijdt aan het bestrijden daarvan - plus het gegeven dat steeds meer
mensen (ook in groepsverband) misdaden begaan - is er de oorzaak van dat
onze aarde nu niet meer het paradijs van de oorsprong is, maar onderdeel
is geworden van een zelfstandig functionerende negatieve dimensie.

*Het is nog altijd zo dat wij leven in de enige dimensie
waarin goed en slecht en positief en negatief naast elkaar en
door elkaar kan voorkomen.*

Alleen: nu de sfeer negatief geworden is, is het buitengewoon moeilijk om
positief te zijn of te blijven. Drogredeneringen vervangen het logisch
denken, zodat prioriteiten niet meer op het menselijk welzijn gericht
zijn maar op applaus...

Iedereen wil de eerste zijn die iets gedaan heeft.

Iedereen wil de grootste zijn op zijn gebied.

Iedereen wil erkend worden.

*De bewonderende aandacht die mensen hebben voor topprestaties
intensiveert de negativiteit ervan, zodat de
aantrekkingskracht groter wordt en steeds meer mensen
proberen om ook op te vallen.*

*Uiteindelijk komt de mensheid in een negatieve spiraal:
steeds grovere middelen trekken steeds sneller steeds meer
aandacht - totdat geen mens meer aandacht heeft voor
sereniteit (de vreugde van de innerlijke rust).*

*Wanneer dat punt bereikt is, is positiviteit op aarde
onmogelijk geworden... het paradijs van het Begin is dan
verworden tot de hel van het nu.*

Na de dood

Doordat verreweg het grootste deel van de mensheid na zijn sterven het
Licht van de positieve dimensie afwijst, is er in de geestelijke wereld
zoveel negatief gerichte energie ontstaan dat ook daarnieuw (Jesus had
met zijn enorme hoeveelheid positieve krachten de negatieve dimensie van
de geestelijke wereld opgeheven) een negatieve dimensie is ontstaan.

*Er is slechts één energie. Die energie kan positief gericht
worden: dan versterkt hij positieve ontwikkelingen en lost
problemen op. Diezelfde energie kan negatief gericht worden:
dan versterkt hij negatieve ontwikkelingen en veroorzaakt
problemen.*

*'Soort zoekt soort': de energieën vermengen zich niet, maar
vormen gebieden waarbinnen uitsluitend positiviteit of
negativiteit de stuwende kracht is.*

Zo zijn dus uit de samenwerking van mensen met een negatieve instelling
de negatieve dimensies ontstaan - zowel in de geestelijke als in de
fysieke wereld.

Anders dan in de fysieke wereld - de wereld van de 'levenden' kan in

negatieve dimensie van de geestelijke gebieden het positieve niet bestaan. Alles wat zich daar bevindt is negatief, al is er wel verschil in intensiteit waar te nemen. Afhankelijk van deze intensiteit zijn er verschillende gebieden te onderscheiden waarin de mens verschillende ervaringen heeft.

De toegangen naar de verschillende negatieve gebieden openen zich alleen wanneer iemand zich ertoe aangetrokken voelt - zij oefenen zelf geen aantrekkingskracht uit.

Twee van deze gebieden hebben ook een toegang die gericht is op de dimensie van de engelen, zodat ook engelen zich daarheen kunnen begeven wanneer zij negatief zijn geworden. Ook deze toegangen oefenen geen aantrekkingskracht uit, maar openen zich uitsluitend op de aanwezigheid van degene die zich erheen begeeft. Men betreedt de negatieve gebieden uit eigen wil, maar men kan zonder hulp ze niet meer verlaten.

Het eerste gebied

Het leven hier lijkt op het leven op aarde - alleen: er is nu helemaal niets meer dat als positief ervaren wordt. Er zijn winkels, maar de waren zijn onaantrekkelijk. Er zijn huizen, maar niemand kent huiselijkheid. Alles is beschadigd en aangetast door verwaarlozing. Niemand komt op de gedachte eens flink te gaan opruimen en herstellen, maar iedereen ergert zich aan de troep en aan het feit dat niemand daar wat aan doet. Er is geen samenleving; iedereen woont apart (als hij tenminste een soort woning heeft) en is zonder belangstelling voor zijn lotgenoten. De rivieren zijn goor en stinken. Soms probeert iemand zich erin te verdrinken, maar doordat hij niet leeft, kan hij ook niet sterven. Wie niet zwemmen kan, blijft dan voortaan in dat water tot zijn etherlichaam geheel verrot is. Wanneer dat het geval is, wordt hij door demonen (engelen die voor het kwaad gekozen hebben) naar het derde gebied van de negatieve dimensie gehaald; daar kunnen zij zijn geest misbruiken om hun eigen negativiteit nog te intensiveren. Iedereen heeft het er koud. Er is echter geen mogelijkheid om vuur te maken - niemand komt trouwens op de gedachte. Alle problemen worden er als last ervaren en wekken onlust op, maar naar een oplossing wordt niet gezocht.

Er zijn demonen, die zich gedragen als opzichter. Wie zich aan hen onderwerpt, leidt een slavenbestaan en kan niet aan zijn tiran ontkomen. Onderling voeren de demonen voortdurend oorlogen; wie in zo'n strijd gewond raakt, geneest niet - en sterft ook niet. Moord en doodslag is schering en inslag, maar de slachtoffers blijven bij bewustzijn, ook al zou hun hoofd afgeslagen zijn.

Wie dat niet overkomt, zwerft rond - zonder ooit ergens te geraken. Voortdurend ervaart men honger, maar als men wil gaan eten, is het hongergevoel voorbij en men laat het stinkende voedsel staan. Men uit zich niet, want men heeft geen gevoel voor medemenselijkheid. Niemand heeft ook maar de geringste belangstelling voor een ander. Er zijn ook baby's en kinderen... Dat komt doordat men de gestalte houdt die men bij het sterven had.

Wie al voor zijn geboorte een negatief levensdoel kiest, pleegt soms zelfmoord in zijn vroegste jeugd. Zijn geest is echter net zo vrij en verantwoordelijk als die van een volwassene - ook hij krijgt het Licht aangeboden en ook hij kan kiezen voor de negatieve dimensie.

Langzamerhand raakt hier iedereen gebrekkig en gehandicapt. Het

etherlichaam wordt niet verzorgd, zodat het slijt en verrot. Dat doet geen pijn, want pijn wordt tijdens het leven ervaren via het fysieke lichaam en de fysieke organen. Degenen van wie het etherlichaam totaal weggerot is, worden door de demonen uit de derde negatieve sfeer daarheen gehaald.

Egoïsme vormt de toegang tot dit gebied. Wie alleen ter wille van zichzelf geleefd heeft, veroordeelt zichzelf hiertoe en zoekt het ook zelf op: hier vindt hij de sfeer die bij hem past. Koud, grauw, zonder medemenselijkheid... Wie door zijn egoïsme het levensgeluk van een ander vernietigd heeft zoekt het niet in het eerste, maar in het vierde negatieve sfeer.

Ieder veroordeelt zichzelf tot zijn lot, niemand zegt hem waar hij moet zijn of wat hij moet ondergaan. Ieder krijgt na zijn leven het Licht aangeboden. Wie zich daar van afwendt, is daar Vrij in. Heeft hij echter negatief gekozen, dan heeft hij geen Vrijheid meer. Hij kan niet meer kiezen, maar ondergaat willoos wat hem overkomt.

Niemand van de levenden is in staat te beoordelen of een medemens al dan niet egoïstisch is en daardoor wellicht het Licht zal afwijzen. Egoïsme is een innerlijke houding, en iedereen weet alleen maar zelf of een bepaalde daad al dan niet egoïstisch was... Heel veel 'goede' daden worden vanuit egoïsme verricht: om bekend te worden, geroemd te worden, er 'beter' van worden. De enige die dit kan weten is de mens zelf. Alleen hij weet of de kus die hij zijn vrouw geeft, uit Liefde is of uit berekening.

Leugens om bestwil zijn egoïsme. Iemand helpen tegen zijn zin is egoïsme. Bemoeizucht is egoïsme. Raad vragen zonder die te willen opvolgen is egoïsme. Iemand valse hoop geven is egoïsme. Beloften doen zonder die te willen nakomen is egoïsme. Misbruik maken van iemands vertrouwen is egoïsme. Misbruik maken van mazen in een goede wet is egoïsme. Misbruik maken van iemands onwetendheid is egoïsme. Misbruik maken van iemands hulpeloosheid is egoïsme. Gewiektheid is egoïsme.

Soms komt iemand uit de positieve dimensie op bezoek. Hij zet zich neer op een berghelling en begint te spreken over de oorzaak van deze ellende en de gevolgen ervan. Hij vertelt ook dat er een mogelijkheid is om uit deze grauwe eentonigheid te ontsnappen, door met hem mee te gaan... Eén ogenblik is er dan gelegenheid om te kiezen - en ieder die ook maar een sprankje hoop, moed of vertrouwen voelt, verdwijnt uit deze hel: zijn geloof heeft hem behouden.

Hij wordt meegevoerd naar het Licht, naar een gebied in de positieve dimensie waar hij met lotgenoten onderwezen wordt in de meest elementaire mechanismen van oorzaak en gevolg.

Wie deze positieve gevoelens niet toelaat, blijft waar hij is en vergeet wat er gebeurde.

Het tweede gebied

Alles en iedereen is hier mismaakt en ziek. De lucht, het licht, de materie, de wezens, die niets menselijks meer hebben; het geheel doet nog het meest denken aan braaksel. Men is verworpen tot een hoop uitwerpselen - en niemand wil iets anders zijn. Het is driekwart duister. Men kan wat zien, maar verplaatsen is onmogelijk.

Hier verkeren de mensen, die zichzelf met geweld van het leven beroofd hebben, zonder dat de kwaliteit ervan door ziekte of liefdeloosheid vernietigd was. Wie zijn leven beëindigt omdat het onleefbaar geworden is doordat hij ziek is, of niet meer geliefd wordt, ondergaat geen negativiteit, maar Begrip en komt in de positieve sfeer die bij hem past. In dit gebied ervaart de mens allereerst een intense kou en krimp, als in een soort verweer, in elkaar. Zijn etherlichaam is niet in staat hem

te verwarmen, maar past zich aan de omstandigheden aan en verandert in een soort molshoop. De zintuigen zijn echter heel scherp...
Er is voor de mens niets te horen, maar hij ervaart een intens gejammer - dat door zijn eigen geest voortgebracht wordt.
Er is voor hem niets te ruiken, maar hij ervaart een stank die onbeschrijfelijk is - het is zijn eigen walging.
Er is voor hem niets te zien, maar hij ervaart gedrochten, die hem belagen - het is zijn eigen angst.
Er is voor hem niets te voelen, maar hij ervaart vreselijke pijn - het is zelfkwelling.
Hij wéét dat hij al deze ervaringen zelf veroorzaakt, maar hij is niet in staat er mee op te houden, want hij wil gestraft worden.

Soms komt iemand uit de derde positieve sfeer in deze hel. Hij noemt de ongelukkigen bij hun naam - en wie op het horen van zijn naam met ook maar het minste sprankje hoop, moed of vertrouwen reageert, is gered. Hij wordt meegevoerd naar een gebied in de positieve dimensie waar ook hij de lessen krijgt die hij nodig heeft om weer mens te kunnen worden. Wie deze positieve gevoelens niet toelaat, blijft achter en vergeet het gebeurde.

Het derde gebied

Hier zijn geen vormen meer. Hier is geen licht meer. Hier is totale afwezigheid. Hier heeft het kwaad de macht.
Demonen misbruiken de energie die zich nog in de geest van de mens bevindt en manifesteren zich daarmee in de wereld van de levenden. Zo misbruiken zij de negativiteit van de levenden en versterken die. Doordat zij ooit in de dimensie van de engelen verkeerd hebben, zijn zij op de hoogte van de gang van zaken daar en geven de levenden die zich voor hen openstellen de indruk dat zij zeer hoogstaande wezens uit de geestelijke wereld zijn. Wanneer een levende zich dan niet met kracht afwendt, is de demon in staat, voortaan zich te voeden aan diens energie.
Wie in deze sfeer geraakt, ervaart totaal niets - alleen haat. Hij ervaart niet eens zichzelf... het is alsof de haat tastbaar, hoorbaar, zichtbaar en ruikbaar is. Het is een afschuwelijke ervaring, die precies is, wat hij zelf gezocht heeft.
Wie indirect de dood van iemand veroorzaakt heeft, begeeft zich naar dit gebied: het leven van een ander was voor hem zonder waarde en nu is iedere vorm van leven zonder waarde voor hem. De demonen gebruiken de resten van zijn bestaan om zich in het gebied van de levenden te manifesteren en zo de negativiteit van de mensen die hen geloven te versterken. Zij 'helpen' het medium dat de grens tussen de geestelijke en de materiële wereld tracht te overschrijden en versterken zo het geloof in de 'boodschappen van gene zijde'.

Een voorbeeld:

Je vader is een tijd geleden gestorven en je kunt maar niet wennen aan het feit, dat hij niet meer bij je is. Je herinnert je allerlei gebeurtenissen uit zijn leven waar jij ook bij betrokken was en allerlei verhalen die over hem verteld worden. Je zou willen weten, hoe het nu met hem is, want sommige van zijn handelingen waren zeer negatief en je bent er niet gerust op. Dan zoek je een medium en je bezoekt een seance.

Tot je verbijstering hoor je dan de stem van je vader, die allerlei waarschuwingen voor je heeft over daden die je van plan was te verrichten en je om vergeving vraagt over wat hij jou heeft aangedaan toen hij nog leefde. Je bent volkomen perplex, vergeeft hem alles en neemt je voor, niets te doen van waar je voor gewaarschuwd bent.

Het *lijkt* allemaal heel integer en zuiver, maar wat heeft er nu werkelijk plaats gevonden?

Ten eerste was de situatie van twee kanten negatief, doordat jij nieuwsgierig was (het lot van een overledene gaat de levenden niet aan) en doordat een gebod werd overtreden (een levende mag geen geesten oproepen of zich daarvoor beschikbaar stellen). Het is daardoor heel eenvoudig voor het kwaad om van deze situatie misbruik te maken en een demon uit de negatieve gebieden te laten optreden. Hij kan het medium de stem van je vader geven, want jij hebt die nog in je geheugen. Hij kan je vader vergeving laten vragen voor de daden, die jij nooit hebt kunnen vergeten. Hij kan je vader je laten waarschuwen voor je plannen, want ze zitten voor in je brein...

Een 'geliefde overledene' kan echter geen vergeving vragen voor daden die *jij* je niet kunt herinneren, want het kwaad kan alleen putten uit je dagbewustzijn.

Aan een levende mens om vergeving vragen heeft voor een dode geen enkele zin, want na het sterven gelden andere wetten en mensen hebben geen enkele invloed op de gebeurtenissen in de dimensie van de geestelijke wereld.

Als jij in staat bent iemand te vergeven wat hij jou misdaan heeft, dan is dat alleen belangrijk voor jouzelf en niet voor de ander. Iedere daad is belangrijker voor de dader dan voor een ander. De gevolgen van je daden zijn direct voor je zelf, en kunnen alleen indirect een ander beïnvloeden - dat hangt van die ander af. Alleen wanneer de Almachtige jou je schulden vergeeft, zijn ze gewist - anders niet.

Alles wat tijdens seances ervaren wordt, is waardeloos en afkomstig van het kwaad.

Er is niemand die vanuit de positieve dimensie ooit gebruik zal maken van zo'n bijeenkomst, want die heeft hij niet nodig. Wanneer het nodig is dat iemand contact heeft met zijn Begeleider, dan wordt hij innerlijk geroepen - en kan door zijn gebrek aan vertrouwen de oproep blokkeren...

Soms komt iemand uit de positieve dimensie naar deze hel. Hij raakt de ongelukkigen aan en noemt ze bij hun naam. Dan is er één ogenblik waarop hoop kan doordringen tot de geest. Gebeurt dat, dan wordt hij meegevoerd naar een van de gebieden in de positieve dimensie. Daar wordt hij verzorgd tot hij genezen is en weer een etherlichaam kan verdragen. Daarna wordt hij overgebracht naar de gebieden waar hij de lessen krijgt die bij hem horen.

Laat hij de hoop niet toe, dan blijft hij waar hij is.

Het vierde gebied

Hier bevinden zich niet alleen mensen. Er zijn ook engelen...

In de geestelijke dimensies werken de energieën onvermengd: zuiver positief of zuiver negatief. Er zijn wel verschillende graden van intensiteit, maar er zijn uitsluitend positieve krachten of negatieve krachten werkzaam.

Doordat in deze dimensies geen materie is zoals wij die op aarde kennen, hebben de bewoners er alleen een geestelijk lichaam. De stuwende krachten zijn daar totaal mee verbonden en houden ook de lichamelijke gestalte in stand.

Door die totale werking van de kracht is het uitgesloten dat daar zich iets in bevindt dat er niet volkomen mee in overeenstemming is. Het gevolg daarvan is, dat iedereen die zich ook maar enigszins aangetrokken voelt tot een aspect uit

de andere dimensie zich onmiddellijk daarin bevindt. De schok van de verandering heeft tot gevolg dat de nieuwe situatie als het ware geabsorbeerd wordt: de totale verrukking van het betreden van de positieve dimensie en het totale afgrijzen van het betreden van de negatieve dimensie maakt dat de situatie alles inhoudt wat men zich kan voorstellen - en wat men zich kan voorstellen, is alles wat er is...

Engelen hebben tot taak de fysieke werelden te hoeden. Daartoe is het noodzakelijk dat zij het ontstaan van vergissingen en de wetten van oorzaak en gevolg begrijpen. Wanneer zij zich aangetrokken voelen door de 'uitdaging' van een negatieve ontwikkeling, nemen zij daar noodzakelijkerwijs aan deel - vanuit de negatieve dimensie.

In dit gebied kan de mens zichzelf niet meer waarnemen. Er is geen 'ik-gevoel'. Het is een ervaring als in een nachtmerrie waarin je alleen om je heen kunt kijken maar geen deel hebt aan wat er is. Het is een ervaring die, net als in een nachtmerrie, steeds sterker wordende angst opwekt.

Er zijn gestalten zichtbaar - verder niets. Er is niets. Geen huizen, geen rivieren, geen gewassen. Men hoort, voelt of ruikt niets dat lijkt op wat men ooit gevoeld, geroken of gehoord heeft. Er zijn geluiden, zonder betekenis. Machteloosheid en vermoeidheid zijn hier ervaringen die de angst intensiveren...

Men is onderweg en dag en nacht loopt men voort, op zoek naar iets dat anders is dan waar men nu is. Wat - dat kan niemand bedenken. Honger en dorst zijn een voortdurende kwelling, maar hoe men ook zoekt, nergens is iets wat men kan eten of drinken. De ogen doen pijn van het turen, maar ze kunnen er niet mee ophouden. Deze pijn is de grote vermoeidheid, die ervaren wordt als pijn, maar het in wezen niet is. Al zou men een been uitrukken, men zou dat niet voelen. Vermoeidheid en machteloosheid zijn de enige gevoelens die hier mogelijk zijn.

Onverschilligheid is de sleutel tot dit gebied. Iemand die in het dagelijks leven alleen nog maar in beweging komt om zijn eerste behoeften te bevredigen, omdat de rest hem niet kan schelen, voelt zich hiertoe aangetrokken: daar is niets om je over op te winden - maar ook niets om je eerste behoeften te bevredigen.

Drugs- en alcoholverslaafden, pooiers, geldfanatici, godsdienstfanatici, politieke leiders, die het belang van de mensen uit het oog verloren zijn, soldaten, die kritiekloos mensen ombrengen omdat hun dat bevolen is en mensen die nergens enige belangstelling voor hebben (die er eigenlijk alleen maar voor zorgen dat ze niet dood gaan) - die allen voelen zich aangetrokken tot de sfeer van het niets.

Een enkele keer komt iemand uit de positieve dimensie naar dit gebied. Zijn Licht straalt over de aanwezigen en wie zich op dit Licht richt, wordt meegevoerd en verzorgd.

Het vijfde gebied

Dit is het gebied voor mensen die gehaat hebben. Zij wier levensdoel overheerst werd door haat, kiezen hiervoor.

Wanneer zij hier komen, wanen ze zich eerst in de hemel. Er is veel licht, de natuur ziet er schitterend uit, er zijn allerlei gebouwen waarvan de witte gevels het licht weerkaatsen. Ze zijn aanvankelijk heel voldaan, want dit is de beloning waar ze recht op meenden te hebben - en dat is het ook, al heeft het niets met belonen te maken, maar hoe zij zelf geweest zijn. Wanneer zij willen opstaan om de omgeving te gaan verkennen, komt de schok: zij kunnen zich niet verplaatsen haat verlamt. Ze kunnen nog niet met hun ogen knipperen; ze kunnen alleen maar waarnemen. Ze zouden kunnen horen wanneer er geluid was, ze zouden kunnen voelen wanneer ze aangeraakt zouden worden, ze zouden kunnen ruiken wanneer er geur zou zijn, ze zouden het kunnen zien als er iets zou

gebeuren - maar er gebeurt niets. Ze ervaren geen lotgenoten, hoeveel er ook zijn, want net zoals je door een rood glas geen rood kunt zien, kun je door haat geen haat waarnemen. Er is geen nacht, zodat ze nooit kunnen ophouden met kijken naar die schitterende omgeving, die al direct gehaat wordt. Hun geheugen werkt, zodat zij zich kunnen proberen te herinneren hoe het mis is gegaan... en dat lukt, beter dan ze gewenst hadden. Iedere daad die geïnspireerd was door hun haat verrichten zij opnieuw, alsof het de eerste keer is en wanneer die her-beleving voorbij is, ervaren zij opnieuw hun komst in deze sfeer.

Ook alle herhalingen blijven zij zich herinneren, zodat hun haat steeds groter wordt. Nooit gebeurt er iets anders dan wat zij zelf veroorzaken door hun herinneringen.

Uiteindelijk komt er iemand uit de positieve dimensie die hen overbrengt naar het gebied waar ze leren wat Liefde is en van waaruit ze opnieuw kunnen incarneren.

Het zesde gebied

Hier zijn de spanningen, iedereen is hier overspannen. Niemand merkt dat echter op; iedereen is alleen maar bezig met zichzelf te voelen en ziek te zijn. Iedereen neemt alleen maar zichzelf waar, zodat het lijkt alsof hij alleen is. Hij heeft trouwens geen enkele belangstelling voor iets anders dan zijn eigen kwalen, zodat zelfs zijn eenzaamheid hem niet opvalt. Niets valt hem op. Niet eens dat hij gestorven is. Hij herinnert zich nergens iets van, ook niet van wat hem net is overkomen. Ieder ogenblik is het eerste voor hem. Ieder ogenblik ontdekt hij opnieuw zijn verminkingen en voelt hij zijn spanningen voor het eerst...

De oorzaak van deze waanzin is luiheid. Wie in zijn leven alle emoties ontlopen heeft, wie alle ontwikkelingen afgewezen heeft, wiens levensdoel het was om met zo min mogelijk inspanning oud te worden - hij kiest voor een hiernamaals met alle emoties die hij tijdens zijn leven ontkend heeft.

Wanneer ook in dit gebied gezocht wordt naar aanwezigen, zijn er vele engelen nodig om Licht te brengen. De waanzin van de overspanning is zo sterk dat het Licht van één engel daar niet tegen opgewassen is.

Het zevende gebied

Hier hangt de sfeer van het absolute kwaad - de totale negativiteit. Totale negativiteit betekent de ontkenning van al wat Is: hier is niets. Geen licht, geen beweging, geen gerucht, geen geur, geen waarneming. Duizenden jaren kan de menselijke geest hier verblijven zonder opgemerkt te worden. Het is als een zwart gat: alles verdwijnt in het niets en is vergeten. De menselijke geest kan niets doen dan er zijn haat uitzenden. Hij kan niets waarnemen; zelfs zijn herinneringen kunnen hier niet zijn. Wanneer bij iemand alle creativiteit, in welke vorm dan ook, gedood is, verwordt alles tot het tegenovergestelde van Liefde: haat. Haat is geen emotie; haat is het ontbreken van alles wat positief zou kunnen zijn of worden.

*Deze haat dringt door tot in de dimensie van de levenden.
Iedereen die zich bevindt op een plaats waar zo'n ongelukkige is, lijdt daaronder. Wiens huis gebouwd is op zo'n plaats, staat voortdurend bloot aan impulsen van haat. Huwelijken kunnen er door kapot gaan, mensen raken overspannen, kinderen slapen niet meer of gaan hallucineren, volwassenen zijn zichzelf niet meer op den duur.*

De mensen in deze sfeer zijn gedoemd tot het einde der tijden op hun vergeten plaats te blijven, tenzij er een Rechtvaardige komt, die door zijn Licht veroorzaakt dat de Schepperzinnen engelen zendt om de ongelukkige(n) daar te verwijderen en weg te voeren naar een plaats in de

positieve dimensie, waar men leert weer mens te worden.

Voor deze sfeer kiezen zowel mensen als engelen die zich tegen het Leven gekeerd hebben. Zij versterken met hun haat de werking van negatieve krachten de aarde, zodat de mensen - wanneer zij zich voor negatieve impulsen openstellen - grotere prestaties kunnen leveren.

Wie niet meer verder kan leven, omdat hij ziek is, mag zijn leven beëindigen. Hij hoeft niet bang te zijn, dat hij voor een negatieve sfeer zal kiezen, want hem wordt geen keuze gelaten. Hij wordt vol Liefde opgewacht en gebracht naar de positieve sfeer waar hij bij hoort, zodat hij moed kan vatten voor een nieuw leven.

Wie niet meer verder kan leven, omdat zijn leven verwoest is door de misdaad van een ander, mag zijn leven beëindigen.

Wie niet meer verder kan leven, omdat hij gedwongen wordt misdaden te begaan, mag zijn leven beëindigen.

Wie niet meer verder kan leven, omdat hij een misdaad tegen het leven gepleegd heeft en gekweld wordt door berouw, mag zijn leven beëindigen.

Wie oprecht meeleeft met iemand die zijn leven mag beëindigen, mag hem daarbij behulpzaam zijn. Hij pleegt geen misdaad, wat de aardse rechter ook mag beslissen.

De overige negatieve mogelijkheden

Demonen

Zowel in de geestelijke gebieden van de aarde (waar zich ook de Begeleiders bevinden) als in de negatieve dimensie, komen demonen voor. Demonen zijn negatieve engelen. Hoe hoger hun afkomst was (zelfs uit de hoogste positieve gebieden zijn er engelen geweest die zich voor de negatieve mogelijkheden interesseerden), des te intenser is hun kracht in het kwaad. Voortdurend plegen zij aanslagen op het positieve en trachten de negativiteit op de aarde te vergroten, zodat de mens uiteindelijk zichzelf zal vernietigen. In de geestelijke omhulling van de aarde maken zij misbruik van mensen wier aura beschadigd is, en zuigen daar energie uit om hun eigen kracht te versterken.

Demonen kunnen alleen door Een van de Allerhoogsten bestreden worden. Jesus heeft tijdens zijn leven dan ook alle demonen uit alle gebieden verwijderd, maar nu zijn er weer tallozen. Ook deze zullen bestreden worden met het enige wapen waartegen zij niet opgewassen zijn: Liefde.

Zwervers

Het gebeurt wel eens dat mensen die na hun sterven het Licht afwijzen, zich ook niet zich aangetrokken voelen tot de gebieden van de negatieve dimensie. Dan kan het gebeuren, dat zij gaan zwerven. Omdat zij niet zo negatief zijn dat ze de mens kwaad willen berokkenen, willen zij zich niet aan de aarde vastklampen en doordat de zwaartekracht geen vat meer op hen heeft, komen zij in de ruimte terecht. Zij zien dan het Heel Al zoals een ruimtevaarder dat waarneemt: sterren en planeten trekken aan hen voorbij - en nergens kunnen zij terecht. Duizenden jaren kunnen ze daar rondhangen; ze kunnen wel van richting veranderen en de geestelijke

dimensie van een planeet betreden, maar nergens kunnen ze zich vestigen. Daarom gaat er van tijd tot tijd een engel met zijn woertuig door de ruimte, op zoek naar die verdoelden. Hij vist ze als het ware op en brengt ze naar de positieve dimensie, van waaruit ze verder geholpen worden.

Lifters en insluipers

Het gebeurt ook nogal eens, dat iemand die niet het Licht en ook niet het duister kiest, zich uit alle macht aan de aardedimensie vastklampt. Hij is zeer negatief en ziet er niet tegenop de levenden het leven zuur te maken. Vaak kiest hij ervoor om met hulp van de demonen zich te manifesteren als hallucinatie, of helderziend visioen, of als intelligentie bij een spiritistische seance. Om die dingen te kunnen doen, moet hij zich wel overgeven aan de macht van de demonen, want kennen de techniek daarvoor.

De meesten van degenen die zich aan de aardedimensie vastklampen, proberen echter iets anders. Zo iemand vindt, dat hij in zijn leven tekort gekomen is en wil nu nog een keer leven, maar dan op zijn eigen voorwaarden - en hij neemt het heft in eigen handen.

Er zijn nu twee mogelijkheden: hij probeert opnieuw geboren te worden, of hij probeert bij een levende in de aura binnen te dringen. Hij kan de mens namelijk zowel lichamelijk als geestelijk waarnemen; hij ziet dus zowel het lichaam als de geest, de aura en het etherlichaam. Hij voelt zich niet aangetrokken tot mensen met een positief levensdoel, die stralen hem teveel en daar kan hij niet tegen. Hij zoekt mensen van zijn eigen soort - of nog negatiever.

Zo iemand is fanatiek. Iedereen die in zijn buurt is (hij kan zich met de snelheid van een gedachte verplaatsen) en ook maar een beetje een slecht humeur heeft, is in principe een slachtoffer voor hem. Hij bespringt iedereen die daar volgens hem voor in aanmerking komt. Gelukkig voor zijn slachtoffers is er nogal wat nodig, voor hij werkelijk houvast kan krijgen. Iemand moet een negatief levensdoel hebben (helaas voldoen velen daaraan), zijn aura moet ziek zijn en hij moet op dat moment in een negatieve stemming zijn. Voldoet de levende mens aan al die voorwaarden en is er zo'n agressieve geest in zijn nabijheid, dan grijpt die zijn kans en nestelt zich in zijn aura.

Voor de lifter is de toestand dan aanmerkelijk verbeterd. Doordat hij met zijn geest in de aura van een levende is binnengedrongen, kan hij het leven ervaren alsof hij zijn gastheer zelf is. Voor zijn gevoel heeft hij dus weer een lichaam, met alles wat daarbij komt, als hoofdpijn, pret, woede en alle andere mogelijkheden van een lichaam. De gastheer merkt aanvankelijk bijna niets van de extra aanwezigheid. Misschien zegt een ander wel eens tegen hem 'Het lijkt wel of je af en toe niet helemaal jezelf bent,' maar hemzelf valt dat niet zo op.

Hoewel de indringer nu een lichaam ervaart, is hij niet voldaan. Hij kan trouwens nooit voldaan zijn, want dat is een positieve ervaring en die kan hij niet beleven. Wanneer zijn gastheer weer positief is (ook mensen met een negatief levensdoel kunnen positief zijn), kan hij niets. Het positieve kan hij niet ervaren, zodat hij zich verveelt. Hij stelt dus alles in het werk om zijn gastheer negatief te beïnvloeden, want dan kan hij zich weer manifesteren. Daardoor komt het dat iemand met een lifter heel moeilijk uit een negatieve fase kan komen. Zodra hij kwaad is, of achterdochtig, of agressief, dan probeert zijn indringer die stemming vast te houden en te veranderen in een vorm van zelfontwaardiging. Lukt dat, dan komt de gastheer in een vicieuze cirkel, die wij depressie noemen. In die toestand wil hij eigenlijk ophouden met leven en is niet meer in staat de waarde van het leven in het algemeen en dat van hem in het bijzonder, in te zien. Er is heel veel hulp en geestkracht nodig om weer uit die ellende te geraken, want de indringer is er voortdurend op